ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἐξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.

ΕΤΟΣ Β'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΜΑΪΟΥ 1954 | ΤΕΥΧΟΣ 24ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ

ΝΕΩΝ ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΩΝ ΚΑΙ ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΩΝ

Τὴν 1ην Μαΐου ἐ.ἔ. ἐγένετο ἐν πάσῃ ἐπισημότητι, εἰς τὴν Σχολὴν Ἀστυνομίας Πόλεων, ἡ τελετὴ τῆς ὁρκωμοσίας 35 νέων Ὑπαστυνόμων καὶ 51 νέων Ἀρχιφυλάκων τῆς Θ' ἐκπαιδευτικῆς περιόδου.

Οἱ νέοι βαθμοφόροι εἶχον παραταχθῆ πρὸ τοῦ ἐν τῷ γηπέδῳ τῆς Σχολῆς κατασκευασθέντος νέου περιπτέρου, τὸ ὁποῖον εἶχε θαυμασίως διακοσμηθῆ, καθὼς καὶ ὅλος ὁ χῶρος τῆς Σχολῆς, μὲ Ἑλληνικὰς σημαίας, μὲ θυρεούς, μὲ δάφνας καὶ μὲ κλώνους μύρτων.

Τοὺς προσκεκλημένους, οἵτινες ἤρχισαν νὰ καταφθάνουν ἀπὸ τῆς 10.30' ὥρας ὑπεδέχετο ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς, Ἀστυν. Δ/ντὴς κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτης, ἀποδιδομένων εἰς ἕκαστον ἐκ τούτων τῶν κεκανονισμένων τιμῶν ὑπὸ τοῦ παρατεταγμένου παρὰ τὴν εἴσοδον τιμητικοῦ ἀποσπάσματος ἐνόπλων ἀστυφυλάκων καὶ τῆς Φιλαρμονικῆς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Οὗτοι ὡδηγοῦντο ὑπὸ τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς Σχολῆς εἰς τὰς προκαθωρισμένας θέσεις των.

Οὕτω προσῆλθον ἀλληλοδιαδόχως, ὁ Ὑπαρχηγὸς τῆς Β. Χωρ/κῆς, ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων, ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς Ἰκάρων, ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς Χωροφυλακῆς καὶ ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς Λιμενικῶν δοκίμων, ὡς καὶ ἀντιπροσωπεῖαι δοκίμων τῶν Σχολῶν, Εὐελπίδων, Ἰκάρων, Ἀνθυπομοιράρχων καὶ Λιμενικῶν Ἀξιωματικῶν.

Ἐπίσης προσῆλθον ὁ ἀντεισαγγελεὺς Ἀρείου Πάγου κ. Ἀνδρέας Τούσης, ὁ ἀντεισαγγελεὺς Ἐφετῶν κ. Ἰωάννης Κωστόπουλος, ὁ καθηγητὴς Ἰατροδικαστικῆς κ. Γρηγόριος Κάτσας, ὁ κ. Ἀριστείδης Πουλαντζᾶς, ὁ κ. Κωνσταντῖνος Δεμερτζῆς, ὁ κ. Χρῆστος Μπόμπολας, ὁ κ. Πέτρος Ἀργυρίου, ὁ κ. Κωνσταντῖνος Κωνσταντινίδης καθηγητὴς Ψυχιατρικῆς, ὁ κ. Κωνσταντῖνος Τζηρίτης, ὁ κ. Δημήτριος Σταύρου, οἱ Ἀστυν. Δ/νταὶ κ.κ. Κόκκινος Ν., Γεωργίου Ἀν., Τσαούσης Ν., Πολυχρονόπουλος Ἰω., Ἀλεξόπουλος Ἡλ., Τσίπης Κ., Καθάρειος Ἀπ., Πολί-

της Γ., Μπαρδόπουλος Παν., Παπατριανταφύλλου Κων., Κουτσουρούμπας Σπ. καὶ ἀντιπροσωπεῖαι Ἀστυνόμων καὶ Ὑπαστυνόμων.

Πλῆθος προσκεκλημένων συγγενῶν τῶν δοκίμων καὶ πολιτῶν προσῆλθον ἐγκαίρως καὶ κατέλαβον τὸν καθωρισμένον χῶρον, διὰ τὴν παρακολούθησιν τῆς τελετῆς.

Τὴν 10.40′ προσῆλθεν ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος κ. Ἄγγελος Ἔβερτ καὶ τὴν 11ην ἀκριβῶς κατέφθασεν ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Βάσσος Βραχνός

Τὸν κ. Ὑφυπουργὸν ὑπεδέχθη ὁ Δ/τὴς τῆς Σχολῆς, ὅστις ἀνέφερεν αὐτῷ σχετικῶς. Ἐπηκολούθησεν ἐπιθεώρησις τοῦ τιμητικοῦ ἀποσπάσματος παιανιζούσης τῆς Φιλαρμονικῆς καὶ ἀκολούθως οὗτος κατέλαβε τὴν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ γηπέδου καὶ ἔναντι τῶν παρατεταγμένων νέων βαθμοφόρων θέσιν.

Μετὰ τὴν ἔπαρσιν τῆς σημαίας ἐγένετο ὑπὸ τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ ἐπιθεώρησις τῶν νέων Ἀξ/κῶν καὶ Ἀρχιφυλάκων καὶ μετὰ ταῦτα ἤρξατο ἡ ἱεροτελεστία χοροστατοῦντος τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Χριστοφόρου Παπουτσοπούλου, μὲ ἐκλεκτὴν Ἐκκλησιαστικὴν χορῳδίαν. Ὅταν ἡ χορῳδία ἔψαλε τὸ Πολυχρόνιον, ἡ Μουσικὴ ἐπαιάνιζε τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἱεροτελεστίας ἀπηγγέλθη ὁ ὅρκος ὅστις ἔχει ὡς ἑξῆς :

«Ὀμνύω νὰ φυλάττω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Συντα» γματικὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς » Νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ διαχειρίζωμαι τιμίως καὶ εὐσυνειδήτως » τὴν ἀνατεθεῖσαν μοι δημοσίαν ὑπηρεσίαν».

Ἡ Φιλαρμονικὴ ἀνέκρουσε ἐν συνεχείᾳ τὴν θαυμασίαν προσευχὴν τοῦ BOSTIAIVIASKY, δι' ἧς ἔκλεισεν ἡ ἱεροτελεστία.

Ἀκολούθως ὁ Δ/τὴς τῆς Σχολῆς κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτης προσεφώνησεν τοὺς νέους Ἀξ/κοὺς καὶ Ἀρχιφύλακας ὡς ἑξῆς :

«Νέοι Ἀξιωματικοὶ καὶ Ἀρχιφύλακες!

«Ἡ Διοίκησις τῆς Σχολῆς Ἀστυνομίας Πόλεων αἰσθάνεται ἄκραν ἱκανοποίη» σιν διότι σᾶς ἀποδίδει σήμερον εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Σώματος, ἑτοίμους καθ' ὅλα » ν' ἀναλάβετε τὰ νέα σας καθήκοντα ὡς βαθμοφόροι.

» Αἰσθάνεται ἐπίσης τὴν ἀνάγκην νὰ ὑποβάλῃ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς » τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, Στρατάρχην Ἀλέξανδρον Παπάγον, διὰ τὸ ἀμέ» ριστον ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ἐπιδεικνύει πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τῶν Σωμάτων Ἀ» σφαλείας, ὥστε ταῦτα ὄχι μόνον ν' ἀποτελοῦν ἐγγύησιν διὰ τὴν ἔννομον τάξιν, ἀλλὰ » καὶ ὑπόδειγμα ὑπηρεσιῶν, ποὺ λειτουργοῦν κατὰ τέλειον τρόπον.

» Ἡ σύστασις ἐξ ἄλλου Ὑφυπουργείου Ἐσωτερικῶν μὲ ἀποκλειστικὴν ἁρμο» διότητα ἐπὶ τῆς Δημοσίας Τάξεως καὶ Ἀσφαλείας, καὶ ἡ ἀνάθεσις αὐτοῦ εἰς δε» δοκιμασμένον καὶ ἔξοχον στρατιώτην, τὸν ἀντιστράτηγον κ. Βάσσον Βραχνόν, » μαρτυρεῖ, ὅτι ἡ θέλησις τοῦ Στρατάρχου εἶναι, ν ἀφοπλίσῃ ἀποτελεσματικῶς τοὺς » βυσσοδομοῦντας κατὰ τοῦ ἐθνικοῦ μας καθεστῶτος καὶ τοὺς ἐγκληματίας πάσης » μορφῆς καὶ νὰ καταστήσῃ τὴν χώραν μας ἰδεώδη ἀπὸ ἀπόψεως τάξεως καὶ ἀσφα» λείας.

»Ἡ γνωστὴ εἰς ὅλους θελληματικότης τοῦ Στρατάρχου, ἡ πίστις του εἰς τὴν

» δυναμικότητα καὶ τὴν φιλοπατρίαν τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ νὰ συνε-
» χίσῃ καὶ ὡς Πρωθυπουργὸς τὸν πόλεμον κατὰ παντὸς ἐχθροῦ τῆς Ἑλλάδος, μὲ
» τὴν πεποίθησιν τῆς νίκης, ἥτις ἔστεψε πάντοτε τοὺς ἀγῶνας του, ὑποχρεώνει ὅλους
» ἡμᾶς νὰ τὸν ἀκολουθήσωμεν καὶ νὰ φανῶμεν ἀντάξιοι τῆς τιμῆς ὅτι ὑπηρετοῦμεν
» τὴν πατρίδα.

» Οἱ διακεκριμένοι καθηγηταί σας, οἱ ὁποῖοι παρίστανται εἰς τὴν σημερινὴν
» τελετὴν τῆς ὁρκωμοσίας, δικαίως αἰσθάνονται ὑπερηφάνειαν καὶ ἱκανοποίησιν,
» διότι βλέπουν ὅτι ὁ σπόρος τὸν ὁποῖον ἔσπειραν, ἔπεσεν εἰς ἔδαφος γόνιμον. Ἀλλὰ
» ἡ χαρά των ἦτο πολὺ μεγάλη, ὅταν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκπαιδευτικῆς περιόδου
» σᾶς ἔβλεπον ν' ἀμιλλᾶσθε εἰς μάθησιν, εἰς λάξευσιν ἰδεώδους χαρακτῆρος καὶ εἰς
» εὐγένειαν ψυχικήν. «Μοῦ κάμνει κόπο, ἔλεγε χθές, σεβαστὸς καὶ σοφὸς καθηγητής
» σας, ν' ἀποχωρισθῶ τοὺς λαμπροὺς αὐτοὺς νέους, μὲ τὰ ἀστραφτερὰ μάτια, μὲ
» τὴν ὁλόφωτη σκέψι καὶ μὲ τὴν ἀπέραντη ἀγάπη στὰ ἰδανικὰ τῆς φυλῆς μας».

» Νέοι βαθμοφόροι! Πιστεύσατέ με, ὅλοι ἡμεῖς μὲ τοὺς ὁποίους ἐζήσατε στὴ
» Σχολὴ αὐτή, αἰσθανόμεθα ὅπως ὁ σεβαστὸς καθηγητής σας, καὶ χωρὶς νὰ ἔχωμεν
» καμμίαν ἀπολύτως ἀμφιβολίαν, ὅτι θὰ εἶσθε πάντοτε ὑποδείγματα ἀστυνομικῶν,
» μὲ ἀνωτέραν ἀντίληψιν τῆς ἐννοίας τῶν καθηκόντων καὶ τῶν ὑποχρεώσεών σας,
» ἔναντι τῆς πατρίδος καὶ ἔναντι τῶν πολιτῶν, σᾶς προπέμπομεν καὶ σᾶς προσκα-
» λοῦμεν ν' ἀναφωνήσητε.

» Ζήτω τὸ Ἔθνος.

» Ζήτω ὁ Βασιλεύς.

» Ζήτω ὁ Στρατάρχης.

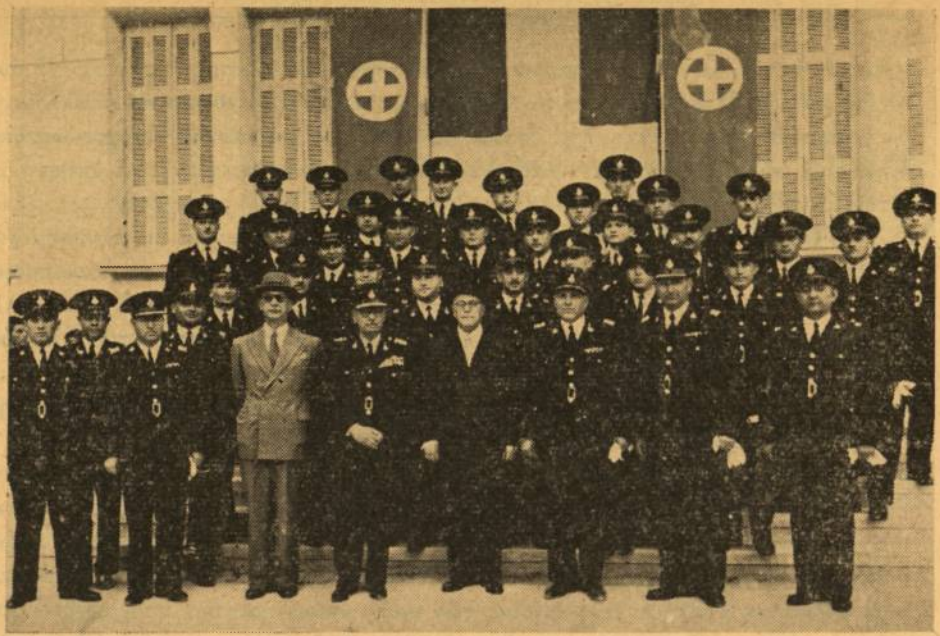
» Ζήτω ἡ Ἀστυνομία Πόλεων».

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁμιλίας ἐγένετο ὑπὸ τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ ἡ ἀπονομὴ τῶν διπλωμάτων εἰς τοὺς νέους Ἀξιωματικούς, οἵτινες ἀπεχώρησαν συντεταγμένοι ἵνα ἑτοιμασθῶσι διὰ τὴν παρέλασιν.

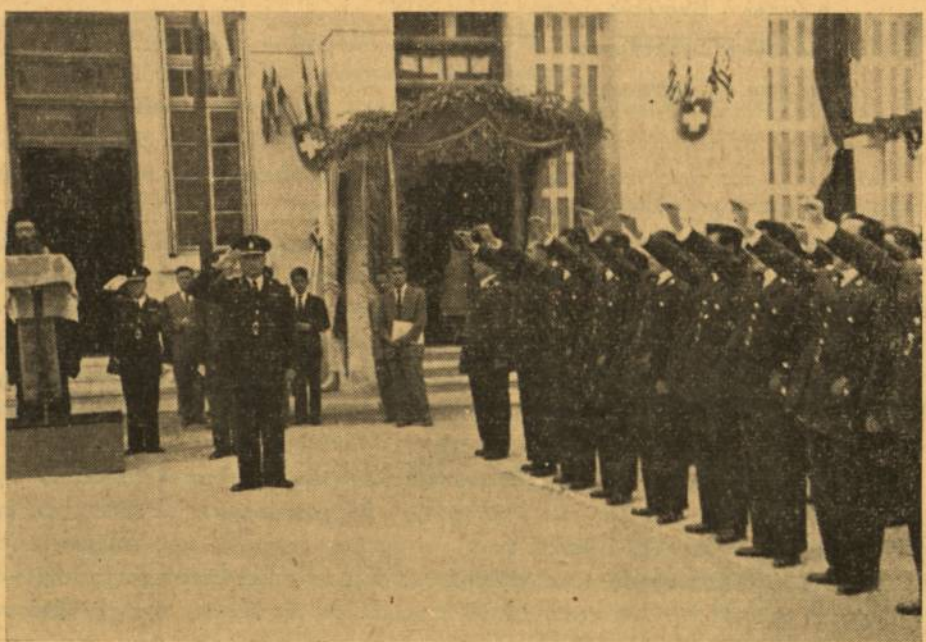
Ἐπηκολούθησεν ἀμέσως πρὸ τῶν ἐπισήμων, παρέλασις τῶν νέων Ὑπαστυνόμων, τῶν Ἀρχιφυλάκων καὶ τῶν μαθητῶν ἀστυφυλάκων ἐντὸς τοῦ γηπέδου τῆς Σχολῆς, ἥτις ἐσημείωσεν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν, ἀποσπάσασα τὰ ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα τῶν παρευρισκομένων, καὶ τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ καὶ ὅλων τῶν ἐπισήμων. Ἐν συνεχείᾳ ἐγένοντο ἐπιδείξεις Ἰαπωνικῆς πάλης, πυγμαχίας καὶ θεαματικῶν ἀσκήσεων, καθ' ἃς οἱ νέοι βαθμοφόροι ἀπεδείχθησαν ἀριστοτέχναι.

Οὕτω ἔληξεν ἡ τελετὴ τῆς ὁρκωμοσίας, μεθ' ἣν ἐγένετο δεξίωσις ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς Σχολῆς εἰς ἀτμόσφαιραν ἑορταστικὴν καὶ φιλικωτάτην, ἐνῷ ἡ Φιλαρμονικὴ ἐπαιάνιζεν ἐκλεκτὰ ἔργα.

Ὁ κ. Ὑφυπουργός, ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος καὶ ἅπαντες οἱ ἐπίσημοι συνεχάρησαν θερμῶς τὴν Διοίκησιν καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς Σχολῆς διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ὀργάνωσιν τῆς τελετῆς καὶ τὴν ἀρτιωτάτην ἐμφάνισιν τῶν νέων Ἀξιωματικῶν καὶ Ἀρχιφυλάκων.

Οἱ νέοι Ὑπαστυνόμοι φωτογραφούμενοι μετὰ τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, κ. Β. Βραχνοῦ, τοῦ Ἀρχηγοῦ κ. Ἀγγ. Ἔβερτ καὶ τοῦ Δ/ντοῦ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁρκωμοσίας.

Οἱ νέοι Ὑπαστυνόμοι δίδοντες τὸν νενομισμένον ὅρκον.

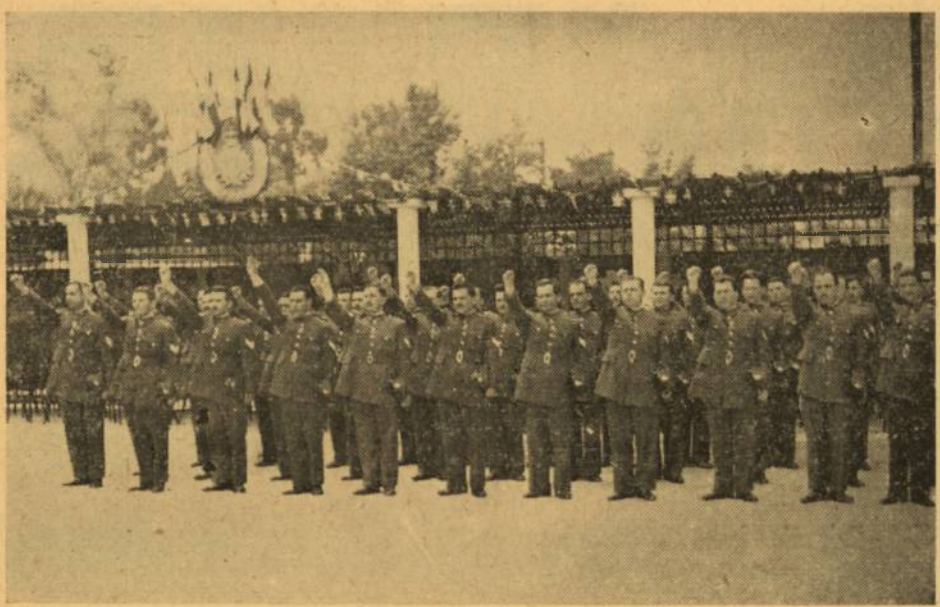
Οἱ νέοι Ἀρχιφύλακες φωτογραφούμενοι μετὰ τοῦ Δ/ντοῦ των κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου καὶ τῶν κοσμητόρων τῆς Σχολῆς, μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν.

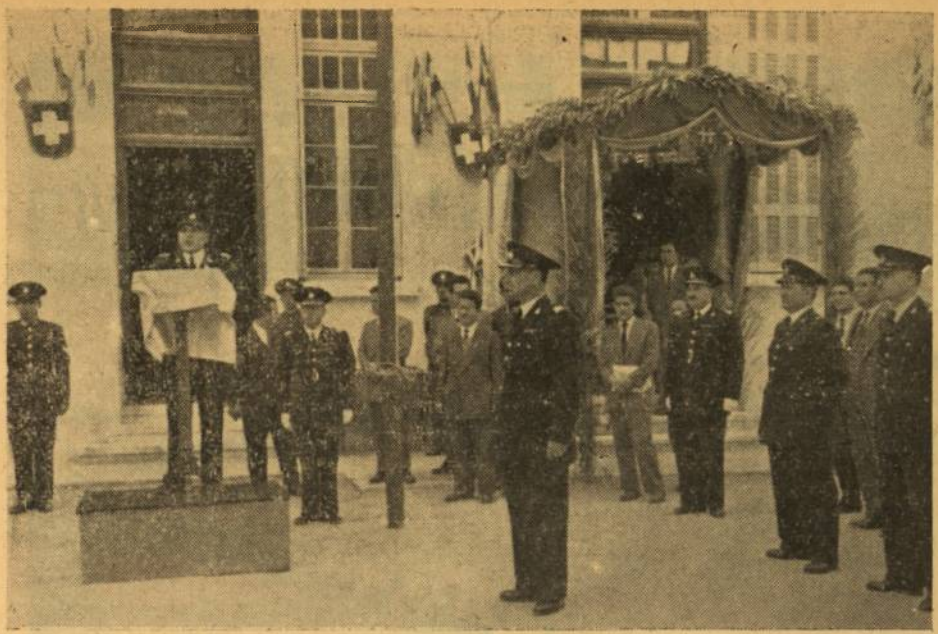
Οἱ νέοι Ὑπαστυνόμοι καὶ Ἀρχιφύλακες, παρατεταγμένοι πρὸ τοῦ Μνημείου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου μετὰ τὴν κατάθεσιν στεφάνου.

Ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Β. Βραχνός, μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ κ. Ἀγγ. Ἔβερτ καὶ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου, κατὰ τὴν ἔπαρσιν τῆς σημαίας.

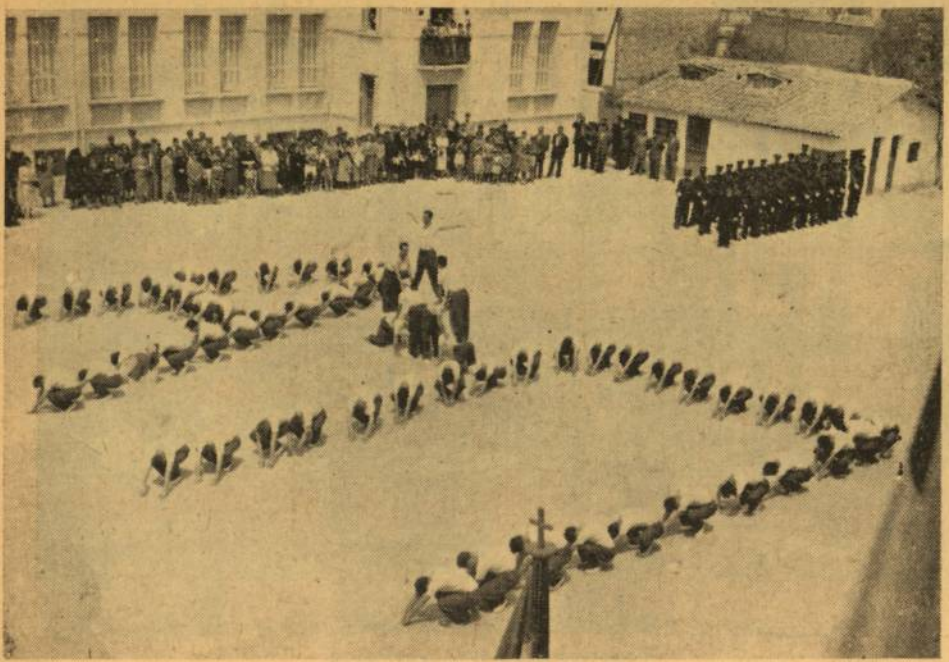
Οἱ νέοι Ἀρχιφύλακες δίδοντες τὸν νενομισμένον ὅρκον.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτης προσφωνῶν τοὺς νέους Ὑπαστυνόμους καὶ Ἀρχιφύλακας.

Ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Β. Βραχνὸς παραδίδει τὰ διπλώματα εἰς τοὺς νέους Ὑπαστυνόμους.

Οἱ νέοι Ὑπαστυνόμοι καὶ Ἀρχιφύλακες κατὰ τὰς ἐπιδείξεις σχηματίζουν τὸ σύμπλεγμα Α. Π.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς τάξεως, Ὑπαστυνόμος κ. Λεμονῆς καταθέτει στέφανον εἰς τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου

ἀποστολῆς μου, νὰ κατορθώσω νὰ μελετήσω τὰς διασήμους συλλογὰς τοῦ Βατικανοῦ. Εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην δὲν ὑπάρχει μουσεῖον δυνάμενον νὰ ἀνταγωνισθῇ πρὸς τὸν πλοῦτον τοῦ μουσείου τοῦ Πάπα. Κάθε ἑβδομάδα ἐπερνοῦσα πολλὰς ὥρας ἐρευνῶν αὐτὰς τὰς αἰθούσας καὶ συνομιλῶν μὲ τὸν Σεβασμιώτατον Περράτι, ἰησουΐτην λίαν μορφωμένον, ποὺ εἶχε τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ τμήματος τῶν ἀρχαιτήτων. Συχνὰ εἶχα τὴν εὐκαιρίαν νὰ συναντῶ τὸν κόμητα καὶ ὅταν μετέβαινα εἰς τὸ μουσεῖον τὸν προσεκάλουν νὰ μὲ συνοδεύσῃ, ἀλλὰ πάντοτε ἠρνεῖτο. Μίαν ἡμέραν ποὺ τὸν ἐνοχλοῦσα πλέον τοῦ συνήθους, μοὶ εἶπεν : «Ἔχω λόγους διὰ νὰ μὴ μὲ ἴδουν εἰς τὸ Βατικανόν. Κατὰ » τὴν περίοδον τὴν προηγηθεῖσαν τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ Πάπα ἀπὸ τῆς κοσμικῆς » ἀρχῆς, ἀνῆκα εἰς τὸν παπικὸν στρατόν. καὶ ὁ Πάπας μνησικακεῖ διότι ἐπῆγα εἰς » τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Οἴκου τῆς Σαβοΐας . Πάντως δὲν ἐπιθυμῶ νὰ θεωρηθῇ ἡ » παρουσία μου ἐν τῷ Βατικανῷ ὡς παρεισαγωγή».

Δὲν ἐπεδοκίμασα τὴν συμπεριφορὰν τοῦ Βέσκαρο, ποὺ μοὶ ἐφάνη ἄτοπος, ἐφόσον ἡ εἴσοδος εἰς τὸ μουσεῖον τοῦ Βατικανοῦ εἶναι ἐλευθέρα καὶ ὁ καθεὶς πηγαίνει εἰς αὐτό. Συνομιλῶν κατόπιν μὲ τὸν Σεβασμιώτατον Περράτι, τῷ ἔκαμα ὑπαινιγμὸν τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

— «Ἔχω, εἶπα, ἕνα φίλον ποὺ ἐνδιαφέρεται πολὺ μὲ αὐτὰ τὰ πράγματα (ἐξή- » ταζα τότε εἰς ἓν δωμάτιον θαυμασίους δακτυλιολίθους) καὶ εἶναι τέλειος γνώστης » των. Δυστυχῶς διὰ λόγους πολιτικοὺς φοβεῖται μήπως ἡ ἐπίσκεψίς του γίνῃ κα- » κῶς ἀποδεκτή».

Ὁ ἰησουΐτης ἐμειδίασεν εὐμενῶς. «Μᾶς γνωρίζετε καλλίτερον ἀπὸ τοῦτο, » εἶπεν· ἡμεῖς, πτωχοὶ ἱερεῖς, δὲν εἴμεθα τόσον ὀλίγον ἐλεήμονες. Ἀλλὰ πῶς ὀνο- » μάζεται ὁ φίλος σας ;»

— «Κόμης Γουλιέλμος Βέσκαρο».

— «Ἄχ ! Εἶπε, καὶ ἐστάθη μίαν στιγμὴν παρατηρῶν με. Γνωρίζετε τίποτε » περὶ αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου ; εἶπεν ἁπλῶς».

— «Τίποτε, ἐκτὸς τοῦ ὅτι προηγουμένως ἦτο εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Πάπα».

— «Πράγματι, ἐνθυμοῦμαι τὸ ὄνομα. Ἀλλ' ὁ κόμης ἀπατᾶται ἐντελῶς. Ἔχει » τελείως τὸ δικαίωμα νὰ ἔλθῃ ἐδῶ ὁπόταν τοῦ ἀρέσῃ».

Ηὐχαρίστησα τὸν καλὸν ἱερέα διὰ τὴν ἄδειαν ταύτην καὶ τὴν ἀνεκοίνωσα εἰς τὸν Βέσκαρο, ὅταν τὸν ἐπεσκέφθην. Ἐφάνη ἐκπλαγείς.

— «Σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὴν καλωσύνην σας, εἶπεν ἀποτόμως, ἀλλὰ δὲν θὰ » ἐπωφεληθῶ τῆς ἀδείας τοῦ Σεβασμιωτάτου Περράτι. Θὰ σκεφθῶ πρῶτον».

Ἔκρινα ὅτι δὲν ὑπῆρχε λόγος νὰ ἐπανέλθω εἰς τὸ ζήτημα. Ὁ Σεβ. Περράττι μὲ ἠρώτησε μετά τινας ἡμέρας διατὶ ὁ φίλος μου δὲν ἦλθεν ἀκόμη εἰς τὸ μουσεῖον. Ἔπλασα μίαν δικαιολογίαν. Μετά τινας ἑβδομάδας, ἐνῷ εἶχα χάσει τελείως τὸ ἐπεισόδιον ἀπὸ τὸν νοῦν μου, συνήντησα τὸν ἰησουΐτην εἰς τὸ μουσεῖον. Εὑρίσκετο εἰς μεγάλην ἔξαψιν.

— «Ἄ, Ἐξοχώτατε! ἀνέκραξεν, ὀφείλω νὰ σᾶς διηγηθῶ κάτι ποὺ θὰ σᾶς γε- » μίσῃ μὲ χαράν. Ἕνας νέος θησαυρὸς μᾶς ἦλθε· συλλογὴ δακτυλιολίθων ποὺ ὁ καρ- » δινάλιος Σαλβατιέρρα ἐχάρισεν εἰς τὸν Πάπαν. Ἐλᾶτε νὰ τοὺς θαυμάσετε».

Τερφθεὶς ἀπὸ αὐτὴν τὴν εἴδησιν, ἔσπευσα νὰ τεθῶ εἰς τὴν διάθεσίν του. Μὲ ὡδήγησε διὰ μακρῶν διαδρόμων εἰς τμῆμα τοῦ κτιρίου ποὺ δὲν εἶχα ἐπισκεφθῆ ποτέ. Ἀφοῦ ἐπεράσαμεν ἀπὸ πολλὰ δωμάτια γεμᾶτα ἀπὸ παντοειδῆ ἀξιοθέατα πράγματα, ἐφθάσαμεν ἐπὶ τέλους εἰς στοὰν ἐγκαταλελειμμένην, μὲ τοίχους γυμνούς, ποὺ ἐφωτίζετο ἀπὸ θυρίδιον ἀερισμοῦ. Τὸ σκότος τῆς στοᾶς ἠλαττοῦτο διὰ καθρέπτου τεθειμένου εἰς τὸν τοῖχον τοῦ βάθους. Κατὰ μῆκος τῆς στοᾶς ὑπῆρχαν τραπέζια, ἐπὶ τῶν ὁποίων εὑρίσκοντο ὑελωτὰ ἑρμάρια περιέχοντα συλλογὰς παντοειδῶν ἀντικειμένων. Ἀλλ' ὁ ὁδηγός μου δὲν μοῦ ἐπέτρεψε νὰ σταματήσω. Εἰς τὴν ἄκραν τῆς στοᾶς ἀπέναντι τοῦ καθρέπτου ἦτο κάποιος ταξιθετῶν τὰ ἀντικείμενα τῶν ἑρμαρίων.

— «Εἶναι ὁ ἴδιος ὁ καρδινάλιος, ἀνέκραξεν ὁ Σεβ. Περράτι. Τακτοποιεῖ ἀκρι-

» βῶς αὐτοὺς τοὺς δακτυλιολίθους». Ἡ Σεβασμιότης του, διὰ τὸν ὁποῖον δὲν ἤμην πλέον ἄγνωστος, ἐστράφη, μὲ ἐχαιρέτησε καὶ μὲ ἐκάλεσε νὰ θαυμάσω αὐτὴν τὴν ὡραίαν συλλογήν. Ἀλλὰ πῶς νὰ περιγράψω αὐτὰ τὰ ὡραῖα πράγματα ; Ἦσαν πράγματι ἀξίας ἀνεκτιμήτου. Ἐν τούτων κυρίως, ὄνυξ μὲ γεγλυμμένην τὴν κεφαλὴν τοῦ Βεσπασιανοῦ, ἦτο ἀπὸ τὰ ἀντικείμενα διὰ τὰ ὁποῖα κανεὶς ἐγκληματεῖ. Ἐνόμισα ὅτι δὲν θὰ κατώρθωνα ποτὲ νὰ φύγω ἀπὸ αὐτὴν τὴν στοάν. Ἀλλ' ὁ καρδινάλιος μοῦ ὑπεσχέθη νὰ μὲ ὁδηγήσῃ πάλιν εἰς αὐτὴν καὶ νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ μελετήσω αὐτοὺς τοὺς δακτυλιολίθους μὲ ἡσυχίαν. Ὁ Σεβ. Περράτι προσέθηκε :

— «Πρέπει ἀφεύκτως νὰ ἔλθῃ ὁ κόμης νὰ θαυμάσῃ τοὺς δακτυλιολίθους τού-» τους. Θὰ ἐνδιαφερθῇ ὅσον καὶ σεῖς».

— «Ὁ κόμης ; ποῖος εἶναι ; ἠρώτησεν ὁ Σαλβατιέρρα, στραφεὶς πρὸς ἐμέ». Τῷ ἐξήγησα τὸν ὑπαινιγμόν. Ἡ Σεβασμιότης του ἐνδιεφέρθη ζωηρῶς.

— «Ἐνθυμοῦμαι πολὺ καλὰ τὸν κόμητα Βέσκαρο, εἶπε, μὲ τόνον εἰλικρινοῦς » ἐγκαρδιότητος. Εἶναι πράγματι ἄνθρωπος εἰς τὸν ὁποῖον συμφέρει νὰ δείξῃ τις » αὐτοὺς τοὺς δακτυλιολίθους. Δὲν ὑπάρχει ἐν Ρώμῃ καλλίτερος γνώστης ἀπὸ αὐτόν. » Σᾶς παρακαλῶ νὰ τῷ εἴπητε ὅτι θὰ ἤμην εὐτυχὴς ἂν θὰ κατεδέχετο νὰ μοὶ κάμῃ » τὴν τιμὴν νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν μικρὰν συλλογήν μου».

— «Θὰ τῷ ἀνακοινώσω, ὅ,τι μοὶ εἴπατε, Καρδινάλιε, ἀπήντησα. Ἀναμφιβό-» λως δὲν θὰ διστάσῃ πλέον». Ἀπεχαιρέτησα καὶ ἔφυγα, δυσφορῶν ὀλίγον διὰ τὴν σπουδαιότητα ποὺ ἐφαίνοντο ἐξαρτῶντες ἀπὸ τὴν γνώμην τοῦ Βέσκαρο. Αὐθημερὸν τὸν εἶδα καὶ ἐπανέλαβα πιστῶς τοὺς κολακευτικοὺς λόγους τοῦ Σελβατιέρρα. Ὁ Βέσκαρο ἤκουσεν, ἐλαφρῶς προκατειλημμένος.

— «Σαλβατιέρρα ; ἐψιθύρισεν ὀνειροπολῶν. Δὲν ἐνθυμοῦμαι τὸ ὄνομα».

— «Ὁ καρδινάλιος δὲν εἶπεν ὅτι σᾶς ἐγνώριζε προσωπικῶς, ἀλλ' ἐδήλωσεν » ὅτι ἤκουσε νὰ ὁμιλοῦν περὶ τῆς φήμης σας, εἶπα».

— «Ναί, ἀλλὰ δὲν εἶναι αὐτὸ ποὺ ἤθελα νὰ γνωρίζω. Δὲν μοὶ ὁμιλεῖτε περὶ » τῶν δακτυλιολίθων».

Εἶδα ὅτι ἐδίσταζε, καὶ αἴφνης ἤρχισα νὰ κάμνω εὔγλωττον περιγραφὴν τῶν θησαυρῶν τοῦ καρδιναλίου. Ὅταν ἔφθασα εἰς τὸν ὄνυχα τοῦ Βεσπασιανοῦ, παρετήρησα ὅτι ἦτο συγκεκινημένος. Ἐν τέλει ἀπεφάσισε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ μουσεῖον, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι θὰ τὸν συνώδευα, ὅρον ποὺ μοῦ ἐφάνη παράξενος. Μετὰ μίαν ἢ δύο ἡμέρας ἦλθεν εἰς τὴν Πρεσβείαν διὰ νὰ μὲ πάρῃ νὰ τὸν συνοδεύσω. Ἀπησχολημένος ἐκείνην τὴν ἡμέραν μὲ ἀλληλογραφίαν ἀφορῶσαν τὸν μισθὸν τοῦ νέου ἐπισκόπου τῆς Δαμασκοῦ, συνέστησα εἰς τὸν Βέσκαρο νὰ μεταβῇ μόνος. Μοὶ ἔρριψε βλέμμα παράξενον.

—«Ὄχι, Κύριε Πρεσβευτά, δὲν εἰσέρχομαι εἰς τὸ Βατικανὸν χωρὶς σᾶς».

— «Ἀλλὰ, πῶς, τότε ; Αὐτοὶ οἱ δισταγμοὶ δὲν δικαιολογοῦνται κατόπιν τῶν » δηλώσεων τοῦ καρδιναλίου».

— «Αἱ ἀφορμαὶ ποὺ ἔχω νὰ μὴ περάσω τὸν οὐδὸν τοῦ Βατικανοῦ χωρὶς νὰ » εἶσθε παρὰ τὸ πλευρόν μου ἐπικυροῦνται ἀπὸ τὴν πρόσκλησιν τοῦ καρδιναλίου. » Ἀλλ' εἶσθε ἀπησχολημένος. Ἂς ὑπάγωμεν ἄλλοτε».

Τότε ἀφῆκα τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἐπισκόπου τῆς Δαμασκοῦ.

— «Θὰ ὑπάγω ἀμέσως μαζί σας, κόμη, εἶπα. Ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς ἀποδείξω ὅτι » ἡ ὑποδοχὴ ποὺ θὰ σᾶς κάμουν θὰ ἦναι ὅλως διάφορος ἀπὸ ὅ,τι ὑποθέτετε». Ὕψωσε τοὺς ὤμους χωρὶς νὰ εἴπῃ τι καὶ ἀνεχωρήσαμεν.

Εἰς τὸ κατώφλιον τοῦ Βατικανοῦ μὲ ἐπῆρεν ἀπὸ τὸ χέρι καὶ ἠσθάνθην ὅτι ἔτρεμεν, ὅταν ἐπεράσαμεν ἔμπροσθεν τῶν εἰς τὴν εἴσοδον τοποθετημένων φυλάκων. Πολὺ ἐκπεπληγμένος ἀπὸ αὐτὸν τὸ φόβον, τὸν ὡδήγησα κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν ἐν λόγῳ στοάν.

— «Ποῦ μὲ πηγαίνετε ; ἠρώτησε, βλέπων ὅτι διεβαίνομεν ἀπὸ δωδεκάδα » δωματίων».

— «Εἰς τὴν στοάν, ὅπου εὑρίσκονται οἱ δακτυλιόλιθοι, ἀπήντησα, ἐρεθισθεὶς » ἀπὸ αὐτὴν τὴν παρατήρησιν. Δὲν ἐπιθυμεῖτε νὰ τοὺς ἴδητε ;».

Ὁ κόμης ἠρκέσθη νὰ παρατηρήσῃ ὅτι ἡ στοὰ αὐτὴ ἔκειτο εἰς μέρος ἀπομεμακρυσμένον. Ἐν τούτοις ἐπὶ τέλους ἐφθάσαμεν καὶ ὑπήρξαμεν ἀρκετὰ εὐτυχεῖς συναντήσαντες ἐκεῖ τὸν Σαλβατιέρρα καὶ ἕνα μοναχὸν Δομινικανόν, ὅστις ἐφαίνετο βοηθῶν τὸν καρδινάλιον εἰς τὸ καθάρισμα τῶν δακτυλιολίθων. Παρουσίασα τὸν Βέσκαρο εἰς τὴν Σεβασμιότητά του, ὅστις τὸν ἐδέχθη πολὺ καλά. Ὁ Βέσκαρο ἐδέησε νὰ ἀφίσῃ τὸ χέρι μου διὰ νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὸν χαιρετισμὸν τοῦ καρδιναλίου. Ἀλλ' ἐφάνη πράττων αὐτὸ μὲ κακὴν θέλησιν, καὶ τὸν εἶδα νὰ κατοπτεύῃ μὲ ἀνησυχίαν τὸν Δομινικανόν. Ἀλλὰ μόλις ὁ Σαλβατιέρρα ὡδήγησε τὸν Βέσκαρο μέχρι τοῦ ἑρμαρίου τῶν δακτυλιολίθων, ἡ ἀνησυχία αὐτοῦ μετετράπη εἰς θαυμασμόν. Ἔσκυψεν ἄνωθι τῆς τραπέζης, καὶ ὕψωνε κάθε δακτυλιόλιθον ἐξετάζων αὐτὸν προσεκτικῶς. Ἐγὼ ποὺ τοὺς εἶχα ἴδει, ἐπωφελήθην τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ ρίψω βλέμμα ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀντικειμένων ποὺ εὑρίσκοντο εἰς τὴν στοάν. Ἐκεῖ, εἰς τὴν ἀπέναντι πλευράν, ὑπῆρχε ἓν μέγα ἄγαλμα Αἰγυπτιακόν, ποὺ δὲν εἶχα παρατηρήσει κατὰ τὰς προηγουμένας ἐπισκέψεις μου, καὶ εἶδα ἐπίσης ἓν περίεργον εἴδωλον Βουδδιστικὸν στερεωμένον ἐπὶ ὑπερείσματος τοῦ τραπεζίου, εἰς τὸ βάθος τῆς στοᾶς. Ἐνῷ δὲ παρετήρουν νωχελῶς αὐτὰ τὰ ἀντικείμενα, ἤκουσα τὸν Βέσκαρο νὰ φωνάζῃ: «Σεβασμιώτατε αὐτὸ εἶναι ἀπομίμησις».

Παρετήρησα καὶ εἶδα ὅτι ὕψωνε τὸν περίφημον Βεσπασιανὸν εἰς τὸ φῶς. Ὁ Σαλβατιέρρα τοῦ τὸν ἀπέσπασεν ἀπὸ τὰ χέρια του.

— «Ποτέ! Αὐτὸ ποὺ λέγετε εἶναι ἀδύνατον, ἀνεφώνησεν. Ἐλᾶτε ἀπὸ ἐδῶ, » ποὺ εἶναι περισσότερον φῶς». Καὶ διηυθύνθη πρὸς τὸν καθρέπτην ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὸν Βέσκαρο καὶ ἀπὸ τὸν Δομινικανόν.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην κάποιος μοὶ ἔδωκεν ἐλαφρὸν κτύπον ἐπὶ τοῦ βραχίονος. Ἐστράφην καὶ εἶδα τὸν Σεβασμιώτατον Περράττι ὅστις εἶχε προχωρήσει τόσον ἀπαλῶς, ὥστε δὲν τὸν ἤκουσα ἐρχόμενον.

— «Ἀγαπητέ μου Πρεσβευτά, ἔκαμα μίαν ἀνακάλυψιν, ποὺ θὰ σᾶς τὴν δείξω, » ἐψιθύρισεν. Ἐλᾶτε ἀπὸ ἐδῶ, εἶναι μέγα μυστικόν. Χειρόγραφον γαλλικόν, εἰκονο» γραφημένον, τοῦ ΙΑ' αἰῶνος, καὶ νομίζω ὅτι μόνον ἓν ἀντίτυπον αὐτοῦ ὑφίσταται». Λέγων ταῦτα μὲ παρέσυρε πρὸς ἕνα παστόν. Τὸν ἤνοιξε κατεσπευσμένως καὶ μοὶ ἔδειξε τὸ χειρόγραφον. Ἐφαίνετο νὰ εἶναι ἐπίσης μέγας θησαυρός, ἀλλ' ἐδέησε νὰ ὁμολογήσω τὴν τελείαν ἄγνοιάν μου περὶ τούτου. Κατ' ἀρχὰς δὲν ἰσχυρίσθη ὅτι μὲ ἐπίστευε καὶ ἐξέφρασε τὴν διάψευσίν του, ὅτον εἶδεν ὅτι δὲν κατώρθωσα νὰ τὸ διασαφηνίσω. Ἐπὶ τέλους τὸ ἔθεσε κατὰ μέρος καὶ ἐπῆγα νὰ ζητήσω τὸν σύντροφόν μου.

Πρὸς μεγάλην μου ἔκπληξιν, δὲν τὸν εἶδα. Ὁ Δομινικανὸς ἐστέκετο ἐμπρὸς εἰς τὸ ἑρμάριον τῶν δακτυλιολίθων καὶ ὁ καρδινάλιος ἐπροχώρησε πρὸς ἐμὲ μὲ ὕφος καταθλιπτικόν.

— «Δὲν ἠμπορῶ νὰ παραδεχθῶ ὅτι ὁ φίλος σας θεωρεῖ αὐτὸν τὸν ὄνυχα ὡς » κίβδηλον, μοῦ εἶπε, καὶ ὑποθέτω ὅτι εἶναι τελείως ἀσφαλὴς εἰς χεῖράς του».

— «Τί φρονεῖ ἡ Σεβασμιότης σας; εἶπα. Ποῦ εἶναι ὁ Βέσκαρο;

Ὁ Σαλβατιέρρα μὲ παρετήρησε μὲ ὕφος ἔκπληκτον. «Δὲν τὸν εἴδατε ἀναχω» ροῦντα; Εἴπατέ μοι, ἦτο ἀπερισκεψία ποὺ ἐνεπιστεύθην αὐτὸν τὸν δακτυλιόλιθον » τοῦ Βεσπασιανοῦ εἰς τὸν Βέσκαρο;».

— «Ἡ Σεβασμιότης σας τῷ ἐνεπιστεύθη τὸν ὄνυχα!».

Δὲν ἠμπόρεσα νὰ εἴπω περισσότερα. Ὁ καρδινάλιος ἐφαίνετο ἐπιπλήττων με διότι δὲν τὸν ἐπροφύλαξα κατὰ τοῦ κόμητος. Ἀπεχαιρέτησα καὶ διηυθύνθην ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Βέσκαρο. Δὲν ἠμπορῶ νὰ εἴπω ὅτι ἐξεπλάγην μὴ εὑρὼν αὐτὸν οἴκοι. Καὶ ἀνεχώρησα. Μοὶ ἦτο ἀδύνατον νὰ καθορίσω τὰς ὑποψίας ποὺ ἐσχηματίσθησαν εἰς τὸ πνεῦμα μου.

Τὴν ἐπαύριον δὲν ἠκούσθη τίποτε περὶ τοῦ Βέσκαρο. Ἡ ὑπόθεσις ἐκοινολογήθη καὶ ἤμην κατάπληκτος βλέπων ὅτι τὸν ἐκατηγόρουν ὡς κλέψαντα πολυτίμους λίθους τοῦ καρδιναλίου. Ἡ κόμησσα Βέσκαρο μὲ ἐζήτησεν ἐπανειλημμένως, ἀλλ' αἱ παρη-

γορίαι ποὺ ἐφεύρισκα δὲν ἦσαν εἰλικρινεῖς. εἶχα τὴν προαίσθησιν ὅτι δὲν θὰ ἐβλέπαμεν πλέον ποτὲ τὸν Βέσκαρο. Τὴν δευτέραν ἡμέραν ἡ διάδοσις ἔλαβε νέαν μορφήν, καὶ ἕνας ἀνεψιὸς τοῦ Βέσκαρο ἦλθε φέρων χειρόγραφον γραμμένον ἀπὸ τὸν κόμητα τὴν ἡμέραν τῆς ἐξαφανίσεώς του. Ἀγγέλλων ὅτι, ἐγνώριζεν ὅτι συντόμως θὰ ἀπέθνησκε, προσέθετεν ἐν τέλει : «Εἰς τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας παρὰ τῷ Βατικανῷ, δίδω εἴκοσι λίρας ἰταλικάς, διὰ νὰ ἀγοράσῃ δακτύλιον ἀπὸ ὄνυχα καὶ νὰ τὸν φορῇ εἰς μνήμην τοῦ φίλου εἰς ὃν ὑπῆρξε τόσον πιστός».

Ἔτριξα τὰ δόντια ἀκούων τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἐγγράφου τούτου ποὺ μοὶ ἀπέδιδε φρικώδες κακούργημα. Τὴν ἐπαύριον ἡ ὑπόθεσις εὑρίσκετο εἰς χεῖρας τῆς ἰταλικῆς ἀστυνομίας, ἥτις δὲν ἤθελε νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἐπρόκειτο περὶ δραπετεύσεως καὶ διεκήρυτταν ὅτι ὁ κόμης θὰ ἐδολοφονήθη. Ἔγινε μία αὐστηρὰ ἀνάκρισις. Ὁ καρδινάλιος Σαλβατιέρρα καὶ ὁ Δομινικανὸς προσεφέρθησαν νὰ διηγηθοῦν τὰς περιστάσεις κατὰ τὰς ὁποίας ὁ Βέσκαρο ἔφυγεν ἀπὸ τὸ Βατικανὸν καὶ προσέθεσα τὴν μαρτυρίαν μου εἰς τὴν ἰδικήν των. Ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἡ Ἀστυνομία ἐξηκολούθησε τὰς ἐρεύνας της, ἀλλὰ χωρὶς νὰ κατορθώσῃ νὰ δισαφηνίσῃ αὐτὴν τὴν μυστηριώδη ὑπόθεσιν καὶ νὰ ἀνακαλύψῃ τὸν Βέσκαρο. Αἴφνης ἐδημιουργήθη μία τελεία μεταστροφὴ καὶ ἀνάκρουσις. Ἔπαυσαν κάθε ἀνάκρισιν καὶ ἐφαίνοντο εὐχαριστημένοι. Καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα, δὲν ἠνωχλήθην διόλου. Ἤμην τελείως ξένος διὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ κόμητος, τὸ δὲ πρόσωπόν μου, ὡς Πρεσβευτοῦ, ἦτο ἀπαραβίαστον. Ἀλλ' ἐν τῷ συμφέροντί μου, ἠθέλησα νὰ διευκρινίσω τὸ μυστήριον. Βλέπων τὴν παράζενον διαγωγὴν τῆς Ἰταλικῆς ἀστυνομίας, ἀπεφάσισα νὰ ἀναλάβω ἀνὰ χεῖρας τὴν ὑπόθεσιν καὶ νὰ τὴν ἐξετάσω βραδέως ἀλλὰ ἀσφαλῶς. Ἤρχισα ἐνθυμούμενος τὰς περιστάσεις ποὺ περιέβαλλον τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ κόμητος. Εὑρέθην πρὸ συμπτώσεως, ποὺ ὤφειλε νὰ ὑπολογισθῇ. Πλειστάκις ὁ Βέσκαρο εἶχεν ἐπιδείξει ἀποστροφὴν διὰ τὴν εἴσοδόν του εἰς τὸ Βατικανὸν καὶ διὰ τελευταίαν φορὰν τὸν εἶδαν εἰς τὸ Βατικανόν. Ὅσον συνέδεα αὐτὰ τὰ γεγονότα, τόσον περισσότερον ἐπηρεαζόμην. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ κόμης εἶχε παρουσιάσει ἀφορμὰς ὀλίγον εὐλόγους διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀπέχθειάν του ὡς πρὸς τὴν ἕδραν τοῦ Πάπα, ἀλλ' αἱ ἀφορμαὶ αὐταὶ ἦσαν ἴσως πραγματικαί. Ἐξακολουθῶν τὰς σκέψεις μου, ἤρχισα νὰ ἐννοῶ τὴν σπουδαιότητα ἄλλου γεγονότος. Ὁ Βέσκαρο εἶχε πράγματι ἀρνηθῇ τὴν ἡμέραν ἐκείνην νὰ μεταβῇ εἰς τὸ Βατικανὸν ἄνευ τῆς συνοδείας μου. Πῶς λοιπὸν τότε ἀπῆλθε τόσον παραδόξως χωρὶς νὰ μὲ εἰδοποιήσῃ περὶ τῆς ἀναχωρήσεώς του ; Ἐν τούτοις, ὁ παστός, ὅπου εὑρέθην διὰ νὰ ἐξετάσω τὰ χειρόγραφα δὲν ἦτο κρυμμένος. Ἀπ' ἐναντίας ὁ κόμης θὰ μὲ ἔβλεπεν ἀναχωροῦν. Ἡ περίπτωσις αὕτη μοῦ εἶχε κάμει αἴσθησιν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἀλλ' ἐσκεπτόμην τότε ὅτι ὁ Βέσκαρο εἶχε φύγει μὲ τὸν ὄνυχα, ποὺ τῷ εἶχεν ἐμπιστευθῇ ὁ Σαλβατιέρρα. Ἐκεῖνο ποὺ μοῦ ἐφάνη ἀκόμη περισσότερον περίεργον, εἶναι ὅτι κανεὶς δὲν τὸν εἶδεν ἐξερχόμενον. Ἀναμφιβόλως ἕνας ἀπὸ τοὺς φύλακας τῆς εἰσόδου ὤφειλε νὰ τὸν παρατηρήσῃ. Καὶ ἐδῶ ἀκόμη, ὡδηγήθην ἀπὸ τὴν θεωρίαν τῆς κλοπῆς τοῦ ὄνυχος. Ἡ κατάστασις ἐχαράχθη τώρα εὐκρινέστερον. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι τίποτε δὲν μοὶ ἀπεδείκνυεν ὅτι ὁ Βέσκαρο εἶχεν ἐξέλθει ἀπὸ τὸ Βατικανόν! Ἐγκατέλειψα λοιπὸν σαφῶς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ὄνυχος τοῦ Βεσπασιανοῦ. Ὅλαι αἱ περιστάσεις αὗται μὲ ἤγαγον νὰ ὑποθέσω ἄλλην λύσιν τοῦ ζητήματος. Ὁ Βέσκαρο θὰ εἶχεν ἕνα ἐχθρὸν ἐν τῷ Βατικανῷ, ὅστις θὰ ἐπωφελήθη τῆς παρουσίας τοῦ κόμητος διὰ νὰ τῷ ἐπιβάλῃ τὴν ποινὴν ποὺ εἶχεν ἀπὸ πολλοῦ προμελετήσει. Ἠννόησα τώρα τὴν φράσιν τῆς διαθήκης τοῦ Βέσκαρο. Ἐπείσθη εἰς ἐμὲ διὰ νὰ περάσῃ τὸ κατώφλιον τοῦ Βατικανοῦ, καὶ θὰ ἐνόμισεν ὅτι ὑπῆρξα ὄργανον εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ του. Πλέον παρά ποτε ἀποφασισμένος νὰ βολιδοσκοπήσω τὴν ἱστορίαν αὐτὴν κατὰ βάθος, μετέβην εἰς τὴν σκηνὴν τῆς ἐξαφανίσεως. Εἰσῆλθα εἰς τὸ μουσεῖον, διέσχισα τὰ πολυάριθμα δωμάτια ποὺ περιέγραψα καὶ ἔφθασα εἰς τὴν μοιραίαν, στοὰν χωρὶς νὰ μὲ παρατηρήσουν. Διηυθύνθην ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἑρμάριον τῆς συλλογῆς τοῦ Σαλβατιέρρα. Τὸ πρῶτον βλέμμα ποὺ τῇ ἔρριψα μὲ ἔκαμε νὰ ὠχριάσω. Ἐκεῖ, ἐν μέσῳ τῶν ἄλλων δακτυλιολίθων εὑρί-

σκετο ὁ διάσημος ὄνυξ τοῦ Βεσπασιανοῦ! Ἠννόησα. Σεῖς πού ἠκούσατε τὰς περιστάσεις, ποὺ περιβάλλουν αὐτὸ τὸ μυστήριον, μαντεύετε τὰ λοιπά, Προτοῦ διαπιστώσω τὴν παρουσίαν τοῦ ὄνυχος ἐν τῷ ρηθέντι ἑρμαρίῳ, δὲν εἶχα καμμίαν ἰδέαν σαφῆ τῆς καταστάσεως. Λοιπόν, τὸ πρόσωπον πού ἐπανέθεσε τὸν δακτυλιόλιθον, θὰ ἐγνώριζε βεβαιότατα τί ἀπέγινεν ὁ Βέσκαρο. Καὶ τὸ πρόσωπον τοῦτο ἦτο—ὁ καρδινάλιος Σαλβατιέρρα.

Ἐν τέλει, ἤρχισα νὰ ἐννοῶ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἐξηπατήθην. Εἶχη ἴδει τὸν Βέσκαρο διὰ τελευταίαν φορὰν τὴν στιγμὴν πού διηυθύνετο πρὸς τὴν ἄκραν τῆς στοᾶς ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὸν Σαλβατιέρρα καὶ τὸν Δομινικανὸν διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὸν ὄνυχα ἐγγύτερον. Εἶχα μόνον τὴν βεβαίωσιν—ἢ μᾶλλον τὴν ὑποβολὴν—τοῦ καρδιναλίου ὅτι ὁ Βέσκαρο εἶχεν ἐπιστρέψει! Ἔρριψα βλέμμα εἰς τὸν τοῖχον τοῦ βάθους, πού περιέγραψα ἤδη ὡς σκεπασμένον ἀπὸ μεγάλον καθρέπτην πού ἔδιδεν εἰς τὴν στοὰν ἀπατηλὴν ὄψιν. Ἐσταμάτησα, θῦμα ζωηρᾶς συγκινήσεως. Ὁ τοῖχος αὐτὸς εὑρίσκετο τώρα παραπλεύρως τοῦ ἑρμαρίου πού περιεῖχε τὸν ὄνυκα. Ἔτριψα τὰ ματια διὰ νὰ πεισθῶ ὅτι δὲν ὀνειρευόμην. Πῶς ἠμπόρεσα νὰ ἴδω τὸν Βέσκαρο καὶ τοὺς δύο ἄλλους διευθυνομένους ἐκεῖθεν τοῦ κατηραμένου ἑρμαρίου, ἐὰν ὁ τοῖχος εὑρίσκετο εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν ; Διηυθύνθην πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις διὰ νὰ ἀνακαλύψω τὴν κλεῖδα τοῦ μυστηρίου. Τὸ Αἰγυπτιακὸν ἄγαλμα ἦτο ἀκόμη εἰς τὴν θέσιν του, ἀλλ' ἐφαίνετο πλησιέστερον τοῦ τοίχου· τὸ Βουδδιστικὸν εἴδωλον ἦτο ἄφαντον! Φαντασθῆτε τὰς τρομερὰς σκέψεις πού ἐγεννήθησαν εἰς τὸν νοῦν μου! Προσεπάθησα νὰ ἐνθυμηθῶ κατὰ τὸ δυνατὸν καλλίτερα πῶς ἦσαν διατεθειμένα ὅλα τὰ ἀντικείμενα, ὅπως τὰ εἶδα κατὰ τὰς προηγουμένας ἐπισκέψεις μου. Τὴν πρώτην φορὰν πού μετέβην εἰς τὸ μουσεῖον, χωρὶς τὸν κόμητα, τὸ κιβώτιον τοῦ Σαλβατιέρρα ἦτο εἰς τὸ βάθος καὶ δὲν ἔβλεπα τὸ εἴδωλον. Τὴν δευτέραν φοράν, εἶδα τὸ πρῶτον ἄγαλμα καὶ εἶτα τὸ Βουδδιστικὸν σύμβολον. Ἐσκέφθην ἀκόμη. Κατ' ἐμέ, τὸ ὑπέρεισμα πού ὑπεβάσταζε τὸ εἴδωλον εὑρίσκετο μακρότερον ἀπὸ τὸ Αἰγυπτιακὸν ἄγαλμα. Μὲ ἄλλας λέξεις, ὁ τοῖχος πού εἶδα ἦτο ψευδής καὶ ἠμποροῦσε νὰ μετατεθῇ κατὰ βούλησιν.

Ὑπισθοδρόμησα ἀπὸ φρίκην, σκεπτόμενος τὸ τρομερὸν συμπέρασμα πού ὑπεδεικνύετο ἀφ' ἑαυτοῦ. Ἐὰν αἱ ὑποψίαι μου ἦσαν βάσιμοι, εἶχα παραστῇ ἀσυναισθήτως εἰς μίαν ἀπὸ τὰς τραγῳδίας πού περιγράφουν τὰ ἀρχεῖα τῆς Ἱερᾶς Ἐξετάσεως. Ὅλη αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις εἶχεν ἐπιμελῶς προμελετηθῇ, διότι ἐσχημάτισα ἕνα ἀπολογισμὸν ἀκριβῆ τῆς κανονικῆς πορείας τῶν γεγονότων· ὁ δυστυχὴς ὑπαινιγμός μου εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Βέσκαρο· οἱ δακτυλιόλιθοι πού τόσον σοφῶς καὶ ἐπισταμένως εἶχαν τοποθετηθῇ ὡς δέλεαρ· ἡ ἐπείγουσα πρόσκλησις τοῦ καρδιναλίου, ἡ ὑποκατάστασις τοῦ δακτυλιολίθου τοῦ Βεσπασιανοῦ πού εἶχα τόσον θαυμάσει, μὲ σκοπὸν νὰ διεγείρουν τὸ πάθος του· ὁ περίπατος διὰ μέσου τῆς στοᾶς, πρὸς τὴν πλευρὰν τοῦ κινητοῦ τοίχου, διὰ νὰ ἐξετάσῃ λεπτομερέστερον τὸν δακτυλιόλιθον καὶ ἐν τέλει ἡ παρέμβασις τοῦ ἰησουΐτου μὲ τὰ χειρόγραφά του, μὲ σκοπὸν νὰ ἀπασχοληθῶ ἐνόσῳ ὁ τοῖχος μετετίθετο ὑπούλως καὶ τὸ θῦμα ἐφυλακίζετο. Μόλις ἐκλείσθη ἡ παγίς, θὰ ὑπῆρχαν ἄνθρωποι ἕτοιμοι νὰ συλλάβουν τὸν αἰχμάλωτον, ἐνῷ ὁ Σαλβατιέρρα καὶ ὁ Δομινικανὸς —ἴσως οἰκεῖος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὑπουργείου—ἐπανήρχοντο ἀπὸ κρύφιον πέρασμα. Ἐξήτασα προσεκτικὰ τὸν τοῖχον καὶ ηὗρα ὅ,τι ἐζητοῦσα. Ὄπισθεν τοῦ Αἰγυπτιακοῦ ἀγάλματος ὑπῆρχε φάτνωμα θύρας ἄδειον, πού θὰ ἔκλειε μέσῳ μυστικῆς κλειδαριᾶς, καὶ τὸ ἄγαλμα εἶχε τοποθετηθῇ ἐκεῖ διὰ νὰ κρύπτῃ τὸ ἄνοιγμά του.

Δὲν εἶχα πλέον τίποτε νὰ κάμω εἰς τὴν στοάν, μολονότι ἀκόμη δὲν εἶχα σαφηνίσει τὴν τύχην τοῦ Βέσκαρο. Ἡ διαθήκη του ὡμιλοῦσε περὶ θανάτου, ἀλλὰ προτοῦ νὰ καταστήσω ἀνθρώπους, ὅπως ὁ καρδινάλιος καὶ ὁ Περράττι, ἐνόχους κακουργήματος τόσον φρικτοῦ, ἐχρειάζοντο ἀποδείξεις. Αὐταὶ μοὶ ἐδόθησαν τυχαίως. Ἀφίνων τὸ μουσεῖον, ἐξήτασα τὰ ὑπόγεια τοῦ Βατικανοῦ. Ἡ μεγάλη ἔκτασις αὐτῶν ἦτο πολὺ γνωστή, καὶ περιεπάτουν εἰς αὐτὰ ἀπὸ ἀρκετῶν στιγμῶν, ὁπόταν ἀνεκάλυψα εἰς ἀπομεμακρυσμένην κόχην νεκροταφεῖον παρημελημένον. Ὑπὸ τὴν ὥθη-

σιν ἀορίστου προαισθήσεως, διέτρεξα τὸν τόπον τοῦτον τοῦ ἐνταφιασμοῦ καὶ ἤμην εἰς αὐτὸ ἀπὸ ὀλίγων στιγμῶν, ὁπότε διέκρινα νέον τάφον. Ἐπροχώρησα ταχέως καὶ ἐπὶ στενῆς πέτρας τεθειμένης ἐπὶ τοῦ τάφου τούτου, ἀνέγνωσα, λατινιστί :

«Δεηθῆτε ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ
Γ. Β.»

Οὐδεμία ἀμφιβολία ἦτο δυνατή, εὑρισκόμην πρὸ τοῦ τάφου τοῦ Γουλιέλμου Βέσκαρο! Καὶ μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ τάφου τοῦ Βέσκαρο, προέβην εἰς τὰ ἀκόλουθα διαβήματα : Μετέβην ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ μέγαρον τοῦ καρδιναλίου Σαλβατιέρρα καὶ παρεκάλεσα τὴν Σεβασμιότητά του νὰ ἀκούσῃ τὴν ἐξομολόγησίν μου.

Ἐνόμισε κατ' ἀρχὰς ὅτι εἶχα χάσει τὸ λογικόν μου.

— «Ἀλλὰ, Κύριε Πρεσβευτά, τὰ μέλη τοῦ Ἱεροῦ Κολλεγίου δὲν δέχονται » ἐξομολογήσεις, εἶπε μὲ ἔπαρσιν. Πρέπει νὰ ἀποταθῆτε εἰς κάποιον εὐσεβῆ ἱη» σουΐτην».

— «Ἐδῶ δὲν εἶναι αὐτὴ ἡ περίπτωσις, ἀπήντησα σταθερῶς. Τὸ ἁμάρτημα » ποὺ ὀφείλω νὰ ἐξομολογηθῶ εἶναι ἀπεχθέστατον. Εἶμαι ἔνοχος ὑποπτευόμενος » ἕνα ἡγεμόνα τῆς Ἐκκλησίας διὰ τρομερὸν κακούργημα».

Ὁ καρδινάλιος ἤλλαξε χρῶμα. Ἐδίστασε μίαν στιγμήν, κατόπιν ἀπήντησε :

—«Τὸ ἁμάρτημα ποὺ διεπράξατε εἶναι πράγματι ἀπεχθές. Ἐν τοιαύτῃ πε» ριπτώσει, δέχομαι νὰ σᾶς ἐξομολογήσω».

Χωρὶς νὰ περιμένω περισσότερον, διηγήθην ὅλην τὴν ὑπόθεσιν ἀκριβῶς ὅπως τὴν περιγράφω. Ὁ καρδινάλιος μὲ ἤκουσε σιωπηρῶς. Ἐν τέλει μοὶ ἐπέβαλε κανόνα μετανοίας, μοὶ ἔδωκε τὴν συνήθη συγχώρησιν καὶ μὲ ἀφῆκεν. Ἀνεχώρησα, πεπεισμένος ὅτι τὸ διάβημά μου δὲν εἶχε προκαλέσει καμμίαν ἐντύπωσιν. Ἡ πρόθεσίς μου ἦτο νὰ τῷ δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ παράσχῃ μερικὰς ἐξηγήσεις. Ἐν τούτοις ἐμέμφθην ἐμαυτὸν ἄνευ λόγου.

Τὴν ἐπαύριον, ἀξιωματικὸς τῆς παπικῆς φρουρᾶς ἦλθεν εἰς τὴν Πρεσβείαν, φέρων κλῆσιν τοῦ πάπα, προσκαλοῦντός με νὰ μεταβῶ ἀμέσως παρὰ τῇ Ἁγιότητί του. Ἤμην ἔκπληκτος, ἀγνοῶν ἂν τὸ διάγγελμα τοῦτο ἦτο εὐμενὲς ἢ δυσμενές· μοὶ ἔμενε μόνον νὰ ὑπακούσω, καὶ μόλις ἤλλαξα τὴν ἐνδυμασίαν μου, φορέσας τὴν ἐπίσημον στολήν μου, διηυθύνθην ἐφ' ἁμάξης εἰς τὸ Βατικανόν. Ἐκεῖ, πρὸς μεγάλην ἔκπληξίν μου, ἔγινα δεκτὸς ἀπὸ τὸν καρδινάλιον Σαλβατιέρρα, ὅστις μὲ ἐχαιρέτησε μὲ εἰλικρινεστάτην ἐγκαρδιότητα καὶ μὲ ὡδήγησε παρὰ τῷ πάπα. Μόνον ὅσοι ἔσχον τὸ εὐτύχημα νὰ τὸν πλησιάσουν, ἠμποροῦν νὰ εἴπουν τὸν φόβον, ποὺ ἠδύνατο οὗτος νὰ ἐνσπείρῃ εἰς παρομοίας περιστάσεις. Κανεὶς ἀπὸ τοὺς μονάρχας, ποὺ συνήντησα δὲν ἦτο ἱκανὸς εἰς παρομοίαν εὐγένειαν τρόπων. Ὅταν τὸ ἤθελεν, ἐγίνετο ἢ εὐχάριστος σύντροφος ἢ φοβερὸς ἐχθρός. Ἐπροχώρησα τρέμων, ἐγονάτισα πρὸ τῆς Ἁγιότητός του, περικυκλωμένης ἀπὸ πολυάριθμον ἀκολουθίαν. Μόλις ἐδέχθη τὰ σέβη μου, ἠρώτησε περὶ τῆς ὑγείας τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλίας καὶ ἀπέλυσεν ὅλον τὸν κόσμον πλὴν τοῦ Σαλβατιέρρα. Μὲ διέταξε νὰ ἐγερθῶ καὶ μοὶ εἶπε :

—« Σᾶς ἐζήτησα ὄχι ὡς Πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας, ἀλλ' ὡς υἱὸν τῆς Ἐκκλη» σίας. Ἔμαθα ὅτι ἐγνωρίσατε ἕνα κόμητα Γουλιέλμον Βέσκαρο, καὶ μοὶ ἐφάνη » χρήσιμον νὰ μάθητε τὴν τύχην ποὺ ἐπεφυλάχθη εἰς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον. » Ἔχω δίκαιον;»

Ὑπεκλίθην καὶ παρετήρησα τὸν Σαλβατιέρρα. Ἀλλ' ἡ Σεβασμιότης του ἦτο ἀπαθής. Ὁ Πάπας ἐξηκολούθησεν :

—« Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θὰ σᾶς δώσω μερικὰς πληροφορίας ποὺ ἐν τῇ » ἰδιότητί σας ὡς καλοῦ καθολικοῦ θὰ κρατήσετε μυστικάς. Σᾶς εἶπαν ὅτι ὁ Βέσκαρο » ἦτο προηγουμένως ὑπὸ τὰς διαταγάς μου ;»

Ὑπεκλίθην διὰ δευτέραν φοράν.

—« Γνωρίζετε πῶς ἀφῆκε τὴν ὑπηρεσίαν μου καὶ διατὶ ἀπελάμβανε σύνταξιν » ἀπὸ τὸν Βασιλέα τῆς Σαρδηνίας, ποὺ ἀπεκαλεῖτο Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας ;»

—« Τὸ ἀγνοῶ, Ἁγιώτατε.

—« Αὐτὸ θὰ ἤθελα νὰ σᾶς διηγηθῶ. Γνωρίζετε ὑπὸ ποίας συνθήκας ὁ βασι- » λεὺς ἥρπασε τὴν πόλιν τῆς Ρώμης ποὺ ἀνῆκεν εἰς τὴν Ἁγίαν Ἕδραν. Τὴν στιγ- » μὴν ποὺ ἡ φρουρὰ τοῦ γενναίου συμπατριώτου σας ἀπεσύρθη ἕνεκα τῶν ἀτυχιῶν » τοῦ 1870, οἱ λῃσταὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ ἐβάδιζαν κατὰ » τῶν ἐδαφῶν μου. Καθὸ κυρίαρχος, ἀπεφάσισα νὰ ὑπερασπισθῶ καὶ διέταξα τὸν » στρατόν μου νὰ φυλάττῃ τὰς πύλας τῆς Ρώμης. Ὁ Βέσκαρο ἦτο ὁ ἀξιωματικὸς » εἰς ὃν εἶχα περισσοτέραν ἐμπιστοσύνην, καὶ τὸν ἐπεφόρτισα μὲ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς » κυριωτέρας πύλης, τῆς πύλης Πόπολο. Εἶχεν ὑπὸ τὰς διαταγάς του ἕνα ὑπο- » λοχαγόν, τὸν Ἀνδρέαν Κίτζη, μιᾶς τῶν διασημοτάτων οἰκογενειῶν τῆς Ρώμης. » Οἱ δύο οὗτοι ἀξιωματικοὶ ἦσαν τῆς ὑπηρεσίας ὅταν ἡ προφυλακὴ τοῦ ἐχθροῦ » παρουσιάσθη εἰς τὴν ρηθεῖσαν πύλην. Ὁ Κίτζη ἐζήτησε νὰ ἀνοίξουν πῦρ. Ὁ » Βέσκαρο ἠρνήθη καὶ ἐπρότεινε νὰ ὑψώσουν λευκὴν σημαίαν εἰς σημεῖον παραδό- » σεως. Λυσσῶν διὰ τὴν ἀνανδρίαν ταύτην, ὁ Κίτζη μετέβη εἰς τοὺς ἄνδρας του » καὶ τοὺς διέταξε νὰ πυροβολήσουν, ἀλλ' ὁ Βέσκαρο ἔσυρε τὸ ξῖφός του καὶ δι- » πέρασε τὸν Κίτζη. Ἀμέσως κατόπιν ὁ στρατὸς τῆς Σαρδηνίας εἰσήρχετο εἰς τὴν » Ρώμην, καὶ αἱ κτήσεις τῆς Ἁγίας Ἕδρας περιωρίσθησαν εἰς αὐτὸ τὸ παλάτιον. » Ἐπὶ πλέον, ἀπεδείχθη ὅτι ἡ διαγωγὴ τοῦ Βέσκαρο ἦτο προμελετημένη. Εἶχε » δεχθῆ ἐν δῶρον ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν τῆς Σαρδηνίας, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ τῇ παραδώσῃ » τὴν πρωτεύουσαν. Εἴπατέ μοι τώρα, κύριε, πῶς πρέπει νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ διαγωγὴ » τοῦ Βέσκαρο;»

Θέτων μοι τὸ ἐρώτημα τοῦτο, ὁ Πάπας μὲ παρετήρει μὲ ὕφος αὐστηρόν.

—« Ἡ διαγωγή του, ἀναμφιβόλως, ἦτο ἄνανδρος καὶ ἀπετέλει ἔγκλημα » ἐσχάτης προδοσίας.»

—« Καὶ ποία εἶναι ἡ ποινὴ ἐγκλήματος ἐσχάτης προδοσίας εἰς ὅλας τὰς » χώρας ποὺ γνωρίζετε;»

—« Ὁ θάνατος, ἀπήντησα.»

—« Ἀπαντήσατε πολὺ καλῶς. Ὁ προδότης Βέσκαρο ἀποθανατώθη!»

Μία ἐπίσημος σιγὴ ἠκολούθησε τὴν ἀπάντησιν ταύτην. Εἶτα ὁ Πάπας εἶπεν:

—« Ἐχάσαμεν τὴν Ρώμην, ἀλλὰ μέσα εἰς αὐτοὺς τοὺς τοίχους, ὁ Πάπας εἶναι » ἀκόμη Ἄρχων. Ἀμέσως μετὰ τὰ γεγονότα ποὺ ἀνέφερα, ἐν δικαστήριον συνε- » στήθη διὰ νὰ δικάσῃ τὸν Βέσκαρο. Οὗτος ἐκλήθη νὰ παρουσιασθῇ. Ἀπέφυγε νὰ » προσέλθῃ, καὶ ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἐγκλήματός του, δὲν ἠδυνάμην νὰ ἀπαιτήσω » ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νὰ μοὶ τὸν παραδώσῃ. Ἡ δίκη ἀνεβλήθη μέχρι τῆς στιγμῆς » ποὺ ὁ Βέσκαρο θὰ ἐτίθετο ὁ ἴδιος ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ δικαστηρίου. Τοῦτο » συνέβη τώρα. Εἰσῆλθεν αὐτοβούλως καὶ συνελήφθη δεόντως, ἀφοῦ ἐλήφθησαν » μερικαὶ προφυλάξεις διὰ νὰ ἀποφευχθῇ ἐν σκάνδαλον καὶ διὰ νὰ μὴ ἐπέμβῃ ἡ Κυ- » βέρνησις. Ὁ Βέσκαρο παρέστη βοηθούμενος ἀπὸ δικηγόρον, καὶ ἀνεγνωρίσθη ἔνο- » χος προδοσίας, δολοφονίας καὶ λιποταξίας. Τὸ ἔγκλημα ἦτο λαϊκόν, καὶ ἡ ἀπό- » φασις ἐξετελέσθη ἀφοῦ ὁ Βέσκαρο ἐξωμολογήθη καὶ ἀνεγνώρισε τὸ βάσιμον τῆς » καταδίκης του. Ὑπάρχει ἄτακτόν τι εἰς αὐτὴν τὴν διαδικασίαν;»

—« Οὐδέν, Ἁγιώτατε.»

Ἡ στάσις του μετεβλήθη ἀποτόμως. Ἀπηυθύνθη εἰς τὸν καρδινάλιον Σαλ- βατιέρρα:

—« Καρδινάλιε, ὡμιλήσαμεν ἐπὶ μακρὸν περὶ τιμωρίας. Ἂς ὁμιλήσωμεν » τώρα περὶ ἀνταμοιβῶν. Τί ἀξίζει ἕνας ἄνθρωπος, ὅστις ἀντὶ νὰ κοινολογήσῃ » τὰς λίαν καταθλιπτικὰς κατηγορίας ποὺ διεπίστωσε παρά τινι Ἄρχοντι τῆς Ἐκ- » κλησίας, μεταβαίνει παρὰ τῷ ὑπόπτῳ προσώπῳ καὶ ἐξομολογεῖται ὅλα;»

—« Ἁγιώτατε, ἀξίζει νὰ τιμηθῇ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας».

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ (ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ) ΩΣ ΔΙΕΘΝΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

Ὑπὸ Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ, Ἀστυν. Δ)ντοῦ Α'

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

1.—Τὰ προηγηθέντα τῆς Ρωσσικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1917.
2.—Ἔναρξις τῆς ἐπαναστάσεως.
3.—Παραίτησις τοῦ Τσάρου Νικολάου τοῦ Β'.
4.—Κυβέρνησις Κερένσκυ, καὶ ἀντεπανάστασις Κορνίλωφ.
5.—Μπολσεβικοποίησις τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ κατάληψις τῆς ἀρχῆς ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν, δι' ἀνατροπῆς τοῦ Κερένσκυ.
6.—Ἐμφύλιος πόλεμος.
7.—Τρομοκρατικὰ μέτρα.—Ὀργάνωσις ἐρυθροῦ στρατοῦ κατανίκησις τοῦ Κολτσάκ, καὶ τοῦ Γιούτενιτς.—Ἧττα τῶν μπολσεβίκων ὑπὸ τοῦ Πιλσοῦδσκι.—Καταστροφὴ τοῦ Βράγκελ.
8.—Ἀναγνώρισις τοῦ Σοβιετικοῦ καθεστῶτος.
9.—Παρασκήνια καὶ θρῦλοι τῆς Ρωσσικῆς ἐπαναστάσεως.—Ρασπούτιν.—Μηχανορραφίαι κατὰ τοῦ Τσάρου.

1. Ἐθεωρήσαμε ἀπαραίτητο, νὰ ἐκθέσωμε μὲ λίγα λόγια, πῶς ἐξεράγη καὶ ἐπεκράτησε στὴ Ρωσσία ἡ ἐπανάστασις τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τὸ ἔτος 1917, ποὺ ἀποτελεῖ ἀναμφισβητήτως τὴ μεγαλύτερη ἐπιτυχία τοῦ Μαρξισμοῦ στὴν προσπάθειά του, νὰ συντρίψῃ τὰ ἀστικὰ καθεστῶτα, δεδομένου ὅτι ἡ Ρωσσία ἀριθμεῖ 190.000.000 κατοίκους.

Βέβαια, στὶς κοσμοϊστορικὲς ἐπαναστάσεις συντελοῦν πλεῖστα γεγονότα, εἴτε γιὰ τὴ δημιουργία τῶν προϋποθέσεων, ποὺς τὶς αἰτιολογοῦν, εἴτε γιὰ τὶς ἀφορμὲς τῆς ἐκδηλώσεώς των, εἴτε τέλος γιὰ τὶς συνθῆκες, ποὺ συντελοῦν στὴν ἐπικράτησί τους.

Καὶ γιὰ τὴ Ρωσσικὴ λοιπὸν κομμουνιστικὴ ἐπανάσταση, ἀναφέρονται γεγονότα, ποὺ ἀνάγονται σ' ὅλα αὐτὰ τὰ στάδια τῆς προπαρασκευῆς, τῆς ἐκδηλώσεως καὶ τῆς ἐπικρατήσεως τῶν ἐπαναστάσεων, τὰ ὁποῖα πρέπει ἔστω καὶ περιληπτικῶς ν' ἀναφέρουμε, γιὰ νὰ σχηματίσουμε ἔτσι, ἀντικειμενικὴ ἀντίληψι ἐπὶ τοῦ ἱστορικοῦ αὐτοῦ γεγονότος, ποὺ μελετᾶται ἀπὸ ὅλον ἀνεξαιρέτως τὸν κόσμο.

Ἡ ἱστορία λοιπὸν τῆς Ρωσσικῆς ἐπαναστάσεως σὲ βραχυτάτη περίληψι ἔχει ὡς ἑξῆς :

—« Τοῦτο εἶναι καὶ ἡ ἰδική μου γνώμη, εἶπεν ὁ Πάπας, μειδιῶν ἐπιχαρίτως. » Δότε εἰς τὸν υἱόν μας ὅ,τι προωρίσαμεν δι' αὐτόν».

Παρετήρησα ἀπορῶν. Ὁ καρδινάλιος ἐπροχώρησε πρὸς ἐμὲ καὶ ἐν ὀνόματι τῆς Ἁγιότητός του μοὶ ἐπέδωσε τὸ παράσημον τοῦ Χριστοῦ.

Ἔλαβα δὲ καὶ τὴν φωτογραφίαν τοῦ Πάπα, φέρουσαν τὴν ἰδιόχειρον ὑπογραφήν του.

Βαρῶνος.....
πρῴην Πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας.

Μεταφραστής : Σοφοκλῆς Ἀβρ. Χουδαβερδόγλους Θεόδοτος (Π. Φάληρον).

Κατὰ τὸν Πανευρωπαϊκὸ πόλεμο τοῦ 1914—1918 στὸν ὁποῖο ἔλαβε μέρος καὶ ἡ Ρωσσία στὸ πλευρὸ τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ἰταλίας, τὰ Ρωσσικὰ στρατεύματα ἐσημείωσαν μεγάλες ἀποτυχίες.

Οἱ θυσίες τῆς Ρωσσίας σὲ ἀνθρώπινο ὑλικὸ ὑπῆρξαν τρομακτικές. Παραλλήλως ἡ ἐσωτερικὴ διοίκησις ἐγίνετο κατὰ τρόπον ἀπολυταρχικὸν καὶ εἶχε δημιουργήσει ἕνα πνεῦμα μίσους, τὸ ὁποῖον ἔλαβε ἐπαναστατικὴ μορφή, ὅταν ἐξεδηλώθη κατὰ τὴν ἴδια ἐποχὴ μεγάλη οἰκονομικὴ κρίσις.

Τὸ ἔτος 1916 ἡ κατάστασις ἔφθασε τὸ ἀδιέξοδο.

Στὸ μέτωπο συνεχίζοντο οἱ αἱματηρὲς θυσίες μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἧττα τοῦ Ρωσσικοῦ Στρατοῦ· στὸ ἐσωτερικὸ ἐπετείνετο ἡ πεῖνα, ἡ δυστυχία καὶ ἡ τρομοκρατικὴ μέθοδος διοικήσεως.

Ὡρισμένοι ἀπὸ τοὺς πολιτικούς, βλέποντας ὅτι ἡ κατάστασις ἐγίνετο κάθε μέρα κρισιμώτερη ἠθέλησαν νὰ προπαρασκευάσουν τὸ ἔδαφος γιὰ τὴ σύναψι ἰδιαιτέρας εἰρήνης μὲ τὴ Γερμανία.

Τότε πρωθυπουργὸς τῆς Ρωσσίας ἦτο ὁ Γολιτζίν, ὁ ὁποῖος κατὰ τοὺς μῆνας Ἰανουάριον—Μάρτιον 1917 ἐνέτεινε τὰ τρομοκρατικὰ μέτρα, ἄρχισε νὰ κάμῃ διώξεις τῶν ἐργατῶν, νὰ διαλύῃ τὰ ἐργατικὰ σωματεῖα καὶ νὰ προβαίνῃ σὲ μεθοδικὲς ἐνέργειες, ποὺ εἶχαν σκοπὸ νὰ δημιουργήσουν εὐνοϊκὴ ἀτμόσφαιρα πρὸς ἔναρξιν διαπραγματεύσεων εἰρήνης μὲ τὴ Γερμανία.

Οἱ Σάμμαχοι ἐθορυβήθησαν καὶ γιὰ νὰ φέρουν ἀντιπερισπασμὸ στὶς προθέσεις αὐτὲς τῆς Κυβερνήσεως ἐνίσχυσαν τὸ κόμμα τῶν **Καδὲ** δηλαδὴ τῶν συνταγματικῶν—δημοκρατικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπεδίωκον τὴ μετατροπὴ τοῦ πολιτεύματος εἰς Βασιλευομένην Δημοκρατίαν καὶ γι' αὐτὸ ἐστρέφοντο κατὰ τοῦ Τσάρου, τὸν ὁποῖον ἐθεώρουν ὡς εὐνοοῦντα τὴν σύναψιν εἰρήνης μετὰ τῆς Γερμανίας,

Ἐπίστευον δὲ οἱ σύμμαχοι ὅτι τὸ Κόμμα τῶν Κάδε, ποὺ ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἀστούς, μόλις ἐρχόταν στὴν ἀρχὴ θὰ κατώρθωνε μὲ ὡρισμένες μεταρρυθμίσεις νὰ ἐμψυχώσῃ τὸ λαὸ καὶ νὰ τὸν ὁδηγήσῃ πρὸς νέους ἀγῶνας.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἡ κατάστασις ἐχειροτέρευσε.

Σὲ πολλὲς πόλεις ἐσημειώθη ἔλλειψις τροφίμων καὶ τὴν 8ην Μαρτίου 1917 ὁ ἐργατικὸς πληθυσμὸς τῆς Πετρουπόλεως ἦλθε σὲ σύγκρουσι στοὺς δρόμους μὲ τὴν Ἀστυνομία.

2. Στὶς 10 Μαρτίου ὁ λαὸς ἐπετέθη κατὰ τῶν ἀρτοποιείων.

Τότε, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Πρωτοποπώφ, διέταξε τὴ σύλληψι τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐργατῶν καὶ διέκοψε τὶς ἐργασίες τῆς Δούμας, δηλαδὴ τῆς Βουλῆς, ἡ ὁποία εἶχε ζητήσει Ὑπουργεῖο τῆς ἐμπιστοσύνης της.

Στὶς 12 Μαρτίου ἡ κατάστασις δὲν παρουσιάζει βελτίωσιν· ἀπεναντίας τὰ Σοβιὲτ τῶν ἐργατῶν συγκροτοῦνται καὶ πάλιν καὶ συνεδριάζουν στὴν Πετρούπολι, ἐνῷ ταὐτοχρόνως ἡ Βουλὴ ἀρνεῖται νὰ ὑπακούσῃ στὴ διαταγὴ τοῦ Πρωτοποπώφ καὶ συνεδριάζει μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Πρόεδρό της Ρωντζιάνκο.

Τὴν ἴδια ἡμέρα δύο τάγματα τῆς φρουρᾶς τῆς Πρωτευούσης προσχωροῦν στοὺς ἐπαναστατημένους πλέον ἐργάτας.

Ἔτσι ἀρχίζει ἡ ἐπανάστασις ἡ ὁποία δὲν εἶχε ἀκόμη πάρει μορφὴ κομμουνιστική.

Οἱ ἐργάτες μὲ τὴν ἐνίσχυσι πλέον τοῦ στρατοῦ καταλαμβάνουν τὰ κύρια σημεῖα τῆς πρωτευούσης.

Ἡ βουλὴ καταρτίζει ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ στὴν ὁποία ἔλαβε μέρος καὶ ὁ

ἀρχηγὸς τῶν Καδὲ (συνταγματικῶν—δημοκρατικῶν) Μιλιούκωφ καὶ ὁ ἡγέτης τῶν σοσιαλεπαναστατικῶν Κερένσκυ, μὲ πρόεδρο τὸν πρίγκηπα Λβώφ, ποὺ ἐφημίζετο γιὰ τὰ φιλελεύθερα φρονήματά του.

'Ενῶ λοιπὸν ὁ Τσάρος ἦτο στὸ μέτωπο καὶ δὲν ἤξευρε τίποτε ἀπὸ ὅσα ἐγίνοντο στὴν Πρωτεύουσα, ἡ ἐπανάστασις ἐξηπλώνετο καὶ ὁ λαὸς τῆς πρωτευούσης μὲ τὴν βοήθεια καὶ τῶν στρατιωτῶν κατέλαβε τὸ ὁπλοστάσιο, τὶς φυλακὲς καὶ τὸ φρούριο τοῦ Πέτρου καὶ Παύλου, ἀπεφυλάκισε τοὺς κρατουμένους καὶ ἔκαυσε τὰ ἀρχεῖα τῆς 'Αστυνομίας.

'Ο Τσάρος τότε εἰδοποιήθη ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τῆς βουλῆς Ροντζιάνκο νὰ πάῃ εἰς τὸ Τσάρκοε Σέλλο γιὰ νὰ συνεννοηθοῦν.

"Οταν ὅμως εὑρίσκετο εἰς Πσκὼφ μαθαίνει ἀπὸ τὸ Στρατηγὸ Ρούσκι, ὅτι ἡ ἐπανάστασις ἐξηπλώθη παντοῦ καὶ στὸν στόλο ἀκόμη τῆς Κροστάνδης καὶ τοῦ Εὐξείνου.

3.—Πρὸ τῆς καταστάσεως αὐτῆς ὁ Τσάρος διαβιβάζει στὸν Πρόεδρο τῆς Βουλῆς τὴν ἐπιθυμία του νὰ παραιτηθῇ ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ του.

Τὴν ἴδια ὅμως ἡμέρα ἔφθασε εἰς Πσκὼφ ἀντιπροσωπεία τῆς Βουλῆς καὶ τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία ὑπεχρέωσε τὸν Τσάρο νὰ παραιτηθῇ ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ του Μιχαήλ.

Μετὰ τὴν παραίτησί του ὁ Τσάρος ἀνεχώρησε γιὰ τὸ Τσάρκοε Σέλλο καὶ ἐκεῖ ἔμεινε φυλακισμένος μέχρι τῆς 14ης Αὐγούστου, ὁπότε ἀπεστάλη, εἰς Τοβόλσκ τῆς Σιβηρίας καὶ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τὸ Αἰκατερινβούργ, ὅπου ἐφονεύθη μὲ ὅλη τὴν οἰκογένειά του στὶς 16 'Ιουλίου 1918.

'Ο Μιχαὴλ ὅμως ἠρνήθη τὸ αὐτοκρατορικὸ ἀξίωμα, ποὺ τοῦ προσεφέρθη γιατὶ εἶδε ὅτι ὁ Θρόνος εἶχε πλέον ἀνατραπῇ λόγῳ τῆς κομμουνιστικῆς μορφῆς ποὺ πῆρε στὸ μεταξὺ ἡ ἐπανάστασις.

Τὰ ἐπαναστατικὰ γεγονότα τὰ ὁποῖα μετεδίδοντο στὶς Ρωσσικὲς ἐπαρχίες προκαλοῦσαν μεγάλο ἐνθουσιασμό.

Στὶς 17 Μαρτίου τοῦ 1917 ἀπελευθερώθησαν καὶ οἱ πολιτικοὶ κατάδικοι τῆς Σιβηρίας καὶ τὴν 1ην 'Απριλίου συνῆλθε τὸ πρῶτο Πανρωσσικὸ συνέδριο τῶν Σοβιὲτ.

'Η ἐπανάστασις πῆρε πλέον ὁριστικῶς ἀριστερὴ στροφή.

Οἱ Καδὲ (συνταγματικοὶ—δημοκρατικοὶ) δὲν κατώρθωσαν νὰ συγκρατήσουν τὴν ἐξουσία καὶ νὰ ἐπαναφέρουν τὴν τάξι.

Οἱ ἐργάτες ἔγιναν οὐσιαστικῶς κύριοι τῆς καταστάσεως.

"Ετσι ἄρχισε ὁ ἐμφύλιος πλέον πόλεμος.

'Εν τῷ μεταξὺ ὁ Λένιν, ποὺ ἦτο ἐξόριστος ἔφθασε μέσῳ Γερμανίας στὴ Ρωσσία στὶς 16 'Απριλίου 1917 καὶ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τῆς ἀφίξεώς του ἀρχίζει τὴν ἐπαναστατικὴ δρᾶσι.

Στὰς 20 τοῦ ἰδίου μηνὸς γίνεται εἰς τὸ Μὶνσκ συνέδριο τῶν Σοβιὲτ τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν τοῦ Μετώπου καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ.

'Η προσωρινὴ κυβέρνησις τοῦ πρίγκηπος Λβὼφ κλονίζεται γιατὶ τὰ Σοβιὲτ ἐπικρατοῦν πλέον παντοῦ.

4. Περὶ τὰ μέσα Μαΐου ἡ προσωρινὴ κυβέρνησις πέφτει καὶ σχηματίζεται νέα κυβέρνησις συνασπισμοῦ μὲ πρόεδρο τὸν Κερένσκυ, ὁ ὁποῖος καταβάλλει κάθε προσπάθεια, γιὰ τὴν ἀναπτέρωσι τοῦ φρονήματος τοῦ στρατοῦ καὶ γιὰ τὴν ἀναδιοργάνωσι τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων, ὥστε νὰ κατορθωθῇ νέα ἐπίθεσις κατὰ τῶν Γερμανῶν.

Ἡ προσπάθεια αὐτὴ ἀποτυγχάνει, ὅπως ἀπέτυχε καὶ μιὰ ἀπόπειρα ἐπιθέσεως κατὰ τοῦ Γερμανικοῦ Στρατοῦ, ἡ ὁποία συνέτριψε τὶς Ρωσσικὲς δυνάμεις.

Τὴν 3η καὶ 4η Ἰουλίου οἱ ἐπαναστατημένοι στρατιῶτες πολιορκοῦν τὰ ἀνάκτορα τῆς Ταυρίδος, ἐνῶ χιλιάδες ναυτῶν καὶ ἐνόπλων ἐργατῶν ἀπεβιβάζοντο ἀπὸ τὴν Κρονστάνδη.

Ἀλλὰ ὁ Λένιν θεωροῦσε ὅτι δὲν ἦτο καιρὸς ἀκόμη γιὰ νὰ δοθῇ τὸ σύνθημα τῆς γενικῆς μπολσεβικικῆς ἐπαναστάσεως καὶ γιαυτὸ ἐδημοσίευσε στὴν Πράβδα ἔκκλησι μὲ τὴν ὁποία ἀπέτρεπε τὸ λαὸ ἀπὸ τοῦ νὰ ἀνατρέψῃ τὴν προσωρινὴ κυβέρνησι.

Ἡ ἐξέγερσις αὐτὴ κατεστάλη, λόγῳ τοῦ ὅτι δὲν τῆς ἐδόθη ἡ πρέπουσα κατεύθυνσις.

Τὴν ἑπομένην ὁ Κερένσκυ διέταξε τὴν σύλληψιν τοῦ Λένιν, τοῦ Τρόσκυ, τοῦ Λουναρτσάρσκυ, τοῦ Κρυλέγκο καὶ τοῦ Ζηνόβιεφ.

Ὁ Λένιν καὶ ὁ Ζηνόβιεφ κατώρθωσαν νὰ διαφύγουν στὴ Φιλλανδία. Οἱ ἄλλοι συνελήφθησαν. Ὁ Κερένσκυ ἀνεκήρυξε τὴν κυβέρνησί του «ὡς κυβέρνησιν τῆς σωτηρίας τῆς Πατρίδος καὶ τῆς ἐπαναστάσεως» καὶ προεκήρυξε ἐκλογὰς συντακτικῆς συνελεύσεως γιὰ τὶς ἀρχὲς Νοεμβρίου.

Τὰ τέλη Αὐγούστου ἐξεδηλώθη ἡ πρώτη ἀντεπανάστασις μετὰ τὴν ἀνατροπὴ τοῦ Τσαρισμοῦ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ στρατηγοῦ Κορνίλωφ, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὴν ἐπανάστασι τοῦ Φεβρουαρίου εἶχε διορισθῇ στρατιωτικὸς Διοικητὴς τῆς Πετρουπόλεως.

Ὁ Κορνίλωφ μετὰ τὴν ἐξέγερσι τοῦ Ἰουλίου καὶ τὴν πλήρη χρεωκοπία τοῦ Κερένσκυ ἠθέλησε ν' ἀνατρέψῃ «τὴν κυβέρνησι τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἐπαναστάσεως» καὶ νὰ ἐγκαθιδρύσῃ στρατιωτικὴ δικτατορία.

Ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς στρατοῦ καὶ ἐβάδισε ἐναντίον τῆς Πετρουπόλεως.

Ἀλλὰ τὸ πραξικόπημα τοῦ Κορνίλωφ κατεπνίγη ταχέως ἀπὸ τὸν στρατὸ τῶν ἐπαναστατῶν καὶ τὶς ὁπλισμένες ἐργατικὲς μάζες.

Ἡ ἥττα τοῦ Κορνίλωφ ἦτο ἡ πρώτη νίκη τῶν μπολσεβίκων.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ὀκτωβρίου τὸ ἐπαναστακτικὸ κίνημα ἐνισχύθη καθ' ὅλην τὴ Ρωσσία.

Στὸ μέτωπο οἱ στρατιῶτες συναδελφώνοντο μὲ τοὺς Γερμανοὺς καὶ ἀπειλοῦσαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὰ χαρακώματα.

Ἀπὸ τὰ τέλη Αὐγούστου οἱ ἀγρότες εἶχαν ἐξεγερθῇ, λεηλατοῦσαν τὴν συγκομιδὴ τῶν γεωκτημόνων ἔκαιγαν τὰ σπίτια τους καὶ διεμοιράζοντο τὰ ζῷα.

Μέσα σὲ ἐλάχιστο χρονικὸ διάστημα εἶχε δημιουργηθῇ ἕνας τεράστιος στρατὸς ἀγροτῶν, ποὺ λεηλατοῦσαν τὶς ἰδιοκτησίες τῶν γεωκτημόνων καὶ διεμοιράζοντο τὴ γῆ.

Στὶς πόλεις ἡ σύνθεσις τῶν Σοβιὲτ μετεβάλλετο.

Ἐνῶ στὴν ἀρχὴ ἀπετελοῦντο ἀπὸ σοσιαλεπαναστάτας καὶ μενσεβίκους ἀντιπροσώπους, ἄρχισαν μὲ ταχύτατο ρυθμὸ νὰ μπολσεβικοποιοῦνται.

5.—Στὶς 31 Αὐγούστου γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Πετρούπολι οἱ προτάσεις τῶν μπολσεβίκων κέρδισαν τὴν πλειοψηφία.

Στὶς 25 Σεπτεμβρίου ὁ Τρόσκυ ἐξελέγη Πρόεδρος τοῦ Σοβιὲτ τῆς Πετρουπόλεως.

Τότε ἀκριβῶς ἄρχισε καὶ τὸ μπολσεβικικὸ κόμμα νὰ παρασκευάζῃ μὲ δραστηριότητα τὴν ἐπανάστασι.

Στὶς 10 Ὀκτωβρίου ἡ Κεντρικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ μπολσεβικικοῦ κόμματος, ποὺ ἀπετελεῖτο ἀπὸ τοὺς Λένιν, Ζηνόβιεφ, Καμένεφ, Τρόσκυ, Στάλιν, Μπουμπό-

νωφ, Σοκόλνικωφ καὶ Λόμωφ, ἀπεφάσισε μὲ ψήφους 10 ἔναντι 2 τὴν ἄμεσο προπαρασκευὴ τῆς ἐξεγέρσεως τὴν ὁποία ἐνεπιστεύθη στὸ πολιτικὸ γραφεῖο, ποὺ ἀπετελέσθη ἀπὸ τοὺς Λένιν, Τρόσκυ, Ζηνόβιεφ, Στάλιν, Καμένεφ, Σοκόλνικωφ καὶ Μπουμπόνωφ.

Στὶς 24 Ὀκτωβρίου 1917 καὶ ὥραν 7ην ἑσπερινὴν, ἐνῶ τὸ ὑπουργικὸ συμβούλιο συνεδρίαζε στὰ χειμερινὰ ἀνάκτορα καὶ ὁ Κερένσκυ διεκήρυσσε ὅτι δὲν ἔχει νὰ φοβῆται τίποτε γιατὶ ὅλη ἡ Ρωσία εἶναι μαζί του, ἡ ἐρυθρὰ φρουρὰ τῆς Πετρουπόλεως μὲ τὰ ἐπαναστατικὰ σώματα, κατέλαβε τὸ κεντρικὸ τηλεγραφεῖο, τὶς γέφυρες, τοὺς σιδηροδρομικοὺς σταθμοὺς καὶ τὴν Κρατικὴ τράπεζα.

Ταὐτοχρόνως ἀπὸ τὴ Φιλλανδία ἤρχοντο ἐνισχύσεις γιὰ τοὺς ἐπαναστάτας.

Τὸ Καταδρομικὸ «Αὐγὴ» μπῆκε στὸν ποταμὸ Νέβα καὶ ἔστρεψε τὰ πυροβόλα του πρὸς τὸ χειμερινὸ ἀνάκτορο, ὅπου εἶχε τὴν ἕδρα της ἡ τελευταία ἀστικὴ Κυβέρνησις τοῦ Κερένσκυ.

Τὸ πρωῒ τῆς 25 Ὀκτωβρίου, ἐργάτες, στρατιῶτες καὶ ναῦτες, ποὺ ἦλθαν ἀπὸ τὴν Κρονστάνδη ἐπολιόρκησαν τὰ χειμερινὰ ἀνάκτορα καὶ τὰ ἐκυρίευσαν τὴν ἑσπέρα, συνέλαβαν δὲ 13 Ὑπουργοὺς πλὴν τοῦ Κερένσκυ, ὁ ὁποῖος κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ.

Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ἐκείνη, ἡ μπολσεβικικὴ ἐπανάστασις εἶχε ἐπικρατήσει οὐσιαστικῶς καὶ ἡ Ρωσσία ἄρχιζε τὸν κομμουνιστικὸ πειραματισμό.

Τὴν νύκτα τῆς 25ης Ὀκτωβρίου ἄρχισε τὶς ἐργασίες του τὸ δεύτερο Πανρωσσικὸ συνέδριο τῶν Σοβιέτ, τὸ ὁποῖο διελύθη τὴν πρωῒα τῆς 27ης Ὀκτωβρίου.

Ἡ πρώτη πολιτικὴ πρᾶξις τῆς νέας μπολσεβικικῆς κυβερνήσεως ἀφεώρα τὴ σύναψι τῆς εἰρήνης.

«Ἡ ἐργατοαγροτικὴ κυβέρνησις, ἔλεγε, ἡ προελθοῦσα ἐκ τῆς ἐπαναστάσεως » τῆς 24—25ης Ὀκτωβρίου καὶ στηριζομένη ἐπὶ τῶν Σοβιέτ, καλεῖ ὅλα τὰ ἐμπό- » λεμα ἔθνη καὶ τὰς κυβερνήσεις των ν' ἀρχίσουν ἄνευ ἀργοπορίας διαπραγματεύ- » σεις διὰ τὴν σύναψιν δικαίας καὶ δημοκρατικῆς εἰρήνης, δηλαδὴ ἀμέσως καὶ ἄνευ » προσαρτήσεων ξένων ἐδαφῶν».

Ἡ πρᾶξις αὕτη διεκήρυσσε καὶ τὴν κατάργησι τῆς μυστικῆς διπλωματίας καὶ τὴν ἐκμηδένισιν τῶν μυστικῶν συνθηκῶν.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἡ ἐπανάστασις εἶχε κατισχύσει καὶ στὴ Μόσχα ὑπὸ τὴν καθοδήγησι τοῦ Μπουχάριν καὶ τοῦ Σμύρνωφ.

6. Ἐμφύλιος πόλεμος. Ἡ ἐπιτυχία τῆς μπολσεβικικῆς ἐπαναστάσεως ἦτο τόσον κεραυνοβόλος καὶ ἐξέπληξε μέχρι τοιούτου βαθμοῦ τοὺς μοναρχικοὺς καὶ τοὺς ἀστοὺς δημοκράτες, ὥστε ἡ πρώτη ἀντίδρασις αὐτῶν κατὰ τοῦ καθεστῶτος τῶν μπολσεβίκων ὑπῆρξε σχεδὸν μηδαμινή.

Ὁ ἕνας κατόπιν τοῦ ἄλλου, ὅλοι ὅσοι ἐπεχείρησαν νὰ ἐπαναφέρουν τὸ παλαιὸ καθεστώς, διαρκοῦντος τοῦ 1917, καὶ κατὰ τὴν ἀρχὴ τοῦ 1918 ἐξεμηδενίσθησαν ἀπὸ τοὺς ἐπαναστάτας.

Ὁ πραγματικὸς ἐμφύλιος πόλεμος ἄρχισε λίγους μῆνας ὕστερα ὅταν ἐπέρασε ἡ πρώτη ἔκπληξις.

Στὰς 18 Ἰανουαρίου 1918 ἡ Σοβιετικὴ κυβέρνησις διὰ τῆς Κεντρικῆς Πανρωσσικῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς τῶν Σοβιέτ, ἐδημοσίευσε διάταγμα μὲ τὸ ὁποῖο κατηργοῦντο ὅλα τὰ ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ δάνεια, ποὺ εἶχον μέχρι τῆς ἐπαναστάσεως αἱ κυβερνήσεις τῶν **Ρώσσων γεωκτημόνων καὶ τῆς Ρωσσικῆς ἀστικῆς τάξεως,** καὶ ὅλες οἱ ἐγγυήσεις τῶν δανείων αὐτῶν.

Τὸ διάταγμα αὐτὸ ἐπροκάλεσε τὴ διαμαρτυρία τοῦ διπλωματικοῦ Σώματος γιὰ τὴ ζημία, ποὺ ἐπήρχετο στὰ ξένα συμφέροντα, ἐνῶ παραλλήλως ὁ Ρουμανικὸς

Στρατὸς ὡς πρωτοπόρος τῆς ἀντισοβιετικῆς ἐπεμβάσεως τῶν πιστωτῶν τῆς Ρωσσίας συμμάχων της, κατευθύνετο ἐναντίον τῆς Ὀδησσοῦ.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως, οἱ μπολσεβῖκοι, ἀντιλαμβανόμενοι ὅτι μόνον ἡ ἄμεσος καὶ μὲ πᾶσαν θυσίαν ἐπιτυγχανομένη εἰρήνη θὰ τοὺς καθίστα ἱκανοὺς ν' ἀντιδράσουν στὴν ἐπερχομένη ἀντεπανάστασή καὶ τὴν ξενικὴ ἐπέμβασι, συνῆψαν τὴν 2αν Δεκεμβρίου 1917 ἀνακωχὴν μὲ τοὺς Γερμανοὺς εἰς Μπρὲστ—Λιτόφσκ καὶ στὶς 3 Μαρτίου 1918 ὑπεγράφη ἡ συνθήκη τοῦ Μπρὲστ—Λιτόφσκ, ἡ ὁποία ἦτο δυσμενεστάτη γιὰ τὴ Ρωσσία, γιατὶ παρῃτεῖτο ὅλων τῶν δικαιωμάτων της ἐπὶ τῶν Βαλτικῶν χωρῶν τῆς Λιθουανίας, καὶ τῆς Πολωνίας, ὑπεχρεοῦτο νὰ ἐκκενώσῃ τὴν Μ. Ἀσίαν, ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν λαϊκὴν δημοκρατίαν τῆς Οὐκρανίας καὶ τὴν συνθήκη τὴν ὁποία ὑπέγραψε αὐτὴ μὲ τὶς Κεντρικὲς αὐτοκρατορίες, νὰ ἐκκενώσῃ τὴ Φιλλανδία καὶ τὰς νήσους Ἀαλαντ καὶ νὰ πληρώσῃ 3 δισεκατομμύρια χρυσὰ ρούβλια ὡς ἐπανορθώσεις.

Ἡ ὑπογραφὴ τῆς συνθήκης Μπρὲστ—Λιτὸφσκ ἐπροκάλεσε μεγάλες ἀνησυχίες εἰς τοὺς συμμάχους γιὰ τὴν ἔκβασι τοῦ πολέμου, γιατὶ ἐνίσχυσε τοὺς Γερμανούς, οἱ ὁποῖοι μετέφερον εἰς τὸ Δυτικὸν Μέτωπον τὰς δυνάμεις, ποὺ ἀπασχολοῦσαν στὸ Ἀνατολικὸ Μέτωπο.

Λίγο ἀργότερα ἡ κατάστασις ἄρχισε νὰ χειροτερεύῃ.

Ἡ ἔκτασις τῆς Σοβιετικῆς Δημοκρατίας, περιωρίζετο διαρκῶς.

Τὰ ἐχθρικὰ μέτωπα ηὔξαναν ἀπ' ὅλες τὶς διευθύνσεις. Ὑπῆρχε μέτωπο Φιλλανδο—γερμανικὸ στὴ Φιλλανδία· Γερμανικὸ στὰ δυτικὰ καὶ τὰ νότια, γιατὶ ἡ δολοφονία τοῦ Γερμανοῦ Πρέσβεως Μίρμπαχ, ἐπέφερε διακοπὴ τῶν Γερμανορωσσικῶν σχέσεων.

Ὑπῆρχε ἐπίσης Τσεχοσλοβακικὸ στὸ Βόλγα, Ἀγγλικὸ στὰ Βόρεια καὶ Ἰαπωνικὸ στὴν Ἄπω Ἀνατολή, ὅπου οἱ Ἰάπωνες εἶχον καταλάβει τὸ Βλαδιβοστόκ.

Ἡ κατάστασις παρουσιάζετο χαώδης.

7.—Τότε ἡ Σοβιετικὴ κυβέρνησις μὲ τὴ βοήθεια τῆς **Τσέκας** ποὺ κατόπιν ὠνομάσθη **Γκεπεού,** ἔλαβε αὐστηρότατα μέτρα, τὰ ὁποῖα μάλιστα ὠνομάσθησαν «πολεμικὸς κομμουνισμός».

Ἡ τρομοκρατία τῆς ἐποχῆς αὐτῆς, ὑπῆρξε ἀφάνταστος καὶ ἡ Τσέκα ἐφάνη ἀντάξιος τῆς φρίκης, ποὺ ἐπροκάλεσε σ' ὅλο τὸν κόσμο ἡ δρᾶσις της, γιὰ τὴ στερέωσι τοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος στὴ Ρωσσία.

Ἐπίσης βασικὸ πρόβλημα, ποὺ ἔπρεπε νὰ λύσῃ ἀμέσως καὶ χωρὶς ἀναβολὴ τὸ Σοβιετικὸ καθεστὼς ἦτο τὸ πρόβλημα τῆς ὀργανώσεως νέου στρατοῦ ἱκανοῦ ν' ἀντεπεξέλθη κατὰ τῶν ἐχθρῶν τοῦ σοβιετικοῦ καθεστῶτος ποὺ ηὔξανον καθημερινῶς.

Τὴ λύσι τοῦ κεφαλαιώδους αὐτοῦ προβλήματος, ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἐξηρτᾶτο τὸ μέλλον τοῦ Σοβιετικοῦ καθεστῶτος, ἀνέλαβεν ὁ Τρόσκυ, ὁ ὁποῖος ἔγινε ἐπίτροπος (Ὑπουργὸς) ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ὁ Τρόσκυ, μὲ κεραυνοβόλο δραστηριότητα, κατώρθωσε νὰ δημιουργήσῃ νέο στρατό, τὸν «ἐρυθρὸ στρατό», τοῦ ὁποίου τὰ στελέχη ἀπετελοῦντο ἀπὸ δύο κατηγορίες ἀξιωματικῶν : τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς καρριέρας τοῦ πρώην Τσαρικοῦ καθεστῶτος καὶ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς στιγμῆς, ποὺ ὅπως συμβαίνει μὲ ὅλες τὶς κοινωνικὲς ἐπαναστάσεις, προῆλθον ἀπὸ τὸ λαό.

Τὸν Σ/βριον τοῦ 1918 ὁ Τρόσκυ ἐπὶ κεφαλῆς ἱκανῶν δυνάμεων ἐβάδισε κατὰ τῶν Τσεχοσλοβάκων τοῦ Βόλγα καὶ ἀφοῦ ἐτορπίλισε τὰ πλοῖα τῶν λευκῶν, ποὺ ἦσαν στὸ Βόλγα, κατέλαβε τὸ Καζάν.

Ἄλλες δυνάμεις κατέλαβον στὰ βόρεια τοῦ Καυκάσου τὸ ἰσχυρὸ φρούριο Τουαπσέ, ποὺ τὸ ὑπερήσπιζον **Γεωργιανοί.**

Στὴν Οὐκρανία, τὴ Λευκὴ Ρωσσία καὶ τὴ Λιθουανία ἐπεκράτησε ὁ ἐρυθρὸς στρατός.

Τὸ Δ/βριο τοῦ 1918 ὁ Γαλλικὸς στόλος ἠγκυροβόλησε στὴν Ὀδησσό, μὲ προορισμὸ νὰ δράσῃ στὴ Νότιο Ρωσσία, ὅπου ὑπῆρχε συγκεντρωμένος στρατὸς λευκῶν Ρώσσων (ἀντεπαναστατῶν).

Στὴν ἐκστρατεία αὐτὴ μετέσχε καὶ ἡ Ἑλλὰς μὲ τὸ Α΄ Σῶμα στρατοῦ ὑπὸ τὸν Νίδερ.

Ἀλλὰ οἱ ἀμφίβολες πρῶτες ἐπιτυχίες καὶ ἡ ἀπροθυμία, ποὺ παρετηρεῖτο γιὰ τὴν ἐκστρατεία αὐτή, λόγῳ τῆς κοπώσεως ἐκ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου ποὺ μόλις εἶχε λήξει, ἔπεισαν τὴν Ἀντάντ, νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἐκστρατεία αὐτὴ καὶ νὰ ἐφαρμόσῃ τὸν οἰκονομικὸ ἀποκλεισμό.

Στὴ Σιβηρία, ὠργανώθη ἐπίσης ἰσχυρὸς ἀντεπαναστατικὸς στρατός, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ναύαρχο Κολτσάκ.

Οὗτος, ἐνισχυόμενος καὶ ἀπὸ τοὺς συμμάχους, ἰδίᾳ τοὺς Γάλλους, ἀφοῦ ἀπηλλάγη ἀπὸ τοὺς σοσιαλεπαναστάτας καὶ τοὺς δημοκρατικούς, ἐγκαθίδρυσε στρατιωτικὴ ἀπολυταρχία καὶ κατὰ τὸ Μάρτιο τοῦ 1919, ἔσχε σημαντικὰς ἐπιτυχίας καὶ ἐπλησίασε πρὸς τὸ Βόλγα.

Ἀλλὰ ἡ διαγωγή του ἀπέναντι τῶν πληθυσμῶν καὶ τῶν στρατιωτῶν του καὶ οἱ σαφεῖς προθέσεις του πρὸς παλινόρθωσιν τῆς μοναρχίας, τὸν ἔκαμαν μισητὸ καὶ ἔδωσαν πρόσφορο ἔδαφος στὴν προπαγάνδα τῶν μπολσεβίκων.

Ὁ στρατὸς τοῦ Κολτσὰκ ἄρχισε νὰ διαλύεται.

Ὁ Κολτσὰκ τότε, ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ καὶ τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1920 συνελήφθη εἰς Ἰρκούτσκην, ἐδικάσθη καὶ ἐτυφεκίσθη.

Κατὰ τὴν ἴδια ἐποχή, ποὺ ὁ Κολτσὰκ ἀπειλοῦσε τοὺς μπολσεβίκους ἀπὸ ἀνατολάς, ὁ Στρατηγὸς Γιούντενιτς, ἐνισχυόμενος ἀπὸ τὸν Ἀγγλικὸ στόλο τοῦ κόλπου τῆς Φιλλανδίας, εἶχε ἀνοίξει νέο μέτωπο εἰς τὰ Βορειοδυτικά.

Ἡ Πετρούπολις διέτρεχε ἄμεσο κίνδυνο.

Τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1919, ὁ Γιούντενιτς εἶχε καταλάβει τὸ Τσάρκοε—Σέλλο, ποὺ ἀπεῖχε μόλις 30 χιλιόμετρα ἀπὸ τὴν Πετρούπολι.

Ἀλλ' ὁ Τρόσκυ, κατώρθωσε ἐντὸς 15 ἡμερῶν, ν' ἀπωθήσῃ τὸ στρατὸ τοῦ Γιούντενιτς καὶ νὰ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ καταφύγῃ στὴν Ἐσθονία.

Ὅταν οἱ μπολσεβῖκοι ἀπηλλάγησαν ἀπὸ τὸν Κολτσάκ, τὸν Γιούντενιτς καὶ τὸν Κορνίλωφ, ἔστρεψαν τὴν προσοχή τους πρὸς τὴν Πολωνία τῆς ὁποίας ἐκυριάρχει ὁ Πιλσοῦδσκι.

Οὗτος, κατὰ τὸ τέλος Ἀπριλίου 1920, ἐν συνεννοήσει μὲ τοὺς Οὐκρανοὺς εἰσέβαλε στὴν Οὐκρανία.

Ἀλλὰ σχεδὸν ἀμέσως ὁ ἐρυθρὸς στρατὸς μὲ ἀρχηγὸ τὸν Τουχατσέφσκυ ἀπώθησε τοὺς Πολωνούς.

Τὸν Ἰούνιο τοῦ 1920 τὰ πράγματα ἀνεστράφησαν καὶ οἱ Πολωνοὶ ἐνίκησαν ἐκ νέου. Ἀλλὰ δευτέρα ἐπίθεσις τοῦ ἐρυθροῦ Στρατοῦ ὑπῆρξεν ἀλλόμη ἐπιτυχεστέρα, γιατὶ ἀπώθησε τὸν Πολωνικὸ στρατὸ καὶ ἄνοιξε τὴν ὁδὸ πρὸς τὴν Βαρσοβία.

Ἡ Γαλλία ἔσπευσε τότε νὰ στείλῃ στὴν Πολωνία τὸν Στρατηγὸ Βεϋγκάν. Στὶς 15 Αὐγούστου 1920 ἔγινε ἡ μεγάλη μάχη τῆς Βαρσοβίας, ὅπου οἱ μπολσεβῖκοι ὑπέστησαν μεγάλη ἧττα καὶ ἠναγκάσθησαν ν' ἀνακόψουν ὁριστικῶς τὴν πρὸς τὰ κάτω πορείαν τους.

Λίγο ἀργότερα ἄρχισαν αἱ διαπραγματεύσεις περὶ εἰρήνης μεταξὺ Πολωνίας καὶ Σοβιετικῆς Ρωσσίας, ποὺ ἀπέληξαν τὴν 18 Μαρτίου 1921 στὴ συνθήκη τῆς Ρίγας.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς Ρωσσοπολωνικῆς ρήξεως, οἱ λευκοὶ τῆς Νοτίου Ρωσσίας, ὑπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ στρατηγοῦ Βράγκελ, ἀδιαλλάκτου μοναρχικοῦ, ὠργανωμένοι καλῶς στὴν Κριμαία καὶ τὴν Ταυρίδα καὶ ἐνισχυόμενοι ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς ἰδίως ἀπὸ τὴ Γαλλία, ἐσημείωσαν ἀρκετὲς ἐπιτυχίες εἰς βάρος τοῦ ἐρυθροῦ στρατοῦ.

Ἀλλ' ὅταν τὸν Σ/βριον 1920 διεκόπησαν οἱ ἐχθροπραξίες μὲ τὴν Πολωνία ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις συνεκέντρωσε στὸ μέτωπο Βράγκελ 500.000 ἄνδρες καὶ ὁλόκληρο τὸ ἐρυθρὸ ἱππικὸ καὶ ἐντὸς ἐλαχίστου διαστήματος συνέτριψε τὸν Βράγκελ.

Τὰ ὑπολείμματα τοῦ στρατοῦ Βράγκελ καὶ ὅλοι οἱ λευκοί, οἱ ὁποῖοι εἶχον συγκεντρωθῇ στὸ νότιο μέτωπο ἐν ὅλῳ 145.000, ἐπεβιβάσθησαν 120 πλοίων τὴν 31 Ὀκτωβρίου 1920 καὶ διεσκορπίσθησαν στὴν Τουρκία, τὴ Σερβία, τὴ Ρουμανία, τὴ Βουλγαρία, τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴ Δυτικὴ Εὐρώπη.

Ἔτσι, ἡ Σοβιετικὴ Ρωσσία ἐτερμάτισε τὸν ἐμφύλιο πόλεμο καὶ τοὺς ἐξωτερικοὺς πολέμους.

Ἡ Φιλλανδία, ἡ Ἐσθονία, ἡ Λεττονία, ἡ Λιθουανία, ἡ Πολωνία, ἡ Βαρσοβία καὶ τὸ Κάρς, ποὺ ἄλλοτε ἀπετέλουν ἐπαρχίες τῆς Ρωσίας, ἀπέκτησαν τὴν ἀνεξαρτησίαν τους, ἤτοι ἀπεσπάσθη ἀπὸ τὴ Ρωσσία πληθυσμὸς 30.000.000 περίπου κατοίκων.

8. Ἀφοῦ πλέον τὸ Σοβιετικὸ καθεστὼς ἀπέκτησε σταθερότητα, ἄρχισαν τὰ διάφορα Κράτη νὰ τὸ ἀναγνωρίζουν καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνουν τὶς διπλωματικὲς σχέσεις μὲ τὴ Ρωσσία.

Ἔτσι τὴν 16 Μαρτίου 1921 ὑπεγράφη σύμφωνον φιλίας μὲ τὴν Τουρκία. Στὶς 6 Μαΐου 1921 ὑπεγράφη στὸ Βερολῖνο οἰκονομικὸ καὶ Προξενικὸ σύμφωνο μὲ τὴ Γερμανία.

Περὶ τὰ τέλη Ἰανουαρίου 1924 τὸ Σοβιετικὸ καθεστὼς ἀνεγνωρίσθη κατὰ τύπους ἀπὸ τὴν Ἀγγλία, καὶ τὴν 7η Φεβρουαρίου συνῆψε ἐμπορικὴ σύμβασι μὲ τὴν Ἰταλία.

Τὴν 25ην τοῦ ἰδίου μηνὸς ἀνεγνωρίσθη κατὰ τύπους καὶ ἀπὸ τὴν Αὐστρία.

Τὴν 21 Ἰανουαρίου 1925 ἡ Ρωσσία συνῆψε εἰρήνην μετὰ τῆς Ἰαπωνίας, ἡ ὁποία καὶ ἀνεγνώρισε τὴν Σοβιετικὴ Ἕνωσι.

Ἐν συνεχείᾳ ἀνεγνωρίσθη ἡ Σοβιετικὴ ἕνωσις ἀπὸ ὅλα σχεδὸν τὰ Κράτη.

Αὐτὴ εἶναι σὲ μεγάλη περίληψι ἡ Ἱστορία τῆς Ρωσσικῆς κομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως.

9. Ὅπως δὲ κάθε ἐπανάστασις, ἔτσι καὶ ἡ Ρωσσικὴ παρουσίασε ἀγριότητες φρικιαστικές, τὶς ὁποῖες ὁ τύπος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης περιέγραφε ἐκτενῶς.

Ἐκτὸς αὐτοῦ ἡ Ρωσσικὴ ἐπανάστασις παρουσιάζει καὶ τὶς ἄγνωστες σελίδες, τὰ παρασκήνια καὶ τοὺς θρύλους, ποὺ ὅταν κανεὶς ἐπιχειρήσῃ νὰ ἐρευνήσῃ βρίσκει μερικὰ σημεῖα γιὰ τὰ ὁποῖα διερωτᾶται ἂν πρόκειται περὶ ἀσημάντων ἐπεισοδίων ἢ περὶ γεγονότων, ποὺ ἔπαιξαν σημαντικὸ ρόλο στὴν ἔκρηξη τῆς ἐπαναστάσεως καὶ στὴν ἐπικράτησί της.

Ἕνα ἀπὸ τὰ περιστατικὰ αὐτὰ εἶναι καὶ ὁ θρῦλος τοῦ καλογήρου Ρασποῦτιν.

Ὁ Ρασποῦτιν, τοῦ ὁποίου τὸ πραγματικὸ ὄνομα ἦτο Γρηγόριος Ἐφήμοβιτς ἦτο Ρῶσσος καλόγηρος ἀπὸ τὴ Σιβηρία, ὁ ὁποῖος χάρις στὶς ὑπνωτιστικές του ἐπιχειρήσεις παρουσιάζετο καὶ ὡς θαυματοποιὸς καὶ ἔτσι ἐδημιούργησε τὸ θρῦλο, ὅτι ἦτο ἀπεσταλμένος τοῦ Θεοῦ.

Κατώρθωσε λοιπὸν νὰ γνωρισθῇ μὲ τὸν ἰσχυρὸ ἱερομόναχο Ἡλιόδωρο καὶ τὸν ἐπίσκοπο Θεοφάνη, Διευθυντὴ τότε τῆς πνευματικῆς Ἀκαδημίας τῆς Πετρουπόλεως καὶ ἔτσι ἔγινε γνωστὸς στοὺς κύκλους τῆς Πετρουπόλεως.

Πρέπει νὰ ἔχουμε ὑπ' ὄψει μας τὴν ψυχοσύνθεση τῶν Ρώσσων γιὰ νὰ καταλάβουμε, πῶς ἕνας τυχοδιώκτης, κατώρθωσε νὰ εἰσχωρήσῃ καὶ μέσα στὴν Τσαρικὴ Αὐλὴ ἀκόμη.

Ὑπῆρχαν στὴ Ρωσσία μορφωμένοι καὶ κυρίως γυναῖκες τῆς ἀριστοκρατίας, ποὺ πίστευαν τοὺς καλογήρους αὐτοὺς καὶ τοὺς θεωροῦσαν ὑπεράνθρώπους, ἐπικοινωνοῦντας μὲ τὸ Θεὸ καὶ μὲ τοὺς Ἁγίους, ἱκανοὺς δὲ νὰ κάνουν θαύματα.

Καὶ τοῦτο, γιατὶ κάθε Ρῶσσος εἶχε στὴν ψυχή του καὶ λίγο θρησκόληπτο Μουζῖκο.

Ὁ Τσάρος καὶ ἡ Τσαρίνα τὸν ἐγνώρισαν στὸ σπίτι τῆς μεγάλης Δουκίσσης **Μελίτσας Νικολάγεβνας συζύγου τοῦ Μεγάλου Δουκὸς Νικολάου** καὶ κόρης τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου Νικήτα, ἡ ὁποία τὸν κάλεσε στὸ παλάτι της ἀπὸ περιέργεια.

Ὁ Ρασποῦτιν ἦταν ἀγράμματος, ἀλλὰ ἤξευρε ὅλη τὴν Ἁγία Γραφὴ ἀπέξω καὶ εἶχε ἐμπειρικὲς θεραπευτικὲς γνώσεις.

Εἶχε λοιπὸν θεραπεύσει μερικοὺς ἀρρώστους καὶ αὐτὰ ἐθεωρήθησαν ὡς θαύματα.

Ἡ Τσαρίνα Ἀλεξάνδρα, ἡ ὁποία ἦτο ἐκ φύσεως μυστικοπαθὴς καὶ ἡ ὁποία ἔζοῦσε μὲ τὸν πόνο τῆς χρονίας καὶ θανατηφόρου ἀρρώστειας τοῦ παιδιοῦ της Ἀλέξη Νικολάγεβιτς, τὸν ἐκάλεσε στὸ Παλάτι, ἐπειδὴ εἶχε ἀπελπισθῇ ἀπὸ τὴν ἐπιστήμη.

Ἐκεῖνες τὶς ἡμέρες εἶχε ἀρχίσει ἡ αἱμορραγία τοῦ Ἀλέξη καὶ ὁ Ρασποῦτιν κατώρθωσε νὰ τὴν σταματήσῃ προσωρινῶς, εἴτε συνέπεσε τότε ἀκριβῶς νὰ βελτιωθῇ ἡ κατάστασις τοῦ ἀρρώστου παιδιοῦ.

Ἔτσι ὁ Ρασποῦτιν θεωρήθηκε ἀπὸ τὴν Τσαρίνα ὡς σωτῆρας τοῦ παιδιοῦ της καὶ ἀπελάμβανε μιᾶς εὐνοίας ἀπὸ μέρους της, τὴν ὁποία ὁ τυχοδιώκτης αὐτὸς ἐξεμεταλεύθη καὶ παρουσιάζετο ὡς ἀσκῶν πολιτικὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς Αὐτοκρατείρας.

Ὅταν ὁ Τσάρος Νικόλαος ὁ Β', εὑρίσκετο στὸ μέτωπο καὶ ἠγωνίζετο κατὰ τῆς Γερμανίας μὲ τοὺς συμμάχους του. πιστὸς στὶς συνθῆκες ποὺ εἶχε ὑπογράψει, μιὰ ὁλόκληρη συνωμοσία ὠργανώνετο στὴν Πετρούπολι.

Ἐν πρώτοις διεδόθη ὅτι ὁ Ρασποῦτιν ἐξηγοράσθη ἀπὸ τὴν Γερμανικὴν προπαγάνδα γιὰ νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν Τσαρίνα, ὅπως πείσῃ τὸν Αὐτοκράτορα γιὰ τὴν ὑπογραφὴ χωριστῆς συνθήκης μὲ τὴν Γερμανία.

Ἐπίσης διεδόθη ὅτι ὁ Τσάρος ἐσκέπτετο γιὰ μιὰ τέτοια χωριστὴ συνθήκη, ἐνῶ τὸ βέβαιο εἶναι, ὅτι οὐδέποτε διενοήθη νὰ ὑπογράψῃ χωριστὴ συνθήκη μὲ τὴ Γερμανία.

Τὸ κέντρο ὅλης αὐτῆς τῆς συνωμοσίας εὑρίσκετο μέσα στὸ Παλάτι. Ἡ Μαρία Θεοδωρόβνα ἡ μητέρα τοῦ Τσάρου ἐμισοῦσε τὴ νύφη της καὶ δὲν ἀγαποῦσε τὸ γυιό της Νικόλαο.

Ἤθελε στὸ Θρόνο τὸν ἄλλο γυιό της τὸν Μιχαὴλ Ἀλεξάνδροβιτς.

Ἐσκέφθη λοιπὸν μαζὶ μὲ τοὺς μεγάλους Δούκας, ὅτι ἔπρεπε νὰ κάμῃ τὴν Τσαρίνα μισητὴ στὸ λαὸ καὶ τὸν Τσάρο ἀξιοπεριφρόνητο.

Ἔτσι μετεχειρίσθησαν τὸ Ρασποῦτιν γιὰ σύμβολο τῶν ἀνυπάρκτων αἰσχῶν ποὺ ἤθελαν ν' ἀποδώσουν στὴν Τσαρίνα καὶ στὶς κυρίες τῆς Αὐλῆς, ὅπως ἦτο ἡ Ἄννα Βαρύμποβα, τὴν ὁποίαν ἔφερον ὡς ἐρρωμένην τοῦ Ρασποῦτιν κλπ.

Ὁ κόσμος τὰ ἐπίστευσε, γιατὶ τὸ κακὸ γίνεται πάντοτε πιστευτό. Καὶ μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἔρριξαν τὸ Αὐτοκρατορικὸ καθεστώς, ἐνῶ χωρὶς αὐτὸ δὲν ἠμποροῦσαν νὰ ὑπάρξουν.

Ἐνόμιζαν, ὅτι ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐκθρόνισι τοῦ Νικολάου, θὰ ἐγίνετο Τσάρος ὁ Μιχαήλ.

Ἐλησμόνησαν ὅμως ὅτι μία ἐπανάστασις ἀρχίζει εὔκολα, ἀλλὰ κανεὶς οὔτε ἐκεῖνοι, ποὺ τὴν παρεσκεύασαν δὲν ξεύρουν πῶς θὰ τελειώσῃ. Οἱ μεγάλοι Δοῦκες, ὑποκίνησαν αὐτὴν τὴν μεταβολή, γιὰ νὰ γίνουν αὐτοὶ κύριοι τῆς καταστάσεως, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσαν, γιατὶ ἀφοῦ ἄνοιξαν τὸ ρῆγμα στὴ Μοναρχία, ποὺ ἔπρεπε νὰ τὴν προφυλάσσουν οἱ ἴδιοι, ἐπήδησε μέσα στὸ κῦμα τοῦ λαοῦ, ποὺ ἐπιζητοῦσε μιὰ ἐπανάστασι καὶ ἔτσι κατεστράφησαν.

Στὴν ὑπόθεσι αὐτὴ φέρεται ἀναμεμιγμένος καὶ ὁ Πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας Μπουχανάν.

Αὐτός, εἶχε πείσει τὴν κυβέρνησί του, ὅτι ὁ Τσάρος ἦτο ἕτοιμος νὰ ὑπογράψῃ χωριστὴ εἰρήνη μὲ τοὺς Γερμανούς.

Ἦταν καὶ αὐτὸ ἕνα ἀπὸ τὰ ὅπλα τῆς συνωμοσίας κατὰ τοῦ Τσάρου, ποὺ ἐξύφαναν στὴν Πετρούπολι.

Ἀπὸ τότε, ὁ Νικόλαος ὁ Β' προγράφηκε ἀπὸ τοὺς συμμάχους του. Θεωρήθηκε ἐχθρὸς τῆς νίκης. Καὶ ὁ Ἄγγλος Πρεσβευτὴς ἦταν τόσο φανερὰ σὲ ἐπικοινωνία μὲ τοὺς συγγενεῖς καὶ ἐχθροὺς τοῦ Τσάρου καὶ τόσο χωρὶς προφυλάξεις ἐνεργοῦσαν τὴν προπαγάνδα ἐναντίον του στὴν Ἀγγλικὴ Πρεσβεία, ὅπου συγκεντρώνονταν κάθε μέρα οἱ μεγάλοι Δοῦκες, ὥστε μερικοὶ φίλοι τοῦ Νικολάου, καλῶς πληροφορημένοι ὑπέδειξαν τὸν κίνδυνο καὶ τοῦ συνέστησαν νὰ ζητήσῃ τὴν ἀνάκλησι τοῦ Μπουχανάν, ἀλλὰ διστακτικὸς ὅπως πάντοτε δὲν θέλησε νὰ τοὺς ἀκούσῃ.

Ἔτσι, στὴν πιὸ κρίσιμη στιγμή, ποὺ ἡ Ρωσσία εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ ὅλες τὶς δυνάμεις της, ἔπεσε τὸ καθεστὼς χωρὶς νὰ φαίνεται τὶ μποροῦσε νὰ τὸ ἀντικαταστήσῃ.

Αὐτὰ ὅλα ἀναφέρονται μέσα σὲ κομμουνιστικὸ βιβλίο, καὶ κάνει ἐντύπωσι ὅτι οἱ μπολσεβῖκοι διαψεύδουν ὅλους τοὺς θρύλους περὶ ὀργίων, γυναικῶν τῆς αὐλῆς μὲ τὸν Ρασποῦτιν, ποὺ θὰ εἶχαν κάθε λόγο νὰ τὰ δημοσίευαν γιὰ νὰ καταρρίψουν ἠθικῶς τὸν οἶκο τῶν Ρωμανώφ, ἐὰν ἀπεδεικνύοντο.

Γεγονὸς εἶναι ὅτι, ἡ διστακτικότης τοῦ Τσάρου στὴ λῆψι τῶν ἀποφάσεων, τὸ μῖσος τῆς μητρός του κατὰ τῆς νύμφης της, τῆς Τσαρίνας Ἀλεξάνδρας, ἡ πολιτικὴ ἐπίσης ἀδεξιότης τοῦ Ἄγγλου Πρεσβευτοῦ, ἐδημιούργησαν στὴν ἀκαταλληλότερη στιγμὴ ζήτημα πολιτικό, τὸ ὁποῖον ἐξεμεταλλεύθησαν οἱ μπολσεβῖκοι καὶ κατώρθωσαν νὰ ἐπιβληθοῦν καὶ νὰ συνάψουν αὐτοὶ χωριστὴ εἰρήνη μετὰ τῆς Γερμανίας, ἐνῶ οἱ σύμμαχοι ἐφοβοῦντο ὅτι θὰ τὴν ὑπέγραφε ὁ Τσάρος, ὁ ὁποῖος μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς παρέμεινε πιστὸς στὶς συνθῆκες μὲ τοὺς συμμάχους του.

Πάντως ὁ ἀδυσώπητος **νόμος τῆς καθάρσεως** ἐλειτούργησε καὶ στὴν περίπτωσι αὐτὴ μὲ ἀκρίβεια.

Οἱ μεγάλοι Δοῦκες καὶ ἡ Ρωσσικὴ ἀριστοκρατία εἶχαν ἐκφυλισθῆ τόσο, ὥστε ὁ πρῶτος ἄνεμος τοὺς παρέσυρε.

Ὅταν δὲ καὶ πάλι ἡ Ρωσσία βρῇ τὸν δρόμο της, τότε ἀσφαλῶς θὰ παρουσιασθῆ μὲ νέα ἐντελῶς μορφή, γιατὶ θὰ ἔχῃ συντελεσθῆ πλέον ἡ κάθαρσις πλήρως.

ΝΟΜΙΣΜΑ-ΚΙΒΔΗΛΕΙΑ

Ὑπὸ κ. **ΑΝΑΣΤ. ΓΑΡΔΙΚΑ**, Ὑπαστ. Α'

1.—Σταθμοὶ οἰκονομικῆς ἐξελίξεως τοῦ ἀνθρώπου.
2.—Αἱ πρῶται συναλλαγαί.
3.—Εὐγενῆ μέταλλα
4.—Γενικῶς περὶ νομίσματος.
5.—Ἱστορία τοῦ νομίσματος γενικῶς.

1. Σταθμοὶ οἰκονομικῆς ἐξελίξεως τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους μέχρι σήμερον ἐσημειώθησαν οἱ κάτωθι οἰκονομικοὶ Σταθμοὶ ἢ περίοδοι.

α) Ἡ περίοδος τοῦ κυνηγίου καὶ τῆς ἁλιείας. Κατ' αὐτὴν ὁ ἄνθρωπος ἐτρέφετο ἀπὸ ρίζας φυτῶν καὶ δένδρων, ἀπὸ καρπούς, ἀπὸ θηράματα ὡς καὶ ἀπὸ τὸ προϊὸν τῆς ἁλιείας εἰς ἣν ἐπεδίδετο, δι' ὃ οὗτος τότε κατώκει εἰς δάση ἢ πλησίον θαλασσῶν καὶ λιμνῶν.

β) Ἡ ποιμενική, καθ' ἣν ὁ ἄνθρωπος ἀνέπτυξεν τὴν κτηνοτροφίαν καὶ ἀπέζη κυρίως ἐξ αὐτῆς. Οὗτος ἐπιζητῶν κατάλληλον μέρος πρὸς βοσκὴν καὶ ἐξασφάλισιν τῶν ποιμνίων του ἤρξατο περιφερόμενος ἀπὸ χώρας εἰς χώραν, ζῶν οὕτω νομαδικὸν καὶ πλάνητα βίον. Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἐποχὴν ἀγριότης καὶ ὠμότης ἐπεκράτη, λῃστρικαὶ δὲ ἐπιδρομαὶ καὶ ἁρπαγαὶ ζῴων ἐσημειοῦντο καθ' ἑκάστην.

γ) Ἡ γεωργική, καθ' ἣν ὁ ἄνθρωπος ἐπεδόθη εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν αὐτοφυῶν μέχρι τότε δημητριακῶν ἐπὶ ὡρισμένης ἑκάστοτε ἐδαφικῆς ἐκτάσεως. Ἡ καλλιέργεια αὕτη ὑπῆρξε ἀφορμὴ ἐμφανίσεως μονίμου κατοικίας, τῆς ἐννοίας τῆς πατρίδος καὶ τοῦ πατρῴου ἐδάφους. Οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς ταύτης ἐπεμελοῦντο καὶ τὴν φυτείαν καὶ μάλιστα τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀμπέλου καὶ

δ) Ἡ ἐμποροβιομηχανική, καθ' ἣν ἀνεπτύχθη ἡ ἐπικοινωνία μεταξὺ τῶν λαῶν ἥτις συνέβαλεν τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας. Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἐσημειώθη τεραστία πρόοδος διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ὁποίας τὰ μέγιστα ἐπενήργησεν καὶ συνέβαλεν τὸ νόμισμα.

2. Αἱ πρῶται συναλλαγαί.

Οἱ ἄνθρωποι τῶν πρωτογόνων κοινωνιῶν διενήργουν τὰς ἐμπορικὰς αὐτῶν συναλλαγὰς διὰ τοῦ μόνου τότε δυνατοῦ τρόπου ἤτοι διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν προϊόντων των π.χ. ἐκεῖνος ὅστις παρῆγεν οἶνον, ἀντήλασσε μέρος αὐτοῦ διὰ σίτου κ.ο.κ. Ἡ ἀνωτέρω ἀλλαγὴ πράγματος διὰ πράγματος ὠνομάσθη ἀντιπραγματισμός.

Τὸ ἐν λόγῳ σύστημα ἀνταλλαγῆς λίαν δυσχερὲς ἐτύγχανε καὶ ποικίλαι κατ' αὐτῷ ἀνωμαλίαι παρουσιάζοντο, ἐξ ὧν αἱ σπουδαιότεραι ἦσαν ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ἔλλειψις βασικῆς μονάδος ἐκτιμήσεως (μέτρα καὶ σταθμά) τῶν διαφόρων εἰδῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ μετὰ πολλοῦ κόπου ἀνεύρεσις τοῦ προσώπου ὅπερ θὰ εἶχεν ἀνάγκην τοῦ πρὸς ἀλλαγὴν προσφερομένου πράγματος καὶ μεθ' οὗ θὰ ἐπραγματοποιεῖτο αὕτη. Δι' ὃ κατὰ τὰς ἀνταλλαγὰς προϊόντων πρὸς προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας τῶν διαφόρων πραγμάτων ἐχρησιμοποίουν ὡς μέτρον (βασικὴ μονάδα) τὰ οἰκειότερον καὶ γενικωτέρας χρήσεως ἀντικείμενα π.χ. τοὺς βόας (ἑκατόμβοιος, ἐννεάβοιος), τὸ ἅλας, τὰ δέρματα, τὰ κογχύλια εἰς τὴν Ἀφρικήν, τὴν ὄρυζαν εἰς τὴν Ἱσπανίαν κ.λ.π.

Ὁ Ὅμηρος (Ἰλ. Η. 467) ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Τροίας ἔφε-

ρον οἱ Λήμνιοι εἰς τοὺς Ἀχαιούς οἶνον, τὸν ὁποῖον ἀντήλλασσον ἄλλοι μὲ χαλκόν, ἄλλοι μὲ σίδηρον, ἄλλοι μὲ δέρματα, βόας καὶ ἀνδράποδα.

«νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέστασαν, οἶνον ἄγουσαι,
.....
» ἔνθεν ἄρ' οἰνίζοντο κορηκομέωντες Ἀχαιοί
» ἄλλοι μὲν χαλκῷ ἄλλοι δ' αἴθωνι σιδήρῳ,
» ἄλλοι δὲ ῥιναῖς, ἄλλοι δ' αὐτῆσι βόεσσιν,
» ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσιν».

Ὁ Παυσανίας (Γ. ιβ' 3) λέγει :

«Λακεδαιμονίοις δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν ταύτην ἐστίν, ὡς ἤδη λέλεκταί μοι, τὰ ὀνο-» μαζόμενα βοώνητα, Πολυδώρου ποτὲ οἰκία τοῦ βασιλέως· ἀποθανόντος δέ, παρὰ » τοῦ Πολυδώρου τῆς γυναικὸς ἐπρίαντο· ἀντιδόντες βοῦς· ἀργύρου γὰρ οὐκ ἦν πω » τότε οὐδὲ χρυσοῦν νόμισμα· κατὰ τρόπον δὲ ἔτι τὸν ἀρχαῖον ἀντεδίδοσαν βοῦς » καὶ ἀνδράπ δα καὶ ἀργὸν τὸν ἄργυρον καὶ χρυσόν».

Προϊόντος τοῦ χρόνου ἡ κατὰ τὴν ἀνταλλαγὴν παρουσιαζομένη δυσκολία πρὸς εὕρεσιν ἐνδιαφερομένου διὰ τὴν πραγματοποίησιν ταύτης, παρεκάμφθη ἔν τινι μέτρῳ διὰ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ μεσάζοντος, ὃν ὁ Ἀριστοτέλης ἀποκαλεῖ κάπηλον (Ἀριστ. πολ.). Ὁ μεσάζων διετήρει καπηλεῖον (=μικρὸν κατάστημα) εἰς ὃ ἐναπο-θήκευεν τὰ μᾶλλον τοῦ βίου χρειώδη, ἅτινα ἀντήλλασσε δι' ἄλλων εἰδῶν, τὰ ὁποῖα προσεφέροντο εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῶν προσερχομένων.

Σχετικῶς μὲ τὸ ἔργον τοῦ καπήλου ὁ Πλάτων (Πολ. Πλάτωνος) λέγει :

«Πωλεῖν δὲ τοὺς καπήλους ὅτι ἔχει ἕκαστος πράσιμον».

Ὡσαύτως ἐν τῇ παρελεύσει τοῦ χρόνου καὶ ἡ ἐκ τῆς ἐλλείψεως βασικῆς μονά-δος παρουσιαζομένη δυσχέρεια κατὰ τὰς ἀνταλλαγὰς παρεκάμφθη διὰ τῆς ἐμφανί-σεως τοῦ νομίσματος, ὅπερ ὑπῆρξεν σύμβολον ὠνῆς καὶ πράσεως καὶ τὸ ὁποῖον με-τέβαλλεν τὴν ἀνταλλαγὴν εἰς ἀγορὰν καὶ πώλησιν.

3. Εὐγενῆ μέταλλα.

Προϊόντως τοῦ χρόνου μεταξὺ τῶν διαφόρων εἰδῶν, ἅτινα ἐχρησιμοποιοῦντο κατὰ τὰς ἀνταλλαγὰς μία κατηγορία ἀντικειμένων εἶχεν τὸ προνόμιον νὰ προσελκύσῃ σχετικῶς ἐνωρὶς τὴν προσοχὴν τῶν ἀνθρώπων. Συντόμως τὰ ἀντικείμενα ταῦτα εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς τότε κοινωνίας ἐπεκράτησαν καὶ ἐξεθρόνισαν κάθε ἄλλο τρίτον κα-λούμενον ἐμπόρευμα. Τὰ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀντικείμενα ἦσαν τὰ καλούμενα σήμερον εὐγενῆ ἢ πολύτιμα μέταλλα. Ταῦτα οἱ ἄνθρωποι ἐγνώρισαν καὶ ἐξεμεταλλεύθησαν πρὶν εἰ αἱ μεταλλουργικαὶ των γνώσεις τοὺς ἐπιτρέψουν νὰ γνωρίσουν καὶ ἐκμεταλ-λευθοῦν ἄλλα μέταλλα, ὅπως τὸν σίδηρον κ.λ.π.

Τὰ εὐγενῆ ταῦτα μέταλλα (χρυσὸς καὶ ἄργυρος) λόγῳ τῶν φυσικῶν ἰδιοτή-των των (λάμψεως, χρώματος, μαλακότητος, μὴ ὀξιδώσεως κ.λ.π.) προσέλαβον εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς χαρακτηριστικὴν ὑπεροχὴν μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐμπορευμάτων. Ἡ ὑπεροχὴ καὶ ἡ προτίμησις τῶν εὐγενῶν μετάλλων ἐπέφεραν οἰκονομικὰς συνεπείας λόγῳ :

α) τῆς εὐκόλου μεταφορᾶς των.

β) τῆς ἀπεριορίστου διαρκείας των ἤτοι τῆς μὴ ἀλλοιώσεώς των.

γ) τῆς ταυτότητος ποιότητος αὐτῶν ἤτοι τῆς ὁμοιότητός των ἀνεξαρτήτως τόπου προελεύσεώς των, καθ' ὃ ἁπλᾶ στοιχεῖα.

δ) τῆς δυσκόλου νοθείας των καὶ τοῦτο διότι αὕτη εὐκόλως καθίσταται ἀντι-ληπτὴ ἐκ τῆς ὄψεως, τοῦ ἤχου, τοῦ χρώματος, τῆς ἁφῆς κ.λ.π. καὶ

ε) πλήρους διαιρετότητός των.

Τὰ μέταλλα ταῦτα γενικῶς ἐχρησιμοποιήθησαν ἢ ὡς ἀνταλλακτικὰ μέσα ἢ διὰ τὴν κατασκευὴν νομισμάτων.

4. Γενικῶς περὶ νομίσματος.

Ἡ λέξις νόμισμα σημαίνει τὸ ἐκ παλαιᾶς συνηθείας καθιερωμένον, τὸ νενομισμένον ἔθος, τὸ ἔθιμον. Ὡσαύτως αὕτη ὑποδηλοῖ μικρὸν τεμάχιον μετάλλου ἢ σπανίως, καὶ ἄλλης ὕλης, ἔχον συνήθως σχῆμα δίσκου καὶ διακρινόμενον διὰ σήματος, ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ Κράτους, ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς ἀνταλλακτικὸν μέσον ἐν ὡρισμένῃ ἀξίᾳ ἐπ' αὐτοῦ ἀναγραφομένῃ.

Κατὰ Stanley Jovons νομίσματα καλοῦμεν τεμάχια κυρίως εὐγενῶν μετάλλων τῶν ὁποίων τὸ βάρος καὶ ὁ τίτλος εἶναι ἐγγυημένα ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ βεβαιωμένα διὰ τῆς ἀκεραιότητος τῶν σφραγίδων, αἵτινες καλύπτουν τὴν ἐπιφάνειάν των.

Ἡ ἐφεύρεσις τοῦ νομίσματος ἀποτελεῖ τὴν πρώτην γραμμὴν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ πολιτισμοῦ, μετὰ τὴν τοῦ ἀλφαβήτου τοιαύτην. Αὕτη μετέτρεψεν τὴν ἀνταλλαγὴν εἰς ἀγορὰν καὶ πώλησιν καὶ συνέβαλλε τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐν γένει οἰκονομικῆς ζωῆς, τοῦ τεχνικοῦ καὶ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ.

Ὁ Ἀριστ. (Η. Νικ./.33 b) σχετικῶς μὲ τὸ νόμισμα λέγει:

—«Οἷον δ' ὑπάλλαγμα τῆς χρείας τό νόμισμα γέγονε κατὰ συνθήκην καὶ τοῦτο τοὔνομα ἔχει νόμισμα, ὅτι οὐ φύσει, ἀλλὰ νόμου ἐστίν».

Τὸ νόμισμα κατὰ τὴν μακραίωνα ἐξέλιξίν του ἔλαβε διαφόρους μορφὰς μέχρις οὗ λάβῃ τὴν τῆς σήμερον τοιαύτην. Οὕτω τὰ ἀρχαῖα νομίσματα εἶχον ἐπιμήκη εἰς σχῆμα ὀβελοῦ ἢ σφαιροειδῆ μορφὴν καὶ ἔφερον μόνον ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς οἰκονικὴν παράστασιν συνήθως ζῴων ἢ πτηνῶν.

Ὁ Πολυδεύκης (Θ' 74 καὶ 75) λέγει:

—«Καὶ μὴν τὸ Πελοποννησίων νόμισμα χελώνην τινὲς ἠξίουν καλεῖν ἀπὸ τοῦ τυπώματος».

—«πῶλον δὲ τὸ νόμισμα τὸ Κορίνθιον ὅτι πήγασον εἶχεν ἐντετυπωμένον».

Ὡσαύτως ὁ Πλούταρχος (ἐν Θησεῖ. κε') λέγει:

—«Ἔκοψε δὲ καὶ νόμισμα βοῦν ἐνχαράξας».

Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἐπεκράτησεν ἀντὶ τῆς μορφῆς θεῶν ἢ ἄλλων παραστάσεων νὰ φέρωσι τὰ νομίσματα κεφαλὰς Βασιλέων.

5. Ἡ ἱστορία τοῦ νομίσματος γενικῶς.

Ἡ χρονολογία ἐφευρέσεως τοῦ μεταλλικοῦ νομίσματος δὲν εἶναι ἀκριβῶς γνωστή αὕτη τοποθετεῖται περὶ τὸ 900 π.χ. Ἡ τιμὴ ἐφευρέσεως τούτου τείνει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸν Βασιλέα τῶν Λυδῶν Γύζον (678—652 π.Χ.) ἢ εἰς ἕνα ἐκ τῶν διαδόχων του.

Ἡ Λυδία κατέχουσα τὰ πλουσιώτερα εἰς χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἀποθέματα μετάλλων εἰς τὸν κόσμον τοῦ Αἰγαίου ἐχρησιμοποίησε ταῦτα διὰ τὴν κοπὴν νομισμάτων. Ὅταν ὅμως ὑποκατεστάθη τὸ φυσικὸν μῖγμα τοῦ μετάλλου, ὅπερ ἀπεκάλουν οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες (ἤλεκτρον εἶναι κρᾶμα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου) μὲ μῖγμα ὡρισμένου τίτλου εἰς χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἐσημειώθη νέα λίαν αἰσθητὴ πρόοδος πιθανῶς παρὰ τοῦ Βασιλέως τῶν Λυδῶν Κροίσου. Τὰ οὕτω κοπέντα νομίσματα διεδόθησαν ταχέως εἰς τὰς Ἑλληνικὰς πόλεις τοῦ Αἰγαίου καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ἀποικίας κατὰ μῆκος τῶν ἀκτῶν τῆς μεσογείου.

Κατ' ἀρχὴν τὰ ἀρχαῖα νομίσματα ἦσαν συνηθέστερον ἐξ ἀργύρου. Ὁ χρυσὸς ἀπέβη ἡ βάσις τοῦ νομισματικοῦ συστήματος ἐπὶ Καίσαρος (101—44 π.Χ.). Ἀναφέρεται ὅτι ὅταν οἱ Ρωμαῖοι ἐπολέμουν κατὰ τοῦ Πύρρου (280 π.Χ.) τὸ νόμισμά των ἦτο σπάνιον δι' ὃ καὶ ἐπεκαλέσθησαν τὴν θεὰν Ἥραν, ἥτις διὰ τῶν συμβουλῶν της παρέσχεν εἰς αὐτοὺς μεγάλην βοήθειαν. Μετὰ τὴν νίκην τῶν Ρωμαίων ἡ κόρη τοῦ Σατούρνους ἔλαβε τὸ ὄνομα Μονέττα ὡς θεὰ τοῦ νομίσματος, ἐκ τοῦ ὀνόματος δὲ τούτου ἔλαβε τὸ νόμισμα τὴν ὀνομασίαν μονέδα. Monnaie εἰς τὴν Γαλλικήν. Money εἰς τὴν Ἀγγλικὴν κτλ.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΟ ΙΛΜΠΡΙΤΖ

Ὑπὸ τοῦ **ΠΩΛ ΜΑΚ ΓΚΟΥΑΪΡ**
Μετάφρασις ἀπὸ τ' Ἀγγλικὰ Η. ΣΑΓΙΑ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον)

— Λίγο-λίγο ὅμως τὸ ναρκωτικὸ δὲν ἐπενεργοῦσε. Ἔγινε φανερὸ πὼς δὲν ἤτανε πιὰ σὲ κατάστασι νὰ τρέχῃ.

— Τὸν εἴδατε τὶς τελευταῖες μέρες ;

—Ὁ δύστυχος εἶχε τὰ χάλια του. Ὅσον κι' ἂν τὸν λυπόντουσαν δὲν μποροῦσε κανεὶς νὰ τοῦ ἐμπιστευθῇ αὐτοκίνητο. Ὄχι μόνο ὑπῆρχε κίνδυνος ὁ ἴδιος νὰ σκοτωθῇ ἀλλὰ καὶ νὰ στείλῃ καμμιὰ δεκαριὰ ἀπὸ τοὺς συναγωνιζομένους στὸς ἄλλον κόσμο.

—Ἤτανε δηλαδὴ τελείως ἀνίκανος νὰ ὁδηγήσῃ ;

—Ἀνίκανος δὲν σημαίνει τίποτα. Ὁ Φλούρρυ ἔτσι ποὺ ἤτανε μποροῦσε νὰ πάρῃ ὁ,τιδήποτε αὐτοκίνητο καὶ νὰ τὸ πάῃ ὁπουδήποτε. Τὸ ἀπέδειξε στὶς αὐτοκινητοδρομίες τοῦ Μπρίστολ. Μόνο ποὺ οἱ διοργανωταὶ ἤξεραν τὶ ποσότητα ναρκωτικοῦ νὰ τοῦ δώσουν. Αὐτὲς ἤτανε καὶ οἱ τελευταῖες του κοῦρσες.

— Τότε πῶς τοῦ ἐμπιστευθήκατε δουλειά ;

— Γιατὶ σκέφθηκα, ὅπως καὶ ἄλλοι μαζί μου, πὼς μ' ἕνα τακτικὸ μεροκάματο, καὶ χωρὶς καμμιὰ ὑπερένταση τῶν νεύρων του, θἄταν ἴσως δυνατὸν νὰ νικήσῃ τὸ πάθος του. Ἀλλὰ ὅπως σᾶς εἶπα, δὲν χωροῦσε γιατριά.

—Ἀκούσατε τίποτα γι' αὐτὸν ἀφ' ὅτου τὸν διώξατε ; μήπως τὸν συναντήσατε πουθενά ;

— Πολὺ λίγες φορὲς τὸν εἶδα. Ἄκουσα ὅμως γι' αὐτὸν πολλὲς φορές.

— Τί ἀκούσατε ;

— Νὰ διάφορα.... φῆμες πολλές.

— Πρέπει νὰ μάθω. Ἔχει γιὰ μένα μεγάλη σημασία. Καὶ θὰ μάθω ἔστω καὶ ἂν πρέπει νὰ κληθῆτε ὑπηρεσιακῶς.

—Ἄ! ὄχι. Δὲν πρέπει νὰ κάνετε κάτι τέτοιο, εἶπε ὁ Πάϊκ, πραγματικὰ φοβισμένος. Αὐτὰ ποὺ ἄκουσα, δὲν σημαίνουν τίποτα. Νὰ λέγατε παραδείγματος χάριν, πὼς ὁ Φλούρρυ, ἤτανε μέλος μιᾶς σπείρας ναρκωτικῶν, ποὺ πουλοῦσαν κοκαΐνη. Ἀλλὰ δὲν ξέρω ἂν αὐτὰ εἶναι ὅμως ἀλήθεια.

Ὅπως ἔχω ὑπ' ὄψει μου οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ χρησιμοποιοῦν γιὰ ὄργανό τους μόνο συνενόχους ποὺ ἔχουν τὸ πάθος τῶν ναρκωτικῶν. Κι' ὅταν κάποιος ἔχει φτάσει στὴν κατάστασι τοῦ Φλούρρυ, οἱ ἀρχηγοὶ τῆς σπείρας μποροῦν νὰ τὸν μεταχειρισθοῦν

Τὸ Ὁλλανδικὸν νόμισμα φλωρίνιον ἔλαβε τὸ ὄνομα τοῦτο ἐκ τοῦ ἄνθους fleur ὅπερ ἐκόσμει τὸ πρῶτον κοπὲν νόμισμα, τὸ ὁποῖον ἦτο ὅμοιον μὲ τὸ τῆς Φλωρεντίας τοιοῦτον τὸ καὶ παρ' ἡμῖν καλούμενον φλουρί.

Αἱ διάφοροι κατακτήσεις ἐπεξέτειναν τὴν χρῆσιν τῶν νομισμάτων μέχρι τῆς Μ. Βρεττανίας, Γερμανίας ὡς καὶ εἰς τὰς πλέον ἀπομεμακρυσμένας χώρας τοῦ ἀρχαίου κόσμου.

Ἐν Γαλλίᾳ τὸ πρῶτον μεταλλικὸν νόμισμα ἐκόπη τῷ 1360 παρὰ τοῦ Βασιλέως Ζὰν Λὲ Μπόν. ἦτο δὲ τοῦτο χρυσοῦν.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ὁ Βασιλεὺς Γουλιέλμος ὁ κατακτητὴς τῷ 1066 εἰσήγαγεν ὡς νόμισμα τὴν τῆς Νορμανδίας λίβραν.

Ἐν Ρωσσίᾳ ὁ μέγας Πέτρος τὸν 18ον Αἰῶνα ἐδίδαξεν τοὺς ὑπηκόους του νὰ μεταχειρίζωνται μετάλλινα νομίσματα, ἅτινα ὁ ἴδιος εἶχεν ἴδῃ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ.

(συνεχίζεται)

ὅπως ἀκριβῶς θέλουν. Ἀρκεῖ νὰ τὸν ἀπειλήσουν ὅτι θά σταματήσουν νὰ τοῦ δίνουν τὴ δόσι του.

— Σεῖς ἀντιληφθήκατε τίποτα ποὺ νὰ ἐπιβεβαιώνῃ τὶς διαδόσεις αὐτές ;

— Μᾶλλον δηλαδὴ ναί. Εἶδα τὸν Φλούρρυ νὰ κάνῃ παρέα μὲ κάτι τέτοιους τύπους, γνωστοὺς ὡς λαθρεμπόρους ναρκωτικῶν. Ἀρκεῖ νὰ ἐρευνήσετε....

— Ξέρω εἶπε ὁ Κάμμινγκς. Ἀργότερα θὰ σᾶς ζητήσω περισσότερες λεπτομέρειες σχετικὰ μὲ ὅσα, εἴδατε. Ἀλλὰ πρὸς τὸ παρὸν μ' ἐνδιαφέρει μονάχα ὁ Φλούρρυ. Ἦτανε ἄνθρωπός σας, δὲν εἶναι ἀλήθεια, κ. Πάϊκ ;

—Ἄνθρωπός μου! ὑπερβάλλετε....Τὸν ἤξερα καλά, μόνο. Γι' ἀρκετὸ χρόνο μάλιστα τὸν συμπαθοῦσα. Τὸν βοήθησα ὅσο ἔπερνε κέθε φορὰ ποὺ παρουσιαζότανε εὐκαιρία. Τὸ ἴδιο θάκανα καὶ γιὰ πολλοὺς ἄλλους.

—Ἀξιοθαύμαστος εἶσθε, μουρμούρισε ὁ Κάμμινγκς.

Ἡ ἀόριστη ἀντιπάθεια ποὺ ἔνοιωθε γιὰ τὸν Πάϊκ, ὅλο καὶ μεγάλωνε.

— Θυμόσαστε νὰ νοίκιασε ὁ Φλούρρυ ἕνα διαμέρισμα στὸ Πράχαμ Νιούς, στὸ τέλος τῆς ὁδοῦ Κάϊζ, ρώτησε εὐθὺς ἀμέσως.

— Ναί, κάπως θυμοῦμαι, ἂν δὲν κάνω λάθος.

— Κι' ὅτι ἐγγυηθήκατε γι' αὐτόν, μ' αὐτὴ τὴν εὐκαιρία ;

Ὁ Πάϊκ ἔδειξε κάποια νευρικὴ ταραχὴ καὶ συνωφρυώθηκε σὰν νἄθελε νὰ σκεφθῇ ἐπίμονα.

— Ναί, κάτι θυμοῦμαι ἀπ' αὐτὴ τὴ λεπτομέρεια. Τοῦτο ἔγινε ἐν' ὅσῳ δούλευε ἐδῶ. Ἦρθε καὶ μὲ βρῆκε στὸ γραφεῖο ἕνα πρωινὸ γιὰ νὰ μὲ ρωτήσῃ ἂν ἤθελα νὰ ἐγγυηθῶ γι' αὐτόν. Φυσικά, δὲν εἶχα ἀντίρρηση. Καὶ ἔγραψε δύο λέξεις συστατικές.

Ὁ Πάϊκ, φαινότανε πὼς ἄρχιζε νὰ μὴ νοιώθῃ καλὰ τὸν ἑαυτό του κι' ἔρριξε μιὰ ἀνήσυχη ματιὰ πρὸς τὸν Κάμμινγκς.

....Γιὰ πῆτε μου, κ. Ἐπιθεωρητά, ποῦ θέλετε λοιπὸν νὰ καταλήξετε ; ρώτησε μὲ ἀνήσυχο τόνον.

— Νὰ καταλήξω ; Ἐγώ ; Μὰ δὲν σᾶς ἐννοῶ ἀγαπητὲ κ. Πάϊκ, ἔκανε ὁ Κάμμινγκς.

.....

Ὁ Κάμμινγκς ξαναγύρισε σιγὰ-σιγὰ στὴν Σκώτλαντ Γυάρντ, σταματώντας ἐδῶ κι' ἐκεῖ στὶς βιτρίνες τῶν μαγαζιῶν τοῦ Πικκαντίλλυ γιὰ νὰ κυττάξῃ τὶς καινούργιες γραββάτες. Οἱ γραββάτες καὶ τὰ πουκάμισα ἦτανε ἡ ἀδυναμία του. Μετὰ ἐπετάχυνε τὸ βῆμα του καὶ ἀνέβηκε κατ' εὐθεῖαν στὸ γραφεῖο του. Σχεδὸν τὴν ἴδια στιγμὴ ἀκούστηκε τὸ κουδοῦνι τοῦ τηλεφώνου.

—Ἐμπρός, ἀκούστηκε μιὰ φωνή. Ὁ Ἐπιθεωρητὴς Φίλλινγκερ τοῦ Ἴλμπριτζ σᾶς ζητεῖ.

—Ἐμπρός. Ὁ ἐπιθεωρητὴς Κάμμινγκς ; Ζητῶ τὸν ἐπιθεωρητὴ Κάμμινγκς.

— Ναί, ναί. Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἴδιος. Σᾶς ἀκούω. Τί νέα ;

—Ὡραῖα λοιπόν. Σεῖς εἶσθε. Ἀκοῦστε μιὰ μικρὴ πληροφορία σχετικὰ μὲ τὸ σπὸρ αὐτοκίνητο Μπέντλεϋ. Αὐτὸ δηλαδὴ ποὺ ὁ ἀρχιφύλακας Χάγκετ καὶ ὁ ἀστυφύλακας Ράϊτ ἀντελήφθησαν. Κάποιος ὀνόματι Κάρμοντυ τὸ εἶδε ἐπίσης τὴν στιγμὴ ποὺ διέσχιζε τὸ χωριὸ τοῦ Ἴλ Πράϊορς. Ἔτρεξε ἐκεῖ καὶ μετὰ ἀκολούθησε τὴν κατεύθυνση τοῦ Μαίηντενχεντ. Φαίνεται ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ ἰδίου αὐτοκινήτου. Οἱ ὧρες συμπίπτουν κι' ὁ Κάρμοντυ βεβαιώνει ὅτι πρόκειται γιὰ μιὰ Μπέντλεϋ χρώματος μπλὲ μαρὲν ἢ μαύρη μὲ πολὺ χρώμιο γύρω ἀπὸ τὸ καπὼ καὶ τὴν καρότσα. Ἐγὼ δὲν βλέπω καμμιὰ σχέση μεταξὺ αὐτοῦ τοῦ αὐτοκινήτου καὶ τῆς περιπτώσεως ποὺ μᾶς ἀπασχολεῖ. Ἀλλ' ἂν μπορούσαμε ν' ἀνακαλύπταμε τὸν ὁδηγό, πιθανὸν νὰ μᾶς ἔλεγε ἂν παρετήρησε τίποτε ὕποπτο.

— Μὲ ἐκπλήσσει πὼς δὲν ἦρθε μόνος του νὰ ἀναφέρῃ σχετικῶς. Κάτι ὕποπτο θὰ συμβαίνῃ.

— Καὶ μένα μοῦ φαίνεται περίεργο. Καὶ γιὰ τὴν ὑπόχεσι Φλούρρυ ; Τί ἀπέγινε ;

Ὁ Κάμμινγκς τὸν ἐνημέρωσε στὰ διατρέξαντα.

....Ὑπάρχει ὁπωσδήποτε σχέσις, κατέληξε ὁ Φίλλινγκερ. Ὕστερα ἀπ' αὐτὰ ποὺ μοῦ εἴπατε. Δὲν μπορεῖτε νἄρθετε ἕως ἐδῶ ;

—Ὄχι σήμερα, ἔχω δουλειὰ Φίλλινγκερ. Πάντως θὰ σᾶς πάρω στὸ τηλέφωνο καὶ θὰ σᾶς πῶ τὰ νεώτερα. Γειά σας.

Ὁ Κάμμινγκς ἔκλεισε τὸ τηλέφωνο. Περίμενε μερικὲς στιγμὲς καὶ ὕστερα ἐζήτησε νὰ συνδεθῇ μὲ τὸν Οὐίντλερ.

—Ἐμπρός. Οὐίντλερ, ἐσεῖς ; Ἐδῶ Κάμμινγκς. Λοιπὸν ξέρετε, ἀρχίζω κι' ἀνησυχῶ. Δὲν ἔχω καμμιὰ εἴδηση ἀπὸ τὸν Κόλγκαν οὔτε τὸν Κάρμπιν. Μάθατε τίποτα γιὰ τὸν τελευταῖο ;

— Τὸν ἀναζήτησα παντοῦ, σ' ὁλόκληρη τὴν πόλι. Ἐδῶ κι' ἕξη μέρες, ἀπὸ τὴν Κυριακὴ γιὰ τὴν ἀκρίβεια, κανεὶς δὲν τὸν εἶδε στὸ Οὐέστ Ἔντ. Στὸ σπίτι του δὲν βρέθηκε ἐπίσης. Ὁ θυρωρὸς δὲν τὸν ἔχει ἰδεῖ ἀπὸ μιὰ βδομάδα περίπου. Ἔτσι μοῦρχεται νὰ πάω ὁ ἴδιος εἰς τὸ ἐξοχικό του σπίτι.

— Ποῦ βρίσκεται ;

—Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ τοῦ Μαίηντενχεντ. Λίγα μίλλια ἀπ' ἐκεῖ, στὴν κατεύθυνση τοῦ Ἴλμπριτζ.

—Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ τοῦ Μαίηντενχεντ. Λίγα μίλλια ἀπ' ἐκεῖ, στὴ κατεύθυνση τοῦ Ἴλμπριτζ, ἐπανέλαβε ὁ Κάμμινγκς. Μπᾶ, μπᾶ! Οὐίντλερ μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε τὶ μάρκας εἶναι τὸ αὐτοκίνητο τοῦ Τζίμμυ Κάρμπιν ;

— Γιὰ σταθῆτε. Ἀλλάζει ἀμάξι σχεδὸν κάθε βδομάδα. Ἂν εἶστε πολὺ τίμιος ὁ καλὸς θεὸς μόλις καὶ μετὰ βίας σᾶς στέλνει ἕνα μικρὸ Austin. Ἀλλὰ ὁ διάβολος γιὰ τοὺς δικούς του φροντίζει ! Ὁ Τζίμμυ αὐτὴ τὴν στιγμὴ ἔχει στὴ διάθεσί του μιὰ «Μπέντλεϋ» σπὸρ μὲ ὑπέροχη μηχανή. Εἶναι σὲ χρῶμα σκοῦρο, μὲ χρώμιο καλυμμένη παντοῦ. Πολὺ ἐντυπωσιακὸ ἀμάξι. ! Σοῦ γεμίζει τὸ μάτι.

— Καταλαβαίνω εἶπε ὁ Κάμμινγκς σιγανά. Καταλαβαίνω. Λοιπὸν ἀγαπητέ μου θὰ κάνετε τὴν ἐκδρομοῦλα γιὰ τὴν ὁποία λέγατε. Ὁ Φίλλινγκερ κι' ἐγὼ θὰ σᾶς συνωδεύσωμεν, ἔχοντας καὶ τὴν ἄδεια ἐρεύνης. Καὶ ὑποθέτω πὼς θὰ βροῦμε δουλειὰ μπόλικη ἐκεῖ. Θὰ φύγωμε ὕστερα ἀπὸ δυό-μισι ὧρες. Θὰ ἐπικοινωνήσω ἀμέσως μὲ τὸν Φίλλινγκερ καὶ θὰ φροντίσω ὁ ἴδιος καὶ γιὰ τὴν ἄδεια ἐρεύνης. Ἀρχίζω πιὰ νὰ βλέπω καθαρὰ ὡρισμένα πράγματα. Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ θὰ σᾶς μιλήσω καὶ γιὰ τὸν Φλούρρυ. Ἔχετε ὡρισμένες πληροφορίες γι' αὐτόν, δὲν εἶναι ἔτσι ;

— Εἶχα πῆ ὅτι οἱ γιατροὶ βεβαίωσαν πὼς διεπίστωσαν ἀπότομη διακοπὴ τοῦ ναρκωτικοῦ ποὺ ἔπαιρνε.

— Πράγματι. Αὐτὸ λένε ὅλοι τους. Γιατί :

— Περίεργα πράγματα συμβαίνουν, ἔκανε ὁ Οὐίντλερ. Ἀπὸ τὴ Δευτέρα μέχρι τὴ Τετάρτη τὸ πρωΐ, ἡ κοκαΐνη ἐξηφανίσθη τελείως.

Οὔτε μιὰ δόσι μποροῦσε νὰ προμηθευθῇ κανεὶς ὅσα κι' ἂν ἐπλήρωνε. Ὅσοι βεβαίως εἶχανε ἀκόμη προμήθεια, ἔκαναν χρυσὲς δουλειές. Κάποιος μὲ τὸν ὁποῖον συζητοῦσα τὶς προάλλες μοῦ εἶπε πὼς πληρώθηκαν 135 λίρες γιὰ μιὰ οὐγγιὰ κοκαΐνης. Ἐνῶ ἡ τιμή της κυμαινόταν μεταξὺ 50 καὶ 60 λιρῶν.

Ὁ σάλος ποὺ δημιουργήθηκε ἐπομένως στοὺς κοκαϊνομανεῖς ἦταν τρομερός. Δὲν ὑπῆρξε γιατρὸς ποὺ νὰ μὴν τοῦ πῆγαν πολλοὶ κοκαϊνομανεῖς σὲ ἐλεεινὴ κατάστασι. Ἡ κοκαΐνη ἔκανε τὴν ἐπανεμφάνισή της στὴν ἀγορὰ τὴν τετάρτη τὸ μεσημέρι. Ἀλλὰ ἡ τιμή της ἐξακολουθοῦσε νὰ εἶναι ὑψηλή.

— Θὰ πρέπει νομίζω νὰ ἐπικοινωνήσω μὲ τὸν Ἐπιθεωρητὴ Μπάντ τῆς διώξεως ναρκωτικῶν, εἶπε ὁ Κάμμινγκς. Αὐτὰ ὅλα ἔχουν σχέσι μὲ τὴν περίπτωση Φλούρρυ. Δὲν μοῦ λέτε μόνον ἡ κοκαΐνη ἐξαφανίστηκε ;

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον)

ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ

(Διὰ τὸν ἀστυφύλακα)

Ὑπὸ Ἐμμ. Ἀρχοντουλάκη, Ἀστυνόμου Α'.

§ 57. Κατ' οἶκον ἔρευνα.

Ι. Ὁρισμὸς κατοικίας. Ὡς κατοικία θεωρεῖται πᾶν μέρος ἐστεγασμένον ἢ μή, ἐπαρκῶς ὅμως περιτετοιχισμένον ἢ περιπεφραγμένον, ὥστε νὰ μὴ δύναται πᾶς τις νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὸ ἐλευθέρως καὶ εἰς τὸ ὁποῖον διαμένει τις μονίμως ἢ προσωρινῶς, νομίμως (ἰδιοκτήτης, μισθωτὴς κλπ.) ἢ παρανόμως (αὐθαίρετος κατοχή), μόνος ἢ μετὰ τῆς οἰκογενείας του ἢ μετ' ἄλλων προσώπων καὶ ἀδιαφόρως, ἂν οὗτος εἶναι ἡμεδαπὸς ἢ ἀλλοδαπός.

Συνεπῶς ὡς κατοικία δέον νὰ θεωρηθῇ πᾶσα οἰκία, σκηνή, καλύβη, παράπηγμα καὶ ἐν γένει πᾶν κατασκεύασμα εἰς τὸ ὁποῖον κατοικεῖ τις.

Ὁ συνεχόμενος πρὸς τὴν κατοικίαν περίφρακτος κῆπος καὶ ἡ περίφρακτος αὐλὴ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ εὑρισκόμενα κτίρια ἀποτελοῦσι μέρος τῆς κατοικίας καὶ συνεπῶς ἡ εἰς αὐτὴν εἴσοδος δύναται νὰ γίνῃ μόνον τηρουμένων τῶν νομίμων διατυπώσεων. Περίφρακτος αὐλὴ εἶναι ἐκείνη εἰς τὴν ὁποίαν δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ τις, εἰμὴ διὰ ῥήξεως ἢ ἀναβάσεως.

Διαμέρισμα ἢ δωμάτιον ξενοδοχείου, ἐν ᾧ κατοικεῖ τις, εἶναι κατοικία, καίτοι τὸ ὅλον ξενοδοχεῖον δὲν χαρακτηρίζεται ὡς κατοικία.

Κατάστημα ἢ γραφεῖον χρησιμοποιούμενον καὶ ὡς κατοικία, θεωρεῖται ὡς κατοικία, καθ' ἃς ὥρας παραμένει κλειστόν.

ΙΙ. Ὑπὸ ποίων καὶ πότε γίνεται ἡ κατ' οἶκον ἔρευνα.

Ἡ κατοικία ἑκάστου εἶναι ἄσυλον, οὐδεμία δὲ εἴσοδος ἢ ἔρευνα ἐπιτρέπεται εἰς ἰδιωτικὴν κατοικίαν παρὰ μόνον ὅταν καὶ ὅπως ὁ νόμος ὁρίζῃ.

Κατὰ τὸν νόμον λοιπόν, ἡ κατ' οἶκον ἔρευνα ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃ μόνον παρ' ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων.

Εἰς τοὺς ἀστυφύλακας, χωροφύλακας, λιμενοφύλακας κλπ. ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ ἐνέργεια κατ' οἶκον ἐρεύνης. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται μὲ ἐπανορθωτικὴν ποινήν.

Τὰ κατώτερα ὄργανα δύνανται νὰ προσληφθοῦν παρὰ τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων μόνον ὡς βοηθητικὰ πρόσωπα, ὁπότε καὶ συμμορφοῦνται πρὸς τὰς ὁδηγίας των.

Κατ' οἶκον ἔρευνα γίνεται ἢ πρὸς αὐτόφωρον κατάληψιν ἑνὸς ἐγκλήματος ἢ πρὸς σύλληψιν τοῦ δράστου ἢ πρὸς ἀνεύρεσιν καὶ κατάσχεσιν κλοπιμαίων καὶ γενικῶς πειστηρίων τοῦ ἐγκλήματος.

III. Πότε καὶ πρὸς ποῖον σκοπὸν ἐπιτρέπεται ἡ εἴσοδος εἰς τὰ κατώτερα ἀστυνομικὰ ὄργανα ἐντὸς ἰδιωτικῆς κατοικίας.

Αὕτη ἐπιτρέπεται :

α) Ἐν καιρῷ ἡμέρας διὰ τὴν ἐνέργειαν συλλήψεως προσώπου τινὸς ἕνεκα αὐτοφώρου ἐγκλήματος ἢ δυνάμει ἐντάλματος συλλήψεως ἢ ἄλλου καταδιωκτικοῦ ἐγγράφου, ἐφ' ὅσον ὅμως ὁ ἔνοικος θὰ ἐπιτρέψῃ ἢ θὰ ζητήσῃ τὴν ἐνέργειαν τῆς συλλήψεως.

Ἐὰν τουναντίον εὕρωσι τὰς θύρας κεκλεισμένας, ὁ δὲ ἔνοικος ἀρνῆται τὸ ἄνοιγμα ἢ εὑρίσκωσι ταύτας ἀνοικτάς, πλὴν ὁ ἔνοικος ἐμποδίζει (ἀπαγορεύει) τὴν εἴσοδον, τὰ κατώτερα ἀστυνομικὰ ὄργανα δὲν δικαιοῦνται νὰ εἰσέλθουν βιαίως καὶ δὴ διὰ θραύσεως τῆς θύρας, ἀλλὰ φρουροῦν ἔξωθεν τὴν οἰκίαν καὶ εἰδοποιοῦν τὸ οἰκεῖον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα, ἵνα προσέλθουν ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι, πρὸς ἐνέργειαν τῆς συλλήψεως.

β) Ἐν καιρῷ νυκτὸς διὰ τὴν ἐνέργειαν συλλήψεως, ἀλλὰ μόνον ἐὰν ὁ ἔνοικος ζητήσῃ ρητῶς ἀπὸ τὸν ἀστυνομικὸν νὰ εἰσέλθῃ καὶ νὰ συλλάβῃ τὸν καταδιωκόμενον. Π.χ. ὁ ἔνοικος καταλαμβάνει κλέπτην ἐντὸς τῆς οἰκίας του καὶ ἀμέσως καλεῖ ἀστυφύλακα διὰ νὰ τὸν συλλάβῃ. Ὑπηρέτρια τραυματίζει ἐν καιρῷ νυκτὸς ἐντὸς κατοικίας τὴν κυρίαν της, ἥτις καὶ καλεῖ τὸν διερχόμενον ἀστυφύλακα πρὸς σύλληψίν της.

Ἐὰν ὁ ἔνοικος δὲν ζητήσῃ ρητῶς τὴν εἴσοδον, τότε τὰ κατώτερα ἀστυνομικὰ ὄργανα δὲν δύνανται νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν κατοικίαν ἐν καιρῷ νυκτὸς διὰ τὴν ἐνέργειαν συλλήψεως καὶ ἂν ἀκόμη αἱ θύραι εἶναι ἀνοικταί, ἀλλὰ φρουροῦν τὴν οἰκίαν πρὸς πρόληψιν ἀποδράσεως μέχρις ἀφίξεως ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων.

γ) Ἐν περιπτώσει κινδύνου. Ἐν περιπτώσει πυρκαϊᾶς, πλημμύρας ἢ ἄλλου κινδύνου ἢ κραυγῶν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς οἰκίας καλουσῶν εἰς βοήθειαν, ὁ ἀστυνομικὸς ἔχει τὸ δικαίωμα ἐλευθέρας εἰσόδου εἰς τὴν ἰδιωτικὴν κατοικίαν καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν καὶ κατὰ τὴν νύκτα καὶ μάλιστα διὰ παραβιάσεως τῆς θύρας καὶ τοῦτο διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ παράσχῃ τὰς ὑπηρεσίας του τὸ ταχύτερον.

§ 58. Εἴσοδος-Σύλληψις-Ἔρευνα ἐντὸς δημοσίων Κέντρων καὶ γραφείων.

Τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα δικαιοῦνται νὰ εἰσέρχωνται ἐλευθέρως εἰς τὰ δημόσια κέντρα (καφενεῖα, ἐστιατόρια, ζυθοπωλεῖα, ζαχαροπλαστεῖα, παντοπωλεῖα, κινηματογράφους, θέατρα, ξενοδοχεῖα καὶ γενικῶς εἰς τοὺς δημοσίους τόπους, καθὼς καὶ εἰς τὰ δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ γραφεῖα (δικηγόρων, ἰατρῶν, συμβολαιογράφων, μεσιτῶν κλπ.) διὰ τὴν ἐνέργειαν ἁπλῆς συλλήψεως, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ταῦτα εἶναι ἀνοικτά.

Ὅταν τὰ κέντρα, καταστήματα καὶ γραφεῖα κλείσουν, ἐξομοιοῦνται πρὸς τὰς ἰδιωτικὰς κατοικίας, ὁπότε διὰ τὴν εἴσοδον εἰς αὐτὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ (57) ὁριζόμενα.

Τὰ κατώτερα ἀστυνομικὰ ὄργανα δὲν δύναται νὰ ἐνεργήσουν ἔρευναν εἰς τὰ δημόσια κέντρα, καταστήματα καὶ ἀποθήκας αὐτῶν, οὔτε εἰς γραφεῖα πρὸς ἀνεύρεσιν διωκομένου ἀτόμου ἢ πειστηρίων ἐγκλήματος, καθ' ὅσον ἡ ἔρευνα εἶναι πρᾶξις ἀνακριτικὴ καὶ ὡς τοιαύτη, ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τοὺς ἀνακριτικοὺς ὑπαλλήλους.

Τὰ κατώτερα ἀστυνομικὰ ὄργανα ἔχουν ἐπαναλαμβάνομεν δικαίωμα μόνον ἁπλῆς συλλήψεως. συλλήψεως δηλ. ἡ ὁποία δὲν προϋποθέτει τὴν ἐνέργειαν ἐρεύνης.

§ 59. Σωματικὴ ἔρευνα.

I. Ἡ σωματικὴ ἔρευνα εἶναι πρᾶξις ἀνακριτικὴ καὶ διὰ τοῦτο αὕτη πρέπει νὰ ἐνεργῆται παρὰ τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων. Τὰ κατώτερα ἀστυνομικὰ ὄργανα δύνανται νὰ ἐνεργήσουν σωματικὴν ἔρευναν μόνον κατόπιν διαταγῆς καὶ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν καὶ τὰς ὁδηγίας ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου.

II. Ἐν ἀπουσίᾳ ὅμως ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, τὰ κατώτερα ἀστυνομικὰ ὄργανα δύνανται νὰ ἐνεργήσουν σωματικὴν ἔρευναν εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις :

α) Ἐπὶ παντὸς συλλαμβανομένου ὑπ' αὐτῶν ἀτόμου ἕνεκα αὐτοφώρου ἐγκλήματος ἢ δυνάμει τίτλου συλλήψεως.

Ἡ ἔρευνα αὕτη γίνεται πρὸς ἀνεύρεσιν καὶ κατάσχεσιν ὅπλων ἢ ἄλλων ἐργαλείων, τὰ ὁποῖα δυνατὸν νὰ χρησιμοποιήσῃ ὁ συλληφθεὶς εἴτε κατὰ τοῦ ἀστυνομικοῦ πρὸς ἀπόδρασίν του εἴτε πρὸς αὐτοκτονίαν του ἢ πρὸς ἀνεύρεσιν πειστηρίων ἐγκλήματος, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ἐξαφανίσῃ οὗτος καθ' ὁδόν, δι' οἱουδήποτε τρόπου.

β) Ἐπὶ παντὸς ἀτόμου, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν βάσιμοι καὶ σοβαραὶ ὑπόνοιαι ἢ πληροφορίαι, ὅτι ὁπλοφορεῖ ἢ ὅτι φέρει πειστήρια ἐγκλήματος (κλοπιμαῖα, ναρκωτικὰ φάρμακα κλπ.).

γ) Ἐπὶ παντὸς ὑπόπτου ἀτόμου πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητός του. Ἀστυφύλαξ π.χ. ἀντιλαμβάνεται ἐν καιρῷ νυκτὸς ἄτομον ὑπόπτως περιφερόμενον. Ἔχει τὸ δικαίωμα τὰ τὸ συλλάβῃ καὶ νὰ τὸ ἐρευνήσῃ πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητός του καὶ κατάσχεσιν τῶν τυχὸν ὑπόπτων πραγμάτων, ἅτινα φέρει.

δ) Πρὸς πρόληψιν ἐγκλήματος ἢ αὐτοκτονίας. Εἰς ἀστυνομικὸν π.χ. ἐπιδεικνύεται γυνὴ καὶ ἀναφέρεται εἰς αὐτὸν ὅτι αὕτη φέρει μεθ' ἑαυτῆς καυστικὸν φάρμακον μὲ πρόθεσιν νὰ τὸ ρίψῃ κατὰ τοῦ ἐγκαταλείψαντος αὐτὴν ἐραστοῦ της, ὃν καὶ παρακολουθεῖ πρὸς τοῦτο ἢ ὅτι αὕτη φέρει δηλητήριον φάρμακον μὲ πρόθεσιν νὰ αὐτοκτονήσῃ. Ἐπιβάλλεται ἡ ἄμεσος σωματικὴ ἔρευνα πρὸς πρόληψιν τοῦ ἐγκλήματος ἢ τῆς αὐτοκτονίας.

III. Ἡ σωματικὴ ἔρευνα πρέπει νὰ διεξάγεται προσεκτικῶς καὶ μεθοδικῶς καὶ πάντοτε κατὰ τρόπον μὴ θίγοντα, κατὰ τὸ ἐφικτόν, τὴν αἰδῶ τοῦ προσώπου.

Ὁ ἐνεργῶν τὴν σωματικὴν ἔρευναν δύναται νὰ κάμῃ χρῆσιν βίας κατὰ τοῦ ἀρνουμένου νὰ ὑποστῇ ταύτην.

Ἡ σωματικὴ ἔρευνα ἐπὶ γυναικὸς γίνεται μόνον διὰ γυναικός.

Ἡ ἔρευνα ἐν τούτοις εἰς τσάνταν, ὀμβρέλλαν, δέματα κλπ., ἅτινα φέρει γυναῖκα ἢ εἰς ἐξωτερικὰ θυλάκια τῶν ἐνδυμάτων αὐτῆς δύναται νὰ γίνῃ καὶ παρ' ἄρρενος ἀστυνομικοῦ ὀργάνου.

Τὰ ἀνευρεθέντα ἐκ τῆς σωματικῆς ἐρεύνης εἴδη κατάσχονται καὶ παραδίδονται εἰς τὸ οἰκεῖον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 46

«Περὶ εἰδικῶν τινων καθηκόντων τῶν 'Αξιωματικῶν Τμήματος καὶ 'Επιθεωρήσεως»

Περὶ ἀναλήψεως ὑπηρεσίας ἀξιωματικοῦ 'Επιθεωρήσεως καὶ Τμήματος

"Αρθρον 1.—Ι. Γενικῶς οἱ 'Αξιωματικοὶ Τμήματος καὶ 'Επιθεωρήσεως δέον νὰ λαμβάνωσι καὶ παραδίδωσιν ὑπηρεσίαν ἀκριβῶς κατὰ τὰς καθωρισμένας ὥρας, ἤτοι 2 μ.μ. 10 μ.μ.

"Ινα ἐπιτευχθῇ ἀκρίβεια ἐπὶ τοῦ προκειμένου, αἱ ἀλλαγαὶ ἐξέρχονται ἐκ τῶν 'Αστυνομικῶν Τμημάτων πρὸς μετάβασιν εἰς τὰς σκοπιάς των κλπ. τουλάχιστον πέντε λεπτὰ πρὸ τῆς ὡρισμένης ὥρας ἤτοι : οὐχὶ βραδύτερον τῆς 9.55' π.μ. κ.ο.κ. ὥστε ὁ ἀξιωματικὸς τῆς 'Επιθεωρήσεως νὰ ἔχῃ τὸν χρόνον ὅπως καταχωρήσῃ τὰς ἀναγκαίας ἐγγραφὰς ἐν τῷ βιβλίῳ ὑπηρεσίας καὶ ἐξέλθῃ τοῦ 'Αστυνομικοῦ Τμήματος πρὸς ἀνάληψιν τῆς ὑπηρεσίας 'Επιθεωρήσεως, ἀκριβῶς τὴν 10 π.μ. κλπ.

ΙΙ. Λόγῳ ἐξαιρετικῶν ἀναγκῶν, ὅπως : 1) μὴ ἔγκαιρος ἄφιξις τοῦ μέλλοντος ν' ἀναλάβῃ ὑπηρεσίαν ἀξιωματικοῦ Τμήματος, 2) 'Επιβεβλημένη περάτωσις ἐργασίας ὑπὸ τοῦ παραδίδοντος ἀξιωματικοῦ τῆς ὁποίας ἐπελήφθη μικρὸν πρὸ τῆς λήξεως τῆς ὑπηρεσίας του ὡς ἀξιωματικοῦ Τμήματος. 3) 'Εξαιρετικὸς ἀριθμὸς κρατουμένων καὶ παράδοσις τῆς περιουσίας αὐτῶν εἰς τὸν μέλλοντα ν' ἀναλάβῃ ὑπηρεσίαν Τμήματος ἀξιωματικοῦ. 4) 'Ανάγκη ἐπεξηγήσεως ὑπὸ τοῦ διατελοῦντος ἐν ὑπηρεσίᾳ 'Αξιωματικοῦ Τμήματος εἰς τὸν μέλλοντα ν' ἀναλάβῃ τοιαύτην ζητημάτων χρηζόντων ἰδιαιτέρας ἐπεξηγήσεως, συμβαίνει πολλάκις ὥστε ἀξιωματικὸς Τμήματος νὰ εὑρεθῇ ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ ἀναλάβῃ ὑπηρεσίαν ἀξιωματικοῦ 'Επιθεωρήσεως κατὰ τὴν καθωρισμένην ὥραν. 'Εν τοιαύτῃ περιπτώσει δέον νὰ ἐνεργήσῃ ἐγγραφὴν ἐν τῷ βιβλίῳ Συμβάντων καὶ 'Υπηρεσίας, στήλην παρατηρήσεων.

ΙΙΙ. 'Απαγορεύεται εἰς τὸν ἀξιωματικὸν 'Επιθεωρήσεως νὰ ἐγκαταλείπῃ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ καὶ νὰ εἰσέρχηται εἰς τὸ 'Αστυνομικὸν Κατάστημα. 'Εν ἐξαιρετικαῖς μόνον περιπτώσεσι ἀπολύτου ἀνάγκης, ἐπιτρέπεται νὰ πράξῃ τοῦτο, ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει δέον ἀπαραιτήτως νὰ ποιήσηται τὴν δέουσαν ἐγγραφὴν εἰς τὸ βιβλίον Συμβάντων εὐθὺς ἅμα τῇ ἐν τῷ 'Αστυνομικῷ Καταστήματι εἰσόδῳ του.

ΙV. 'Η ὑπηρεσία τοῦ ἀξιωματικοῦ 'Επιθεωρήσεως οὐδέποτε ἐπιτρέπεται νὰ λήξῃ πρὸ τῆς ὡρισμένης ὥρας (10 π.μ. κλπ.) 'Εξαιρετικῶς δύναται ὁ ἀξιωματικὸς 'Επιθεωρήσεως νὰ προσέλθῃ εἰς τὸ Τμῆμα πρὸς ἀνάληψιν ὑπηρεσίας ἀξιωματικοῦ Τμήματος εὐθὺς ὡς αἱ ἀλλαγαὶ ἐγκαταλείψωσι τὸ Τμῆμα καὶ μεταβῶσιν εἰς τὰς σκοπιάς των. Ποτὲ ὅμως πρὸ τῆς ἐξόδου τῶν νέων ἀλλαγῶν.

Οἱ ἀξιωματικοὶ 'Επιθεωρήσεως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀποχωρῶσι τῆς σκοπιᾶς εἰμὴ μόνον ἀφοῦ ἀφήσωσι ἐλευθέρους τοὺς ἄνδρας τῆς ἀλλαγῆς των.

Περὶ βοηθοῦ ἀξιωματικοῦ Τμήματος

"Αρθρον 2.—Ι. Εἰς ἃς ὑπηρεσίας διατίθενται ἀρχιφύλακες βοηθοὶ ἀξιωματικοῦ Τμήματος οὗτοι ὀφείλουσι νὰ ἐνεργῶσι ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν ἀξιωματικῶν Τμήματος.

ΙΙ. Οἱ ἀξιωματικοὶ Τμήματος ὑποχρεοῦνται νὰ καθοδηγῶσι τοὺς βοηθοὺς ἀρχιφύλακας, τί δέον νὰ πράττωσιν οὗτοι, συμφώνως πρὸς τὰς περιστάσεις καὶ μὲ τὰ ἀναφυόμενα, ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν, ζητήματα.

ΙΙΙ. "Εκαστος ἀξιωματικὸς Τμήματος ὡς καὶ ἕκαστος βοηθὸς ἀρχιφύλαξ δέον ὁ ἴδιος νὰ καταχωρίζῃ τὰς ἐγγραφὰς εἰς τὸ σχετικὸν βιβλίον καὶ νὰ προπαρασκευάζῃ ἅπαντα τὰ ἔγγραφα καὶ τὰς σχετικὰς ἀναφορὰς ἑκάστης ὑποθέσεως ἧς ἐπιλαμβάνεται καὶ οὐχὶ μόνον ὁ βοηθὸς 'Αρχιφύλαξ καὶ δὴ ὑποθέσεων, ὧν δὲν ἐπελήφθη προσωπικῶς.

ΙV. 'Ο κυριώτερος σκοπὸς τῆς διαθέσεως 'Αρχιφυλάκων, βοηθῶν ἀξιωματικοῦ Τμήματος εἶναι ἡ διευκόλυνσις τοῦ κοινοῦ καὶ ἡ ἀποφυγὴ καθυστερήσεως ἀτόμων ἀναμενόντων ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ 'Αστυνομικοῦ καταστήματος ἄνευ ἀποχρώντος λόγου : 'Ως ἐκ τούτου ἐὰν κατὰ τὸ διάστημα καθ' ὃ ὁ ἀξιωματικὸς Τμήματος εἶναι ἀπησχολημένος μὲ τὴν ἐξυπηρέτησιν ἀτό-

μου ὑποβαλλόντος αἴτησιν, παράπονα ἢ αἰτοῦντος πληροφορίας κλπ. ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα ἄτομα ἀναμένοντα, δι' ὑποβολὴν αἰτήσεων παραπόνων, κλπ. ὁ ἀξιωματικὸς Τμήματος ὀφείλει νὰ δώσῃ ὁδηγίας εἰς τὸν βοηθόν του, ἵνα δεχθῇ κατὰ σειρὰν τὰ ἀναμένοντα ἄτομα, ἔστω καὶ ἄν, ἐκ τῆς ἐνεργείας του ταύτης, θὰ εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐκτελουμένην παρ' αὐτοῦ ὑπηρεσίαν.

V. Οἱ ἀρχιφύλακες διατίθενται ἐπίσης ἵνα ὑποβοηθῶσι τὸν ἀξιωματικὸν Τμήματος, ὅπως διεξαγάγῃ ἁπάσας τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Τμήματος καὶ οὐχὶ ὡρισμένας καὶ εἰδικὰς τοιαύτας μόνον, οὐχὶ δὲ ὅπως οὗτοι καταστῶσι ἁπλοῖ γραφεῖς τοῦ ἀξιωματικοῦ Τμήματος.

VI. Οἱ ἀξιωματικοὶ Τμήματος δέον ὅπως μὴ ἀπομακρύνωνται τῆς βάσεως καὶ ἀρχῶν τῶν ἀνωτέρω ὁδηγιῶν. Ὡς παράδειγμα τῆς φύσεως τῶν καθηκόντων κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων, οἱ ἀρχιφύλακες δυνατὸν νὰ ὑποβοηθῶσι τὸν ἀξιωματικὸν Τμήματος, ὅταν οὗτος εἶναι ἄλλως πως ἀπησχολημένος, δύνανται νὰ ληφθῶσι τὰ κάτωθι ἐνδεικτικῶς :

1) Ἀντίγραφον ἀναφορῶν γενομένων ὑπὸ τῶν ἀρχιφυλάκων καὶ ἀστυφυλάκων ἐν ταῖς ἐπισήμοις σημειωματαρίοις αὐτῶν ἐν τῷ βιβλίῳ Συμβάντων.

2) Τὴν ἐγγραφὴν τῶν ὀνομάτων κλπ. ἀτόμων κρατουμένων ἐν τῷ βιβλίῳ κρατουμένων.

3) Τὴν ἐγγραφὴν λεπτομερειῶν ἐν τῷ βιβλίῳ μηνυομένων καί,

4) Τὴν ἐγγραφὴν λεπτομερειῶν ἐν τῷ βιβλίῳ συμβάντων, ὑποθέσεων, ὧν ἐπελήφθη ὁ ἴδιος προσωπικῶς (ἀρχιφύλαξ).

Ἅπασαι αἱ ἐγγραφαὶ αἱ γενόμεναι ἐν τοῖς ἐπισήμοις βιβλίοις ὑπὸ τοῦ ἀρχιφύλακος, καθ' ὃν χρόνον ἐκτελεῖ οὗτος ὑπηρεσίαν βοηθοῦ ἀξιωματικοῦ Τμήματος, δέον νὰ ἐξετάζωνται καὶ προσυπογράφωνται ὑπὸ τοῦ ὑπευθύνου ἀξιωματικοῦ Τμήματος πρὸ τῆς λήξεως τῆς ὑπηρεσίας του ἢ καὶ πρὸ τῆς ἀποχωρήσεώς του ἐκ τοῦ Γραφείου.

Ἄρθρον 3. Ὁσάκις κατὰ τὰς ἀλλαγὰς δὲν διατίθεται ἀρχιφύλαξ ἐπόπτης δέον ἀπαραιτήτως ὁ ἀξιωματικὸς Ἐπιθεωρήσεως πρὸ τῆς ἐκ τοῦ Τμήματος ἀναχωρήσεώς του, ὅπως ἀφίνῃ ἐν αὐτῷ σημείωμα περὶ τῶν ὡρῶν καὶ τοῦ τόπου εἰς ὃ θὰ εἶναι δυνατὸν ν' ἀνευρεθῇ ἐν δεδομένῃ περιπτώσει.

Περὶ ἀξιωματικῶν Τμήματος παρὰ ταῖς Ἀστυνομικαῖς Διευθύνσεσι.

Ἄρθρον 4.—Ι. Εἰς τὰ γραφεῖα τῶν Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων δέον ὅπως παραμένῃ ὡς ἀξιωματικὸς Τμήματος κατὰ τὰς ὥρας, καθ' ἃς ἡ κανονικὴ ἐργασία τῶν γραφείων τῶν Διευθύνσεων ἔχει παύσει ἢ καὶ κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας, ἀστυνομικοὶ οὐχὶ κατώτεροι τοῦ Ὑπαστυνόμου Β', προκειμένου περὶ τῶν Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, μέχρι τοῦ μεσονυκτίου δὲ διὰ τὰς τῶν Πατρῶν καὶ Κερκύρας.

ΙΙ. Αἱ λεπτομέρειαι καὶ πᾶν ἕτερον συναφὲς ἀντικείμενον ρυθμίζονται διὰ διαταγῶν τῶν προϊσταμένων τῶν Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων.

Ἀθῆναι τῇ 1ῃ Μαρτίου 1934

Ὁ Ἀρχηγὸς Κ. ΓΑΡΕΖΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 47

«Περὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν ὑποβαλλομένων μηνύσεων καὶ τοῦ τρόπου συλλήψεως τῶν Στρατιωτικῶν κλπ.»

Ἔλεγχος μηνύσεων ὑπὸ τῶν προϊσταμένων τῶν Ἀστυν. Ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 1. Ὑποχρέωσις καὶ δικαίωμα τοῦ Διοικητοῦ ἑκάστης ὑπηρεσίας ἀπορρέον ἐκ τῶν ἄρθρων 71, 73 καὶ 159 τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουνίου 1921 Διατάγματος «περὶ συνθέσεως Προσωπικοῦ Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν κλπ.» εἶναι ὅπως ἀφοῦ ἐξετάζῃ τὰς λεπτομερείας ἑκάστης ὑποθέσεως ἀποφαίνηται ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην, ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις ποινικῆς διώξεως ἢ οὐχὶ τοῦ προσώπου καθ' οὗ ἡ μήνυσις τοῦ κατωτέρου ὀργάνου στρέφεται.

Τὴν ἀστυνομικὴν ἐξουσίαν ἐξασκοῦσι ὑπηρεσίαι ἐκπρόσωπος τῶν ὁποίων καὶ ὑπεύθυνος ἀπέναντι τοῦ Ἀρχηγείου καὶ τῆς Κυβερνήσεως εἶναι ὁ προϊστάμενος ἑκάστης τούτων, ὑποχρέωσις

δὲ τῶν κατωτέρων ὀργάνων εἶναι νὰ φέρωσιν ὑπ' ὄψει τῆς ὑπηρεσίας των πᾶσαν ὑπόθεσιν καὶ πᾶν ζήτημα ὑποπίπτον εἰς τὴν ἀντίληψίν των, ἀπομένει δὲ δικαίωμα τῆς ὑπηρεσίας ὁ καθορισμὸς τοῦ τί δέον γενέσθαι περαιτέρω.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς εἰς τὸ Τμῆμα προσαγομένους πολίτας ἔχει ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογὴν ἡ διάταξις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 73, ἥτις δέον ἀπαρεγκλίτως νὰ τηρῆται εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἐνεργουμένης σχετικῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸ βιβλίον Συμβάντων.

Διὰ τοῦ ἐνεργουμένου κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐλέγχου δὲν ἐννοεῖται ὅτι δικαιοῦνται οἱ Διοικηταὶ ὑπηρεσιῶν ἀδικαιολογήτως νὰ ἀπορρίπτωσι τὰς μηνύσεις τῶν ὑφισταμένων των, ἀλλ' ὅτι ἐν τῇ ἐξασκήσει τοῦ δικαιώματός των τούτου ὀφείλουσι πάντοτε νὰ δικαιολογῶσιν πλήρως τὴν ἀπόφασίν των, καταχωρίζοντες τοὺς λόγους ἐν τῷ οἰκείῳ βιβλίῳ.

Νοεῖται οἰκοθεν ὅτι τὰ ἄρθρα 73 καὶ 146 ἐφαρμογὴν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν πταισματικῶν παραβάσεων καὶ ἐλαφρῶν πλημμελημάτων καὶ μετὰ προηγουμένην καταχώρησιν ἐν τῷ κεκανονισμένῳ βιβλίῳ.

Περὶ μηνύσεων ἐπὶ ἐξυβρίσει καὶ ἀντιστάσει κατὰ τῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρον 2.—Ι. Πᾶς ἀστυνομικὸς ἐφ' ὅσον ἐνεργεῖ μόνος ἢ μεμονωμένως ὀφείλει νὰ ἐπιδεικνύει μεγίστην ἐφεκτικότητα καὶ εὐγένειαν ἔναντι τῶν πολιτῶν.

Ἐν ᾧ ὅμως μέχρι τοιούτου σημείου πρέπει νὰ φθάνῃ ἡ ὑποχωρητικότης του εἰς τὴν κατὰ μόνας ἐνέργειάν του, πρέπει ἀπεναντίας εἰς τὰς ὁμαδικὰς ἐνεργείας ἡ στάσις τῶν ἀστυνομικῶν νὰ εἶναι ἡ δυνατὴ αὐστηροτάτη καὶ νὰ μὴ ἀνέχωνται οὗτοι οὐδεμίαν ὑποχώρησιν ἢ ἀνεκτικότητα.

Εἰς τὰς τοιαύτας περιπτώσεις συχνάκις ἀκούονται πικρόχολοι ἢ καὶ σκωπτικαὶ παρατηρήσεις τοῦ κοινοῦ, εἰς ταύτας ὅμως οὐδεμία πρέπει νὰ δίδηται ἀπάντησις ἐκ μέρους τῶν ἀστυνομικῶν.

Ἐὰν ἡ ἐπέμβασις τῶν πολιτῶν ἐξικνεῖται μέχρις ἐξυβρίσεως ἑνὸς ἢ περισσοτέρων ἀστυνομικῶν καὶ τότε πρέπει ν' ἀποφεύγηται ἡ δημιουργία ζητήματος, διότι πᾶσα τοιαύτη ἐνέργεια θὰ τείνῃ νὰ θέσῃ τὴν Ἀστυνομίαν ἐκτὸς τοῦ κυρίου ἀντικειμενικοῦ της σκοποῦ, δέον ὅμως νὰ λαμβάνηται καταλλήλως καὶ χωρὶς ζημίαν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ καὶ τῆς τάξεως, ἡ ταυτότης τοῦ ἐπικρίνοντος ἢ ἐξυβρίζοντος, καθ' οὗ βραδύτερον καλουμένου εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Κατάστημα νὰ ἐνεργῶνται τὰ νόμιμα.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, αἱ κατὰ πολιτῶν μηνύσεις ἐπὶ ἐξυβρίσει καὶ ἀντιστάσει, δέον νὰ ὑφίστανται παρὰ τῶν ἀνωτέρων τὸν αὐστηρότερον ἔλεγχον καὶ μόνον ὅταν ἀπολύτως βεβαιωθῇ ὁ ἀνώτερος περὶ τοῦ δικαίου τοῦ μηνύοντος ὑφισταμένου του, ὑπάρχουσι δ' ἀφ' ἑτέρου ἐπαρκῆ στοιχεῖα τῆς ἐνοχῆς τοῦ ἐξυβρίσαντος τότε ν' ἀποστέλληται ἡ μήνυσις πρὸς τὰς Δικαστικὰς Ἀρχάς.

ΙΙ. Οὐδεμία μήνυσις ἐπὶ ἐξυβρίσει ἢ ἀντιστάσει κατὰ τῆς ἀρχῆς δύναται νὰ ὑποβληθῇ καθ' οἱουδήποτε ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Τμήματος διὰ πάντας τοὺς ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ ὑπηρετοῦντας ἀσχέτως ἐὰν οὗτοι ἀνήκουσι εἰς τὸ Τμῆμα ἢ εἰς οἱονδήποτε σταθμὸν ἢ ὑπηρεσίαν ἐξαρτωμένην ἐκ τοῦ Τμήματος, διὰ πάντας δὲ ἀνεξαιρέτως τοὺς λοιποὺς ἀσχέτως βαθμοῦ ἄνευ προηγουμένου ἐλέγχου τοῦ ἀμέσως ἱεραρχικῶς προϊσταμένου των.

Μηνύσεις τῶν παρὰ τῇ Ἀστυνομίᾳ Πόλεων ὑπηρετούντων καθ' ἑτέρων τοιούτων καὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἄρθρον 3.—Ι. Οὐδεὶς ὑπάλληλος (ἀστυνομικὸς ἢ διοικητικὸς) ἢ ὑπηρέτης ἀνήκων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων δικαιοῦται ἄνευ προηγουμένης ἀναφορᾶς ὑποβαλλομένης ἱεραρχικῶς εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον καὶ ἐγκρίσεως τούτου νὰ ὑποβάλῃ μήνυσιν ἢ ἔγκλησιν 1) καθ' ἑτέρου μὲν τοιούτου ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρέτου δι' οἱονδήποτε ἀδίκημα, καὶ 2) κατ' ἀξιωματικοῦ ἢ ὁπλίτου τοῦ Στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, τῆς θαλάσσης, Ἀεροπορίας ἢ Χωροφυλακῆς ὁσάκις πρόκειται περὶ ἀδικήματος μὴ τελεσθέντος ἐναντίον αὐτοῦ ἐν τῇ ἰδιότητί του ὡς δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρέτου.

ΙΙ. Αἱ μηνύσεις ἢ ἐγκλήσεις περὶ ὧν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δὲν εἶναι ἀναγκαία ὑποβολὴ ἀναφορᾶς εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον δέον νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν ἀμέσως προϊσταμένην τοῦ μηνυτοῦ ὑπηρεσίαν, ἡ ὁποία θὰ τὴν διαβιβάζῃ εἰς τὴν ἁρμοδίαν δικαστικὴν ἀρχήν, ἀναφέρουσα ἅμα εἰς τὴν προϊσταμένην της Ἀστυνομικὴν Δ/νσιν ἢ ἄλλην Ἀστυνομικὴν Ὑπηρεσίαν.

ΙΙΙ. Τ' ἀνωτέρω δὲν θίγουσι τὸ δικαίωμα τῶν διοικητῶν τῶν Τμημάτων τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 73 τοῦ Β.Δ. τῆς 17ης Ἰουνίου 1921 «περὶ συνθέσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν κλπ.».

Περὶ τῆς συλλήψεως Ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν τῆς ξηρᾶς, θαλάσσης, Ἀεροπορίας ἢ Χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 4.—Ι. Ὁσάκις οἱοσδήποτε ἀξιωματικὸς ἤθελε καταληφθῇ ὑπὸ ὀργάνων τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐπ' αὐτοφώρῳ διαπράττων οἱονδήποτε ἀδίκημα δὲν θὰ συλλαμβάνηται ὑπ' αὐτῶν ἐφ' ὅσον ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος εἴτε ἐν στολῇ εἴτε ἐν πολιτικῇ περιβολῇ ὧν ἤθελεν ἐπιδείξει τῷ ἀστυνομικῷ ὀργάνῳ πρὸς λῆψιν τῶν στοιχείων του, τὸ δελτίον τῆς ταυτότητός του.

Ἐν ᾗ ὅμως περιπτώσει ὁ ἀξιωματικὸς δὲν εἶναι ἐφωδιασμένος διὰ δελτίου ταυτότητος ἢ ἀρνεῖται τὴν ἐπίδειξιν τούτου, θὰ συλλαμβάνηται καὶ θὰ ὁδηγῆται εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Κατάστημα πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητός του, μεθ' ὃ θ' ἀπολύηται.

ΙΙ. Τ' ἀνωτέρω δὲν ἰσχύουσι καὶ ὁ ἀξιωματικὸς θὰ συλλαμβάνηται καὶ θὰ ὁδηγῆται εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Κατάστημα ἂν ἤθελε φωραθῇ διαπράττων φόνον, ἁναίρεσιν, βιασμόν ἢ ἄλλα κακουργήματα ἢ σοβαρὰ τραύματα. Δέον ὅμως εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην νὰ εἰδοποιῆται ἀμέσως τὸ Φρουραρχεῖον, Ὑπουργεῖον Ναυτικῶν, Λιμεναρχεῖον, ἢ Διοίκησις Χωροφυλακῆς, ὅπως μεριμνήσῃ διὰ τὴν παραλαβὴν του μετὰ τὴν λῆψιν τῶν ἀπαραιτήτων τῇ ἀνακρίσει στοιχείων, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς κοινῆς ποινικῆς δικαιοσύνης.

ΙΙΙ. Ὁσάκις ὁπλίτης τις ἤθελε καταληφθῇ ὑποπίπτων εἰς πταισματικὴν τινα παράβασιν οἱ ἀστυνομικοὶ θὰ περιωρίζωνται εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητός του, καὶ μόνον ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως, ἢ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν αὐτὴ δὲν εἶναι ἄλλως ἐφικτὴ θὰ συλλαμβάνηται, ἀλλὰ καὶ τότε μόνον πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητός του.

Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ ἐξ ὑπερβάλλοντας ζήλου ἢ ἐξ ἐπιπολαίας σκέψεως σύλληψις ὁπλίτου ἢ δημιουργία καταστάσεως δικαιολογούσης σύλληψιν.

ΙV. Ὁσάκις ὁπλίτης τις ἤθελε φωραθῇ διαπράττων πλημμέλημα ἢ κακούργημα θὰ συλλαμβάνηται πάντοτε ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων. Πᾶς κατὰ τὰ ἀνωτέρω συλλαμβανόμενος ὁπλίτης θὰ ὁδηγῆται εἰς τὸ οἰκεῖον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα. Ταὐτοχρόνως ὅμως θὰ εἰδοποιεῖται ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ διὰ τοῦ ταχυτέρου μέσου, ὅπως ἀποστείλῃ συνοδείαν πρὸς παραλαβὴν του ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς κοινῆς ποινικῆς δικαιοσύνης.

V. Πᾶς κατ' ἀνωτέρω συλλαμβανόμενος καὶ προσαγόμενος εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Κατάστημα ἀξιωματικὸς ἢ ὁπλίτης οὐδέποτε θὰ κλείηται εἰς τὸ κρατητήριον ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ ἐξαιρετικῶς σοβαροῦ ἀδικήματος ἢ ἐπίκειται κίνδυνος ἀποδράσεως. Μετὰ τὴν λῆψιν τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ποινικὴν ἀνάκρισιν στοιχείων, δι' ἣν δέον νὰ καταβάλληται ἰδιάζουσα προσπάθεια ὅπως πραγματοποιῆται τὸ ταχύτερον θὰ παραδίδηται εἰς τὸ προσερχόμενον ὄργανον τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς εἰς ὃ θὰ ἐγχειρίζηται ἐπὶ ἀποδείξει ἔγγραφον πρὸς ταύτην ἐν ᾧ θ' ἀναφέρηται ἡ αἰτία συλλήψεως, ἡ ἡμερομηνία καὶ ὥρα καθ' ἣν ὁ δράστης δέον νὰ προσαχθῇ μερίμνῃ ταύτης εἰς τὸ Δικαστήριον ἢ τὸν Εἰσαγγελέα, ὁπότε καὶ ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν θὰ προσκομίζωνται ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ἢ Εἰσαγγελέως τὰ σχετικὰ ἔγγραφα, μάρτυρες κλπ.

VI. Ἀξιωματικοὶ ἢ ὁπλίται ἐν στολῇ οὐδέποτε θὰ ἐρευνῶνται θ' ἀφοπλίζωνται ὅμως εἰς περίπτωσιν ἀποπείρας ἢ τελέσεως ὑπ' αὐτῶν ἀδικημάτων δι' ὅπλων ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν ἀνωτέρω. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει προκειμένου καὶ περὶ ἀξιωματικῶν ἐν πολιτικῇ περιβολῇ, ἐφ' ὅσον ἤθελον ἐπιδείξει τὸ δελτίον ταυτότητός των.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Μαρτίου 1934.

Ὁ Ἀρχηγὸς Κ. ΓΑΡΕΖΟΣ

ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΑΙ

Ι. Διαταγὴ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων ὑπ' ἀριθ. Ε. 7572 Φ. 4109/6 ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1948

Πρὸς τὴν Ἀστυν. Δ/νσιν Ἀθηνῶν

Ἐπὶ ὑπ' ἀριθ. 6340/38/Γ/17-10-48 ἀναφορᾶς σας, δι' ἧς ὑπεβλήθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθ. Ε.Π. 398/13-10-48 ὁμοία τοῦ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Β' κ. Λεκατσᾶ Χαραλ., ἐν σχέσει μὲ τὴν τροποποίησιν καὶ συμπλήρωσιν τῶν ἄρθρων 63 καὶ 138 τοῦ Κ.Α.Σ. καὶ τοῦ ἄρθρου 1, τοῦ ὑπ' ἀριθ. 47/1934 Κανονισμοῦ, διαβιβάζομεν προσηρτημένως, ἐν ἀντιγράφῳ, τὴν ὑπ' ἀριθ. 48/1948 γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ κ. Εἰσαγγελέως καὶ παρακαλοῦμεν διὰ τὴν εὐρεῖαν κοινοποίησιν, ἵνα λάβωσι γνῶσιν ἅπαντες οἱ κ.κ. Ἀξ/κοί, Ἀθ/μοι καὶ ἀρχ/κες τοῦ Σώματος, ἀναφέροντες καὶ ἡμῖν ἐκτέλεσιν.

Ὁ Ἀρχηγὸς Ι. ΣΠΥΡΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ο ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

Ἀριθ. πρωτ. Γν. 48 Ἀθῆναι 2-11-1948

Πρὸς

Τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίας Τάξεως

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5167/547/6 ὑμετέρου ἐγγράφου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν τὰ ἀκόλουθα :

Αἱ σχέσεις τῶν μελῶν τοῦ Ἀστυν. Σώματος, ὡς ὑπαλλήλων τῆς Δικαστικῆς Ἀστυνομίας, ἔναντι ἀλλήλων καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, τοῦ ὀργανισμοῦ Δικαστηρίων καὶ τοῦ ἀπὸ 9/20 8/βρίου 1926 Δ/τος περὶ κανονισμοῦ τοῦ Σώματος Ἀστυν. Πόλεων, ὡς οὗτος ἐκωδικοποιήθη καὶ ἐκυρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 1001/43.

Οὕτω, κατὰ τὰ ἄρθρα 16, 17, 156—159 Π.Δ. καὶ 96, 97 καὶ 103 Ὀργ. Δικ., πάντες οἱ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι εἰδικοὶ καὶ γενικοὶ καὶ ἑπομένως οἱ τοῦ Ἀστυν. Σώματος ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀρχ/κος καὶ ἄνω τοιοῦτοι, ὄντες ἴσοι ἀπέναντι ἀλλήλων, ὑπόκεινται εἰς τοὺς Εἰσαγγελεῖς Πλημ/κῶν, εἴτε κατὰ παραγγελίαν τούτου, εἴτε ἄνευ τοιαύτης εἰς τὰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 157, 159 Π.Δ. ἐνεργοῦσιν, εἰς τούτους ἀναφέρονται καὶ μόνον, παρ' αὐτῶν λαμβάνουσι ὁδηγίας καὶ διαταγὰς καὶ ὑπ' αὐτῶν τέλος, ἢ δι' αὐτῶν ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων δικαστικῶν Συμβουλίων ἢ Δικαστηρίων, ἐλέγχονται διὰ τὰ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνακριτικῶν καθηκόντων των διαπραττόμενα πειθαρχικὰ παραπτώματα.

Εἰς τὴν τοιαύτην γενικὴν ἀρχήν, ἀπορρέουσαν ἔκ τε τῆς φύσεως τῆς ἀνακρίσεως ὡς δικαστικῆς λειτουργίας καὶ ἐκ τῆς ἰδιότητος τοῦ Εἰσαγγελέως ὡς διωκτικῆς Ἀρχῆς, οὐδεμίαν καθ' ἡμετέραν γνώμην, ἐπέφερε μεταβολὴν ὁ Κανονισμὸς τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυν. Πόλεων. Ἀντιθέτως ἡ Ἀρχὴ αὕτη ἐπαναλαμβάνεται διὰ πᾶσαν περίπτωσιν προανακρίσεως (κατὰ παραγγελίαν ἢ ἄνευ τοιαύτης) ἐν ἄρθρ. 138 παρ. 1 ἔνθα ὁρίζεται ὅτι : ἁρμόδιοι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀνακριτικῶν καθηκόντων εἶναι ἅπαντες οἱ ἀστυν. ὑπάλληλοι ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀρχ/κος καὶ ἄνω. Οὗτοι ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ κατὰ παραγγελίαν τοῦ παρὰ Πρωτοδίκαις Εἰσαγγελέως ἐνεργοῦσι προανακρίσεις. Ἡ δ' ἑπομένη παράγραφος 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, καθ' ἣν γενικῶς δὲ τὰ μέλη τοῦ Ἀστυν. Σώματος ἐνεργοῦσιν ἅπαντα ἐν γένει τὰ ὑπὸ τῆς Π.Δ. εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ἢ τὴν Χωρ/κὴν ἀνατιθέμενα ἀνακριτικὰ καθήκοντα, πάντοτε τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἀνωτέρου ἢ τοῦ ἀρχαιοτέρου αὐτῶν, δὲν καθιεροῖ κατ' ἐξαίρεσιν τῆς ὡς ἄνω θεμελιώδους ἀρχῆς δικαίωμα διευρύνσεως τῆς ὑπὸ τῶν ἀστυν. ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων ἐνεργουμένης, κατὰ παραγγελίαν ἢ αὐτεπαγγέλτως, προανακρίσεως τῶν ἱεραρχικῶς προϊσταμένων ἢ τῶν ἀρχαιοτέρων των, ἰσοδύναμον καὶ παράλληλον πρὸς τοῦ τὸ Εἰσαγγελέως, ὡς ὑπετέθη καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 55/1928 ἡμετέρᾳ γνωμοδοτήσει, ἀλλὰ χάριν τῆς ἐν τῷ Σώματι πειθαρχίας καὶ τῆς ἀποφυγῆς συγκρούσεως μεταξύ των, ὡς ἐλέχθη, ἴσων καὶ ἐπίσης ἁρμοδίων διὰ τὴν προανάκρισιν πλειοτέρων ἀστυν. ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων, ὁρίζει ὅτι : Οὗτοι ἐκτε-

λοῦσι τὰ ἀνακριτικὰ των καθήκοντα πάντοτε τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἀνωτέρου ἢ τοῦ ἀρχαιοτέρου των, ἤτοι ἐπιλαμβάνονται αὐτῶν οὐχὶ αὐτοκλήτως καὶ ἐξ ἰδίας των πρωτοβουλίας, ἀλλὰ μόνον ὅταν οἱ ἀνώτεροι ἢ ἀρχαιότεροι ἀνέθεσαν τὴν προανάκρισιν εἰς αὐτούς. Βεβαίως οἱ προϊστάμενοι αὐτῶν δύνανται νὰ παρέχωσιν ὁδηγίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀνακριτικοῦ ἔργου των. Διότι κατὰ μὲν τὸ ἄρθρ. 35 τοῦ Καν. ὁ 'Αστυν. Δ/ντὴς ἔχει τὸ δικαίωμα ἐπιβλέψεως ἐπὶ τῶν ἑκάστοτε ἐνεργειῶν πρὸς βεβαίωσιν τοῦ ἀδικήματος κατὰ δὲ τὰ ἄρθρα 54 καὶ 58 τοῦ αὐτοῦ Κανονισμοῦ ἡ καταστολὴ τῆς ἐγκληματικότητος καὶ τῶν ἀδικημάτων ἀνάγεται εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ προϊσταμένου τοῦ Διαμερίσματος καὶ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ 'Αστυν. Τμήματος.

Αἱ ὁδηγίαι ὅμως αὗται δὲν ἔχουσι δεσμευτικὸν χαρακτῆρα ἐπιταγῆς. Διότι ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀνετέθη εἰς 'Αστυν. ὑπάλληλον ἡ προανάκρισις ἐκ μέρους τῶν προϊσταμένων του, καθίσταται οὗτος, ὅσον ἀφορᾷ ταύτην, ὑπάλληλος τῆς Δικαστικῆς 'Αστυνομίας καὶ ὡς τοιοῦτος ἐνεργεῖ κατ' ἐλευθέραν πεποίθησιν, παύει οἱαδήποτε ἐξάρτησίς του ἐκ τῆς διοικήσεως, μὴ δυνάμενος ν' ἀντικατασταθῇ παρ' αὐτῆς εἰμὴ μόνον ἐν περιπτώσει κωλύματος καὶ συνάπτεται διὰ δεσμῶν πρὸς τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν ὑπαγόμενος πλέον ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν, πρὸς ὃν λογοδοτεῖ καὶ παρ' οὗ λαμβάνει διαταγὰς καὶ ὁδηγίας.

Ἂν ἐγένετο δεκτὸν ὅτι ὁ 'Αστυν. ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος προβαίνει εἰς τὴν ἐνέργειαν ἑκάστης ἀνακριτικῆς πράξεως μόνον ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις καὶ τῇ πρωτοβουλίᾳ τῶν προϊσταμένων ἢ ἀρχαιοτέρων του ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι οὗτοι δικαιοῦνται κατ' οἰκείαν κρίσιν των νὰ κατευθύνωσι τὴν ἀνάκρισιν, τότε θὰ κατελύετο καὶ ἡ ἀνεξαρτησία τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, ἐναντι τῆς διοικήσεως καὶ ἡ εὐθύνη του, ἀλλὰ καὶ ὁ θεσμὸς τοῦ Εἰσαγγελέως, ἀφοῦ εἰς τὸ ἰδιάζον τούτω ἔργον τῆς διευθύνσεως τῆς προανακρίσεως θὰ ὑπεκαθίστατο, αὐτοβούλως, πᾶς οἱοσδήποτε ἀνώτερος ἢ ἀρχαιότερος τοῦ προανακριτικοῦ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου, ἐπὶ μεγίστῃ βλάβῃ τῆς Δικαιοσύνης.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, οἱ προϊστάμενοι τῶν 'Αστυν. Ὑπηρεσιῶν, δικαιοῦνται μὲν ὅπως παραγγείλωσι τινὰ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἀστυν. ὑπαλλήλων ὅπως ἐπιληφθῇ προανακρίσεως ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ ἄρθρου 157 Π.Δ., τοῦτο μάλιστα ρητῶς ὁρίζεται διὰ τοὺς διοικητὰς τῶν 'Αστυν. Τμημάτων ἐν ἄρθρ. 61 παρ. 4 τοῦ Κανονισμοῦ, δὲν δικαιοῦνται ὅμως ὅπως ρυθμίσωσι τὴν προανάκρισιν κατ' οἰκείαν των κρίσιν καὶ ὑπὸ ἰδίων των εὐθύνην. Συνεπῶς δὲν δύναται νὰ μηδενίσωσι τὰς ὑπ' αὐτῶν ἐνεργηθείσας ἀνακριτικὰς πράξεις, ὡς λ.χ. ν' ἀνακαλέσωσι τὰ ὑπ' αὐτῶν ἐκδοθέντα ἐντάλματα συλλήψεως ἢ ν' ἀπολύσωσι τοὺς ὑπ' αὐτῶν συλληφθέντας ὡς δράστας τοῦ ἀδικήματος.

Τὸ ἔνταλμα συλλήψεως τὸ ὑπὸ τῶν προανακριτικῶν ὑπαλλήλων ἐκδοθὲν κατὰ τῶν ἐπ, αὐτοφώρῳ καταληφθέντων καὶ τὴν σύλληψιν διαφυγόντων δραστῶν Πλημ/τος ἢ Κακουργήματος, δύναται ν' ἀνακαλέσῃ πρὸ τῆς ἐκτελέσεώς του, μόνον ὁ ἐκδοὺς τοῦτο ἢ ὁ Εἰσαγγελεὺς Πλημ/κῶν. Τὸν δὲ συλληφθέντα ἐπ' αὐτοφώρῳ ἢ δυνάμει ἐντάλματος, οὔτε αὐτὸς ὁ προανακριτικὸς ὑπάλληλος δικαιοῦται ν' ἀπολύσῃ διότι κατὰ τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ Συντάγματος, ἐν συνδ. πρὸς τὰ ἄρθρ. 159 καὶ 226 Π.Δ. καὶ ἄρθρ. 1 Ν.Δ. 22 Ν/βρίου 1923 «περὶ ἀμέσου ἐκδικάσεως Πλημ/των τινῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ» οὗτος προσάγεται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸν Εἰσαγγελέα, ὅστις κατὰ τὰς ἐνδεικνυομένας ἑκάστοτε περιστάσεις ἢ τὸν παραπέμπει τάχιστα εἰς τὸν 'Ανακριτὴν ἢ τὸν ἀπολύει ἢ τὸν εἰσάγει εἰς τὸ ἀκροατήριον κατὰ τὴν ἐπ' αὐτοφώρῳ διαδικασίαν.

Οὐδαμῶς δὲ προκύπτει τὸ ἀντίθετον ἐκ τοῦ ἄρθρ. 63 τοῦ Κανονισμοῦ καθ' ὃ ὁ Διοικητὴς τοῦ 'Αστυν. Τμήματος ἢ ὁ ἑκάστοτε ἀξ/κὸς ὑπηρεσίας δύναται νὰ μὴ προβαίνῃ εἰς τὴν ἐνέργειαν προανακρίσεως ἢ καὶ ἁπλῆς ἐξετάσεως, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ὑποθέσεως ἀσημάντου ἢ ἐφ' ὅσον δὲν προκύπτουσιν ἐπαρκῆ στοιχεῖα ἢ δὲν ὑφίστανται σοβαροὶ λόγοι διὰ τὴν ἐνέργειαν προανακρίσεως ἢ ἐξετάσεως. Ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει ὀφείλει, καταχωρῶν τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον νὰ ἐκθέτῃ καὶ τοὺς λόγους δι' οὓς δὲν προέβη εἰς τὴν ἐνέργειαν προανακρίσεως ἢ ἐξετάσεως. Διότι ἡ διάταξις αὕτη ἐν ἁρμονίᾳ εὑρισκομένη πρὸς τὴν γενικὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 126 Καν. ἀφορᾷ τὴν μήπω ἀρξαμένην προανάκρισιν, ἀφ' ἧς δὲν συνελήφθη ὁ δράστης, καὶ ἔχει τὴν ἔννοιαν ὅτι ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δύναται μὲν ὁ Διοικητὴς τοῦ 'Αστυν. Τμήματος νὰ παραλείψῃ τὴν κατὰ ἄρθρ. 157 Π.Δ. ἐνέργειαν αὐτεπαγγέλτου προανακρίσεως ὅταν τοῦτο δικαιολογῆται ἐκ τῶν περιστάσεων καὶ δὲν γίνεται ἐξ ἰδιοτελοῦς σκοποῦ, ἢ κατὰ συνεννόησιν μὲ τὸν εἰς ἀνάκρισιν ὑποβλητέον ἢ ἐπ' ὠφελείᾳ ἢ βλάβῃ τρίτου τινὸς (ὅρα ἄρθρ. 468 Π.Ν.) ἀλλὰ ὀφείλει, κατὰ τὸ ἄρθρ. 149 Π.Δ. ὑπέχων ἄλλως τὰς εὐθύνας τῆς παραβάσεως καθήκοντος ἢ τῆς συνεργίας (72 Παρ. 7 Π.Ν.)

τοῦ τελεσθέντος ἀδικήματος, ν' ἀνακοινώσῃ ἀμελλητὶ εἰς τὸν ἁρμόδιον Εἰσαγγελέα τὰ κατὰ τὴν πρᾶξιν ἢ τὸν πράξαντα.

Ἂν ὅμως ἀντιθέτως ἔλαβε χώραν οἱαδήποτε ἀνακριτικὴ πρᾶξις ἢ κατετέθη ἁπλῶς μήνυσις ἢ συνελήφθη ὁ δράστης, δὲν δύναται, ἄνευ κινδύνου διώξεως ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος ἢ ἐλευθερώσει κρατουμένου νὰ θέσῃ εἰς τὸ 'Αρχεῖον τὰς ἐκθέσεις τῆς ἀνακρίσεως ἢ τὴν μήνυσιν ἢ ν' ἀπολύσῃ τὸν δράστην ἔστω καὶ ἂν ἐποιήσατο τὴν σχετικὴν ἐγγραφὴν εἰς τὸ Βιβλίον Συμβάντων, ἀλλ' ὀφείλει κατὰ ἄρθρ. 155, 157, 159 καὶ 226 Π.Δ. ν' ἀποστείλῃ τὰς ἐκθέσεις ἢ τὴν μήνυσιν καὶ τὸν συλληφθέντα εἰς τὸν ἁρμόδιον Εἰσαγγελέα. Διότι τὸ δικαίωμα τῆς ἐγέρσεως τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ ἐξαγομένου τῆς ἀνακρίσεως ἀνήκει κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους εἰς τὴν Δικαστικὴν 'Εξουσίαν.

Τούτου ἕνεκεν, δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἐφαρμογὴν καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 47/1934 διάταξις τοῦ 'Αρχηγοῦ τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, «περὶ ἐλέγχου τῶν ὑποβαλλομένων μηνύσεων κλπ.» καθ' ὃ σημεῖον ὁρίζει αὕτη ὅτι οἱ προϊστάμενοι τῶν 'Αστυν. ὑπηρεσιῶν δύνανται ν' ἀπολύσωσι τοὺς συλληφθέντας καὶ τοὺς εἰς τὸ Τμῆμα προσαγομένους, ἂν κατὰ τὴν κρίσιν των πρόκειται περὶ ἀσημάντου ὑποθέσεως, ἢ δὲν προκύπτουσιν ἐπαρκῆ στοιχεῖα, ἢ δὲν ὑφίστανται σοβαροὶ λόγοι διὰ τὴν ἐνέργειαν προανακρίσεως ἢ ἐξετάσεως. Αὕτη προδήλως ἔχει ἐφαρμογὴν μόνον εἰς τὰς περιστάσεις, καθ' ἃς συνελήφθη τις παρανόμως.

'Ο Εἰσαγγελεὺς Ν. ΚΟΛΛΙΑΣ

ΙΙ. Διαταγὴ 'Αρχηγείου 'Αστυν. Πόλεων ὑπ' ἀριθ. 9571/20/10 ἀπὸ 23 'Ιουνίου 1950

Πρὸς ἁπάσας τὰς 'Αστυν. Ὑπηρεσίας

«Περὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 47 Κανονισμοῦ περὶ ἐλέγχου ὑποβαλλομένων μηνύσεων κλπ.»

Λαμβάνοντες ἀφορμὴν ἐξ ἀναφορῶν 'Αστυν. ὑπαλλήλων αἰτούντων ἱεραρχικῶς, συμφώνως τῷ ὑπ' ἀριθ. 47 Κανονισμῷ, τὴν ἔγκρισιν ἡμῶν πρὸς ὑποβολὴν μηνύσεων κατὰ συναδέλφων των κλπ. ἐπιθυμοῦμεν νὰ καταστήσωμεν γνωστὸν εἰς ἅπαντας ἀνεξαιρέτως τοὺς ἀστυν. ὑπαλλήλους ὅτι τοιαῦται ἀναφοραὶ δὲν πρόκειται νὰ τύχωσι τῆς ἐγκρίσεως ἡμῶν, διότι πρέπει νὰ παύσῃ ἡ ἐν προκειμένῳ κακὴ συνήθεια τῆς ὑποβολῆς, δηλονότι μηνύσεων κατὰ συναδέλφων των. 'Οφείλουσι πάντες νὰ κατανοήσωσι ὅτι οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὸ 'Αστυν. Σῶμα ἀποτελοῦσι μίαν οἰκογένειαν, εἰς τὴν ὁποίαν δέον νὰ πρυτανεύῃ ἡ ἀγάπη, ἡ ἀλληλεγγύη καὶ ἡ πλήρης κατανόησις τῶν καθηκόντων καὶ ὑποχρεώσεών των, καὶ πρὸς τὸ Σῶμα, καὶ πρὸς τὴν Κοινωνίαν, ἀλλὰ ἰδίως καὶ μεταξὺ ἀλλήλων. Ὅπως δὲ εἰς πᾶσαν καλὴν οἰκογένειαν αἱ διαφοραὶ μεταξὺ τῶν μελῶν της λύονται διὰ τῆς ἀμοιβαίας κατανοήσεως μεσολαβήσει τοῦ οἰκογενειάρχου καὶ οὐχὶ διὰ προσφυγῶν εἰς τὰ δικαστήρια καὶ μηνύσεων, οὕτω καὶ οἱ ἀποτελοῦντες μέλη τοῦ 'Αστυν. Σώματος δέον νὰ ἐπιδιώκωσι τὴν λύσιν πάσης διαφορᾶς ἢ τὴν θεραπείαν τῶν τυχὸν παραπόνων των διὰ τῆς Διοικήσεώς των καὶ οὐχὶ διὰ τῶν Δικαστηρίων.

Ἔργον τῆς καλῆς Διοικήσεως εἶναι ἡ ἐπικράτησις τῆς συμπνοίας καὶ δικαιοσύνης μεταξὺ τῶν μελῶν τῶν ἀποτελούντων τὸ 'Αστυν. Σῶμα καὶ ἡ ἐπιδίωξις τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν τυχὸν παραπόνων διὰ τῆς Διοικήσεως, διότι εἰς τοῦτο ἔγκειται ἡ καλῶς ἐννοουμένη πειθαρχία.

Ἡ ἐξομάλυνσις προστριβῶν καὶ ἡ θεραπεία παραπόνων εἶναι ἔργον πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας καὶ οὐχὶ ἀντικείμενον διώξεως ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἀποφυγῆς, ἵνα μέλη τοῦ Σώματος φθάνωσι μέχρι τοῦ ἀκροατηρίου, πρὸς μεγίστην ζημίαν τῆς πειθαρχίας τοῦ Σώματος καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας αὐτῶν καὶ ὡς ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἀτόμων καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν εἴμεθα ποσῶς διατεθειμένοι νὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ διασύρεται ἡ ὑπόληψις ὁλοκλήρου τοῦ Σώματος διὰ ἐκδίκησιν ἢ τὴν ἱκανοποίησιν προσωπικῶν παθῶν.

Οἱ 'Αστυνομικοὶ ὑπάλληλοι πρέπει νὰ συναισθανθῶσι καλῶς τοῦτο καὶ ν' ἀποφεύγωσι νὰ ζητῶσι τοιαύτας ἐγκρίσεις διὰ ποινικὴν δίωξιν συναδέλφων των, ἔχοντες ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν Διοίκησίν των, ὅτι θέλει ἐλέγξει αὐστηρότατα πάντα ὅστις θέλει λησμονήσει ἢ παρίδει τὰς ὑποχρεώσεις του καὶ τὰ καθήκοντά του ἀπέναντι παντὸς συναδέλφου του εἴτε ἴσος, εἴτε κατώτερος, εἴτε ἀνώτερος εἶναι κατὰ βαθμὸν οὗτος καὶ δὲν συμπεριεφέρθη μὲ τὴν ἐπιβαλλομένην ἀβρότητα ἢ στοργὴν πρὸς αὐτόν.

Ἡ παροῦσα παρακαλῶ νὰ τύχῃ εὐρείας κοινοποιήσεως μεταξὺ ἁπάντων τῶν 'Αστυνομικῶν Ὑπαλλήλων.

'Ο 'Αρχηγὸς ΑΓΓ. Μ. ΕΒΕΡΤ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυν. Σώματος, οἱ 'Αρχ/κες Κυριακόγκωνας Π. καὶ Κοτρωνάρος Δ., ὁ 'Υπαρχ/λαξ Κουτσογιάννης Α., καὶ οἱ ἀστ/κες Μουτεβελῆς Η., 'Αναστασόπουλος Ι., Πάνου Δ., Κολοκοτρώνης Γ., Δουμάζος Κ., Ζαρκάδας Ε., Χονδρόπουλος Ν., καὶ Ράπτης Ν.

—'Απελύθησαν διὰ λόγους πειθαρχίας οἱ ἀστ/κες Σκλήρης Χ., καὶ Μπεζελιώτης Κ., καὶ διὰ λόγους ὑγείας ὁ 'Αρχιφ. Παπαγεωργίου 'Αλ.

—'Απεβίωσεν ὁ 'Αρχιφύλαξ Θεοφανόπουλος Γεώργιος.

*

ΝΕΟΙ ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΟΙ ΚΑΙ ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΕΣ

— Διὰ Β.Δ/τος δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 77 Φ.Ε.Κ. (τ.Γ') τῆς 28–4–54, ὠνομάσθησαν 'Υπαστυνόμοι Β' τάξεως, οἱ κάτωθι δόκιμοι 'Υπαστυνόμοι, ἐκπαιδευθέντες εἰς τὴν 'Αστυνομικὴν Σχολὴν 'Υπαστυνόμων Β' τάξεως κατὰ τὴν Θ' ἐκπαιδευτικὴν περίοδον καὶ ἐπιτυχόντες κατὰ τὰς ἐξιτηρίους ἐξετάσεις κατὰ τὴν ἀκόλουθον σειράν: 1) Λεμονῆς Κ., 2) Σκαρμαλιωράκης 'Ανδρ., 3) Κατσιμπάρος Σ., 4) Διαμαντάρης 'Εμ., 5) Κατσάρος Πυρ., 6) Νικολόπουλος Ι., 7) 'Ακρίβος Γ., 8) Κατσούρης Στ., 9) Βαλαῆς Ι., 10) Γιαλαμᾶς Δ., 11) Βλαχάκης Π., 12) Κουτικιᾶς Κ., 13) Τασιόπουλος Σ., 14) Δεικτὰς Δ., 15) Νῖτσος Ι., 16) Γληνὸς Δ., 17) Τσαγκαράκης Γ., 18) 'Αλεξόπουλος Κοσ., 19) Μοιρισκλάβος Ν., 20) Πετρόπουλος Ε., 21) 'Αναγνωστάκης 'Α., 22) Παπαθανασόπουλος Γ., 23) Παπαμακάριος Ι., 24) Καρυώτης Λέαν., 25) Κολεύρης Σπ., 26) Γκιώνης Χρ., 27) Κοσμᾶς 'Αν., 28) Γῶγος Ι., 29) Παπανικολάου 'Αν., 30) Φιλιππακόπουλος Διον., 31) Μῖχος Γ., 32) Σωτῆρχος Γ., 33) Καλογεράκος Μ., 34) Καραμούζης Π., καὶ 35) Λαγὸς Στ.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ τοῦ 'Αστυνομ. Σώματος, δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 79 Φ.Ε.Κ. (τ.Γ') τῆς 30–4–54, ὠνομάσθησαν 'Αρχιφύλακες οἱ κάτωθι δόκιμοι 'Αρχ/κες ἐκπαιδευθέντες εἰς τὴν 'Αστυν. Σχολὴν 'Αρχιφυλάκων κατὰ τὴν Θ' ἐκπαιδευτικὴν περίοδον καὶ ἐπιτυχόντες κατὰ τὰς ἐξιτηρίους ἐξετάσεις κατὰ τὴν ἀκόλουθον σειράν: 1) Ραυτόπουλος Π., 2) Πάτσιος Χρ., 3) Ραυτογιάννης Β., 4) Κεχρῆς 'Ηλ., 5) Μαργαρώνης Κων., 6) Μακρυνιώτης Π., 7) Πιέρρος 'Ι., 8) Λαὸς Μιχαήλ, 9) Χαρλαύτης Θεόδ., 10) Σακέττος Γεώργ., 11) Στρατηγέας Σπ., 12) Γεωργίου Γεώργ., 13) Στριχᾶς Χρ., 14) Καστάνης Νικ., 15) Μαρνέρης Πέτρος., 16) Μπουκουβάλας Δ., 17) Λάϊος 'Απ., 18) Ράγκος 'Αλκ., 19) Μπέσας Γεώργ., 20) Γιαννούλης Ι., 21) Σχοινῆς Δ., 22) Λύγκας Γ., 23) Χρυσομάλλης 'Αντ., 24) Ροβίθης 'Ελ., 25) Κωστάκης Χρ., 26) Μάτσικας Ι., 27) Ξανθάκος Βασ., 28) Κοντογιάννης Ι., 29) Παπαδημητρίου Ν., 30) Ρῖζος Δ., 31) Ποῦλος Εὐστ., 32) Κολυβέας Γ., 33) Σκλαβοῦνος Σταμ., 34) Σταυρόπουλος Δημ. 35) Χρυσικόπουλος Λεων., 36) Μπαρμπαρούσης Λεων. 37) Μάρκας Γεώργ., 38) Συλιγάρδος Γεώργ., 39) Παππᾶς Νικ., 40) Χαρκιολάκης 'Αν., 41) Μιχαλάκης 'Αντ., 42) Λιακόπουλος Γεώργ., 43) Ρερὲς Πετρ., 44) 'Αποστόλου Θωμᾶς, 45) Κρητικὸς Στεφ., 46) Νηστικούλης Γεώργ., 47) Γκούτης Νικ., 48) Κοκκοράκης Γρηγ., 49) Γιαμπουρᾶς 'Εμμ., 50) Σάββας Φραγ. καὶ 51) Μπούρας 'Αριστ.

*

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΩΝ

Τὴν 2αν Μαΐου 1954 διεξήχθη διαγωνισμὸς διὰ τὴν Σχολὴν 'Αρχιφυλάκων εἰς τὴν ἔκθεσιν ἰδεῶν. Μετέσχον 681 ὑποψήφιοι, ἐκ τῶν ὁποίων ἐπέτυχον 124 οἵτινες κατὰ σειρὰν εἶναι οἱ κάτωθι:

1) Πηλὸς Σπ., 20 (μετ' ἐπαίνου), 2) Καρβουνάκης Μ., 20, 3) 'Αλεξόπουλος Α., 19,33, 4) Δαλλιεράκης Γ., 19, 5) Παπαδημητρίου Ι., 18.66, 6) Μπούσιος Β., 7) Γκαβέρης Π., ἀμφότεροι 17.33, 8) Λαβρᾶνος Γ., 17,9) Παπαθεοδώρου Α.,

16.33, 10) Θωμόπουλος Γ., 16. 11) Δολιανίτης Π., 12) Μπιτσάκης Γ., ἀμφότεροι 15.66, 13) Καραγκούννης Ν., 14) Κίνοβης Γ., ἀμφότεροι 15.33, 15) Καρακανδᾶς Μ., 15, 16) Μαργαρίτης Π., 17) Τόγκας Δ., ἀμφότεροι 14.66, 18) Καλογερόπουλος Γ., 19) Κουκουβῖνος Δ., 20) Σμυρνῆς Α., ἅπαντες 14,33, 21) Μπιτσικούλης Σ., 14, 22) Ψυχογιὸς Γ., 13.66, 23) Γεωργάκης Κ., 24) Σπῖνος Ι., ἀμφότεροι 13.33, 25) Παπαμιχαὴλ Α., 13, 26) Παπανδρέου Ε., 12.66, 27) Βασιλᾶκος Δ., 28) Κολώνιας Χ., 29) Τσιώνης Γ., 30) Κανελλόπουλος Δ., ἅπαντες 12.33, 31) Γεωργακόπουλος Γ., 32) Δρᾶνας Π., 33) Παπαναστασίου Β., ἅπαντες 12, 34) Παπαδημητρίου Θ., 35) Παρασκευόπουλος Κ., 36) Παπαδόπουλος Δ., 37) Τσάκαλος Κ., ἅπαντες 11.66, 38) Κόγιας Κ., 39) Ματσούρης Φ., ἀμφότεροι 11.33, 40) Γεωργίου Ι., 41) Γκίκας Α., 42) Μίχος Κ., 43) Κλέκουρας Π., 44) Παπαδόπουλος Κ., 45) Κότσιφας Δ., 46) Τσιμητάκης Ι., ἅπαντες 11, 47) Γάτσης Α., 48) Μανωλόπουλος Β., 49) Μηλιώνης Κ., 50) Πετρόπουλος Β., 51) Στεργιόπουλος Ν., 52) Σπανᾶκος Γ., ἅπαντες 10.66, 53) Ἀντωνόπουλος Χ., 54) Ἀλεξόπουλος Φ., 55) Δοργῆς Α., 56) Ζῆκος Θ., 57) Κακίσης Σ., 58) Κιρμπιζάκης Ε., 59) Μπουρδάκος Μ., 60) Κοντοπύργιας Ν., 61) Παπαδόπουλος Γ., 62) Οἰκονομᾶκος Γ., 63) Περράκης Χ., 64) Δημητρακόπουλος Γ., 65) Δαουτᾶκος Ε., 66) Σαντᾶς Σ., 67) Σκορδίλης Ν., 68) Σαλτερῆς Δ., 69) Σταματόπουλος Α., 70) Σοῦλτος Ν., 71) Χριστόπουλος Π., 72) Ψιμμόγιαννος Ν., ἅπαντες 10.33, 73) Δανέλης Κ., 74) Μπεάκος Γ., 75) Μουροῦτσος Ε., 76) Τσικόπουλος Ν., 77) Στεφανάκης Ν., 78) Φωτόπουλος Σ., 79) Σαράντης Κ., 80) Παπαδάκης Χ., 81) Παλλαδινὸς Ι., 82) Χαρλαύτης Α., 83) Παπαδόπουλος Π., 84) Ποῦλος Ι., 85) Τζίφας Π., 86) Σιμᾶτος Π., 87) Στασινόπουλος Χ., 88) Χαλαστάνης Δ., 89) Φράγκος Σ., 90) Τριανταφυλλόπουλος Κ., 91) Παπάζογλου Σ., 92) Θεοδωρακόπουλος Χ., 93) Γιαννόπουλος Α., 94) Ἀποστολόπουλος Ν., 95) Σύφαντος Α., 96) Τσάμης Γ., 97) Ἀντύπας Σ., 98) Τσιλιμπάρης Γ., 99) Τσάκαλος Ι., 100) Κωρονᾶκος Ν., 101) Κίτσος Β., 102) Σπανᾶκος Π., 103) Κουτρουμπέλης Χ., 104) Τζελέπης Χ., 105) Διαμαντόπουλος Γ., 106) Κόλλιας Ε., 107) Ἀντίοχος Δ., 108) Κοτρώνιας Ζ., 109) Εὐαγγελίδης Α., 110) Καντσιάνης Ν., 111) Ζητουνιάτης Θ., 112) Μπουγᾶς Β., 113) Γιάνναρος Ε., 114) Βαλσαμῆς Γ., 115) Καράμπελας Γ., 116) Ἀντωνόπουλος Κ., 117) Διαμαντόπουλος Κ., 118) Ἀντωνιάδης Μ., 119) Καραστάνης Χ., 120) Ἀντωνόπουλος Α., 121) Ἀντωνόπουλος Κ., 122) Σιγιώργης Π., 123) Μακρῆς Λ., 124) Ἀποστολόπουλος Λ., ἅπαντες 10.—

*

ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΟΥΣΗΣ

Τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» συγχαίρουν τὸν καθηγητὴν τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων κ. Ἀνδρέαν Τούσην διὰ τὴν ἐπαξίαν προαγωγήν του εἰς Ἀντεισαγγελέα Ἀρείου Πάγου, εὐχόμενα εἰς αὐτὸν νὰ φθάσῃ εἰς τὰ ὕπατα ἀξιώματα τῆς Δικαστικῆς Ἱεραρχίας.

*

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

Τὴν 17ην καὶ 19ην Ἀπριλίου ἐ.ἔ. ἐτελέσθησαν εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον οἱ Ἑλληνογιουγκοσλαυϊκοὶ Τρισυλλογικοὶ ἀγῶνες, εἰς οὓς μετέσχον καὶ ἀστυφύλακες ἀθληταί, ἐπιτυχόντες τὰς κάτωθι ἐπιδόσεις :

1) Γυφτάκης Δημ., δισκοβολία 34. 04μ., ἄλμα εἰς ὕψος 1.70μ.—2) Μαχαίρας Κων., 110μ. μετ' ἐμποδίων 17'' 3/10.—3) Παπαγεωργίου Ἀνδρέας ἀκόντιον 45, 10μ.—4) Σύριος Ἰωάννης 9'17'' 4/10 εἰς τὰ 3.000μ. καὶ 2' 47'' 4/10 εἰς τὰ 1000μ.—5) Πολίτης Κωνστ., 16'' 7/10 εἰς 110μ. μετ' ἐμποδίων καὶ 1. 75μ. ἄλμα εἰς ὕψος.—6) Τρουλλινὸς Ἐμμαν. 42, 80μ. εἰς τὴν σφυροβολίαν.—7) Ντόκος Γεώργιος ἄλμα ἐπὶ

κοντῷ 3.30μ.—8) Ντόντος Κωνστ., 13. 31μ. ἅλμα τριπλοῦν.—9) Κωτσαύτης Δημ., 1.000 μ. 2'44''—καὶ 10) Κουμουνδοῦρος Δημ. ἅλμα τριπλοῦν 13.99μ.

— Τὴν Πέμπτην 22αν Ἀπριλίου ἐ.ἔ. μετέβησαν ἀτμοπλοϊκῶς εἰς Κέρκυραν αἱ ὁμάδες Ποδοσφαίρου καὶ Καλαθοσφαίρας τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Ὁ Ἀστυν. Δ/ντὴς Κερκύρας κ. Χριστοδούλου Παντελῆς ἐν μέσῳ τῆς ὁμάδος Καλαθοσφαίρας τοῦ Ἀστυν. Σώματος εἰς τὸ γήπεδον ἀθλοπαιδιῶν Προσκόπων, Κερκύρας.

Εἰς Κέρκυραν αἱ Ἀστυνομικαὶ ὁμάδες ἔδωσαν ἀνὰ δύο φιλικοὺς ἀγῶνας ἑκάστη τὴν 25ην καὶ 26ην Ἀπριλίου. Εἰς τὸν πρῶτον ἀγῶνα ἡ Ἀστυνομικὴ Ποδοσφαιρικὴ Ὁμὰς ἀντιμετώπισε τὴν ὁμάδα «Ἑλληνσπόντου-Κερκύρας». Τὸν ἀγῶνα παρηκολούθησε πλῆθος φιλάθλων καὶ πολλοὶ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι. Παρέστη καὶ ὁ Ἀστυνομικὸς Δ/ντὴς Κερκύρας κ. Χριστοδούλου Παντελῆς. Ὁ Ἀγὼν ἔληξεν ὑπὲρ τῆς Ἀστυνομικῆς ὁμάδος ἐπιτυχούσης 1 τέρμα ἔναντι 0 τῆς ὁμάδος τοῦ «Ἑλλησπόντου».

Τὴν ἑπομένην 26ην Ἀπριλίου ἐ.ἔ. διεξήχθη ὁ δεύτερος φιλικὸς ποδοσφαιρικὸς ἀγών, μεταξὺ τῆς Ἀστυνομικῆς ὁμάδος καὶ τῆς ὁμάδος «Ἑλλήσποντος». Νικήτρια τὴν φορὰν αὐτὴν ἀνεδείχθη ἡ ὁμὰς τοῦ «Ἑλλησπόντου—Κερκύρας» διὰ τερμάτων 2 ἔναντι 1.—

Ἡ Ἀστυνομικὴ ὁμὰς Καλαθοσφαίρας τὴν 25ην Ἀπριλίου ἀντιμετώπισε τὴν ὁμάδα «Προσκόπων» Κερκύρας. Κατόπιν ἐνδιαφέροντος ἀγῶνος, τὸν ὁποῖον παρηκολούθησαν ἀρκετοὶ φίλαθλοι, νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ Ἀστυνομικὴ ὁμὰς μὲ σκὸρ 35—29.

Τὴν Δευτέραν ἡμέραν τοῦ Πάσχα 26ην Ἀπριλίου 1954 ἡ Ἀστυνομικὴ ὁμὰς Καλαθοσφαίρας ἔδωσε τὸν δεύτερον ἀγῶνα της πρὸς τὴν ὁμάδα τοῦ Ἄρεως—Κερκύρας.

Διὰ τὴν νικήτριαν ὁμάδα ὁ φίλαθλος κ. Πολίτης Ἀντώνιος, ἠθλοθέτησε βαρύτιμον Κύπελλον, τὸ ὁποῖον ἐπέδωκεν ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς κ. Χριστοδούλου εἰς τὴν ὁμάδα τῆς Ἀστυνομίας, ἐπιβληθεῖσαν τῆς ἀντιπάλου της μὲ τὸ εὐρὺ σκὸρ 84—42.

—Εἰς τοὺς τελεσθέντας τὴν 1ην καὶ 2αν Μαΐου ἐ.ἔ., ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ ἐαρινοὺς ἀγῶνας, προκριματικοὺς τῶν τελουμένων τὴν 8ην καὶ 9ην Μαΐου Ἑλληνοαιγυπτιακῶν ἀγώνων, μετέσχον καὶ ἀστυφύλακες—ἀθληταὶ ἐπιτυχόντες τὰς κατωτέρω ἐπιδόσεις: 1) Πολίτης Κ., ἅλμα εἰς ὕψος 1. 75μ. 2) Σίλλης Βασίλειος, 50'' 2/10 εἰς 400μ. καὶ 24'' 2/10 εἰς 200 μ., 3) Κόρμαλης Λεων., 50''6/10 εἰς 400 μ., 4) Παπαγεωργίου Δῆμος, 61. 29μ. ἀκόντιον, 5) Σύριος Ἰωάννης 33'' 45'' 2/10 εἰς 10.000μ., 6) Ντόκος Γεώργιος 3,60μ. ἅλμα ἐπὶ κοντῷ καὶ 7) Κουμουνδοῦρος Δημ. 13,53μ. εἰς τριπλοῦν ἅλμα.

Προεκρίθησαν ἵνα μετάσχουν ὡς μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐθνικῆς ὁμάδος εἰς τοὺς Ἑλληνοαιγυπτιακοὺς ἀγῶνας οἱ ἀστυφύλακες ἀθληταί: 1) Τρουλλινὸς Ἐμμ., 2) Σίλλης Βασίλ., 3) Κόρμαλης Λεων., 4) Σύριος Ἰωάν., 5) Πολίτης Κ. καὶ 6) Κουμουνδοῦρος Δημ.

— Εἰς τὴν μεταβᾶσαν τὴν 2αν Μαΐου ἐ.ἔ. εἰς Πάτρας μικτὴν Ποδοσφαιρικὴν ὁμάδα Ἐνόπλων Δυνάμεων, συμπεριελήφθησαν καὶ οἱ ἀστυφύλακες Ποδοσφαιρισταί: 1) Τζανιδάκης Σωτήριος, 2) Πολύζος Εὐθύμιος καὶ 3) Μπαλακτσίδης Μιχαήλ.

Εἰς Πάτρας ἡ Μικτὴ Ἐνόπλων ἀντιμετώπισε τὴν Μικτὴν τῆς Πόλεως εἰς φιλικὸν ποδοσφαιρικὸν ἀγῶνα ἐξελθοῦσα νικήτρια μὲ σκὸρ 4 ἔναντι 1.—